

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 9 czerwca 2011 r.

Nr 122

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

1948	– Rady Miasta Bolesławiec nr IX/58/11 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego zajmującego się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania	11635
1949	– Rady Miejskiej w Jelczu-Laskowicach nr X.66.2011 z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr VIII.53.2011 Rady Miejskiej w Jelczu-Laskowicach z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso	11637
1950	– Rady Miejskiej w Lubinie nr VIII/64/11 z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt dziecka w żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie	11637
1951	– Rady Miasta Nowa Ruda nr 38/IX/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia publicznych przedszkoli prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda	11638
1952	– Rady Miejskiej w Oławie nr IX/64/11 z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXVI/200/04 Rady Miejskiej w Oławie z dnia 30 sierpnia 2004 roku w sprawie uchwalenia statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Oławie	11639
1953	– Rady Miejskiej w Siechnicach nr VIII/62/11 z dnia 19 maja 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa, określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso	11640
1954	– Rady Miejskiej w Siechnicach nr VIII/63/11 z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy w Iwinach	11641
1955	– Rady Miejskiej w Siechnicach nr VIII/64/11 z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy w Żernikach Wrocławskich	11643
1956	– Rady Miejskiej w Siechnicach nr VIII/65/11 z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie nadania nazw ulic w Ozorzycach	11645
1957	– Rady Miejskiej w Siechnicach nr VIII/66/11 z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie nadania nazwy ulicy w Siechnicach	11647
1958	– Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim nr VII/53/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie wykazu kąpielisk na terenie Gminy Stronie Śląskie	11649
1959	– Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim nr VII/55/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso	11649
1960	– Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim nr VIII/56/11 z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie określenia czasu bezpłatnych zajęć oraz ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne, prowadzone przez Gminę Stronie Śląskie, w czasie przekraczającym wymiar bezpłatnych zajęć	11650
1961	– Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim nr VIII/61/11 z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr VII/53/11 Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie wykazu kąpielisk na terenie Gminy Stronie Śląskie	11651
1962	– Rady Miejskiej Wałbrzycha nr LVII/486/10 z dnia 15 października 2010 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXVIII/71/04 uchwały Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wałbrzych, z późn. zmianami (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2004 r. Nr 197, poz. 3107)	11651

UCHWAŁY RAD MIAST I GMIN

- 1963** – Rady Miasta i Gminy Prochowice nr IX52/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie powołania Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Prochowice i nadania jej statutu 11652
- 1964** – Rady Miasta i Gminy Prochowice nr IX/55/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie inkasa podatków i opłat 11655

UCHWAŁY RAD GMIN

- 1965** – Rady Gminy Długołęka nr V/93/11 z dnia 28 kwietnia 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3 w obrębie wsi Długołęka 11655
- 1966** – Rady Gminy Długołęka nr V/94/11 z dnia 28 kwietnia 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka 11661
- 1967** – Rady Gminy Długołęka nr V/99/11 z dnia 28 kwietnia 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce 11667
- 1968** – Rady Gminy Kamienna Góra nr VII/27/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie zmiany Statutu Gminy Kamienna Góra 11672
- 1969** – Rady Gminy Niechlów nr VII/39/2011 z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr XLV/176/2010 Rady Gminy Niechlów z dnia 4 listopada 2010 roku w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych oraz zwolnień w podatku od środków transportowych, zmienionej uchwałą nr VI/27/2011 Rady Gminy Niechlów z dnia 29 marca 2011 roku 11673
- 1970** – Rady Gminy w Radwanicach nr VII/23/11 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania 11673
- 1971** – Rady Gminy w Radwanicach nr VII/25/11 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie ustalenia opłat za świadczenia przedszkola gminnego 11674

UCHWAŁA BUDŻETOWA

- 1972** – Rady Gminy Długołęka nr IV/80/11 z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr III/29/11 Rady Gminy Długołęka z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długołęka na rok 2011 11675

WYROK SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

- 1973** – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu nr sygn. akt III SA/Wr 604/10 z dnia 23 marca 2011 r. wydany po rozpoznaniu sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Miejskiej Jeleniej Góry z dnia 1 czerwca 2010 r. nr 574/LXVIII/2010 w przedmiocie taryfy przewozu osób i bagażu autobusami Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego Sp. z o.o. w Jeleniej Górze 11694

ROZSTRZYGNIECIA NADZORCZE

- 1974** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.403.2011.JK8 z dnia 2 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 1, § 3 ust. 1 we fragmencie „§ 1 ust. 1 pkt 1” oraz § 4 uchwały Rady Miejskiej w Lubinie nr VIII/64/11 z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w żłobku oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie 11703
- 1975** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.374.2011.SS1 z dnia 2 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 2 ust. 2, § 3 ust. 1 we fragmencie „nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową”, § 3 ust. 2 uchwały Rady Miejskiej w Nowej Rudzie nr 38/IX/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda 11706
- 1976** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.434.2011.BSZ2 z dnia 3 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 2 ust. 2 i 3 uchwały nr VII/23/11 Rady Gminy w Radwanicach z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania 11708
- 1977** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.436.2011.BSZ2 z dnia 3 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 2 ust. 3 zdanie drugie uchwały Rady Gminy w Radwanicach nr VII/25/11 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie ustalenia opłat za świadczenia przedszkola gminnego 11710

- 1978** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.485.2011.DP1 z dnia 3 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały nr VIII/61/11 Rady Miejskiej w Siechnicach z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie pozbawienia kategorii drogi gminnej poprzez wyłączenie z użytkowania jako drogi publicznej na terenie miejscowości Radwanice, gmina Siechnice. 11712
- 1979** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.463.2011.MG z dnia 3 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 3 pkt 4 i § 4 pkt 4 uchwały Rady Gminy Długoleka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/93/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3 w obrębie wsi Długoleka 11714
- 1980** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.464.2011.MG z dnia 3 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 3 pkt 4 uchwały Rady Gminy Długoleka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/94/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długoleka 11717
- 1981** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.469.2011.MG z dnia 3 czerwca 2011 r. stwierdzające nieważność § 6 zdanie drugie uchwały Rady Gminy Długoleka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/99/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowej-wschodniej części wsi Wilczyce 11721

1948

UCHWAŁA NR IX/58/11 RADY MIASTA BOLESŁAWIEC

z dnia 25 maja 2011 r.

w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego zajmującego się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania

Na podstawie art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493, Dz. U. z 2009 r. Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 125, poz. 842) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675) Rada Miasta Bolesławiec uchwala, co następuje:

§ 1. W celu realizacji na terenie miasta Bolesławiec zadań wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 ze zm.), zwanej dalej „Ustawą”, uchwala się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego zajmującego się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, zwanego dalej „Zespołem” oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

§ 2. 1. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele wytypowani przez podmioty, o których mowa w Ustawie.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od zawarcia porozumień, o których mowa w ust. 7, zgłaszają Prezydentowi Miasta Bolesławiec na piśmie po dwóch kandydatów na członka Zespołu.

3. Kadencja każdego członka Zespołu trwa 4 lata.

4. Po upływie kadencji podmioty, o których mowa w ust. 1, wskazują Prezydentowi Miasta Bolesławiec osoby, które będą je reprezentowały w Zespole w trakcie następnej kadencji.

5. W sytuacji opisanej w ust. 4 dopuszcza się ponowne wskazanie osoby, której kadencja wygasła.

6. Każdy podmiot, który może wejść w skład Zespołu, może wnioskować do Prezydenta Miasta Bolesławiec o zawarcie porozumienia, o którym mowa w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

7. Pierwsze posiedzenie Zespołu zwołuje Prezydent Miasta Bolesławiec w terminie 30 dni od zawarcia porozumień ze wszystkimi podmiotami, których uczestnictwo w pracach Zespołu jest obowiązkowe.

8. Przedstawiciele poszczególnych instytucji do pracy w Zespole powołuje Prezydent Miasta Bolesławiec w formie zarządzenia.

§ 3. Prezydent Miasta Bolesławiec odwołuje członka Zespołu przed upływem kadencji:

1) na jego pisemny wniosek,

2) na pisemny wniosek podmiotu, którego jest on przedstawicielem.

§ 4. W przypadku odwołania członka Zespołu przed upływem kadencji, podmiot, którego jest przedstawicielem wskazuje pisemnie Prezydentowi Miasta Bolesławiec osobę, która będzie go reprezentowała.

§ 5. 1. Strukturę organizacyjną Zespołu tworzą:

- 1) Przewodniczący Zespołu;
- 2) Zastępca Przewodniczącego Zespołu;
- 3) Sekretarz Zespołu;
- 4) Członkowie Zespołu.

2. Członkowie Zespołu na pierwszym posiedzeniu wybierają także Zastępcę Przewodniczącego i Sekretarza Zespołu. Wybór Przewodniczącego, Zastępcy Przewodniczącego i Sekretarza Zespołu następuje zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym.

3. Członkowie Zespołu w pozostałych sprawach głosują w głosowaniu jawnym, przez podniesienie ręki.

4. Za głosy oddane ważne uznaje się te, które oddano: „za” lub „przeciw” albo „wstrzymujące”.

5. Z przebiegu głosowania Sekretarz Zespołu sporządza protokół.

6. Przewodniczący, Zastępca Przewodniczącego i Sekretarz zostają wybrani na okres 4 lat.

7. W przypadku odwołania lub rezygnacji Przewodniczącego, Zastępcy Przewodniczącego lub Sekretarza ze sprawowania funkcji w trakcie trwania kadencji, następuje ponowny wybór na stanowisko zgodnie z ust. 2 – na kolejnym spotkaniu Zespołu.

§ 6. 1. Przewodniczący Zespołu kieruje pracami Zespołu.

2. W przypadku nieobecności Przewodniczącego jego obowiązki wykonuje Zastępca Przewodniczącego lub Sekretarz.

3. Przewodniczący Zespołu zwołuje posiedzenia Zespołu, a gdy jest to niemożliwe posiedzenia zwołuje Zastępca Przewodniczącego lub Sekretarz.

4. Z posiedzenia Zespołu Sekretarz Zespołu, lub w razie jego nieobecności, osoba wyznaczona przez Przewodniczącego Zespołu do pełnienia funkcji Sekretarza na posiedzeniu, sporządza protokół, który podpisuje osoba kierująca posiedzeniem. Protokół zawiera: listę obecności, tematykę omawianych spraw ogólnych, przypadki indywidualne, opis działań do podjęcia.

§ 7. Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- 1) opracowanie założeń i harmonogramów do gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- 2) wskazywanie priorytetów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie miasta Bolesławiec;
- 3) składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia czynów określonych w art. 2 pkt 2 ustawy;
- 4) współdziałanie z jednostkami organizacyjnymi z miasta Bolesławiec oraz innymi podmiotami

przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie;

- 5) inicjowanie przedsięwzięć mających na celu zwiększenie skuteczności działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie;
- 6) wskazywanie potrzeb w zakresie tworzenia lub modernizacji istniejących miejsc pomocy;
- 7) wypracowanie procedur interwencji kryzysowej wobec ofiar i sprawców przemocy oraz opracowanie strategii postępowania;
- 8) prowadzenie banku informacji o działających na terenie Bolesławca i powiatu bolesławieckiego instytucjach i organizacjach udzielających pomocy rodzinom dotkniętym przemocą domową;
- 9) współpraca z mediami w celu upowszechniania informacji dotyczących przemocy w rodzinie oraz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

§ 8. 1. Utworzona przez Zespół grupa robocza, zwana dalej „Grupą”, rozpatruje powierzoną jej sprawę indywidualną na pisemny wniosek złożony do Przewodniczącego Zespołu o powołanie Grupy lub o rozwiązanie indywidualnego problemu związanego z przemocą w rodzinie. Wniosek może złożyć członek rodziny lub przedstawiciel każdej instytucji pomocowej z terenu miasta Bolesławiec. W szczególnych sytuacjach dopuszcza się złożenie wniosku w formie telefonicznej, z późniejszym potwierdzeniem go na piśmie.

2. Przewodniczący Zespołu lub odpowiednio osoby go zastępujące zgodnie z § 6 ust. 2, zwołują posiedzenie Grupy w terminie nie dłuższym niż 3 dni robocze od daty wpłynięcia wniosku lub pozostawia sprawę do rozpatrzenia przez Zespół.

3. W skład Grupy wchodzi przedstawiciele podmiotów, o których mowa w Ustawie.

4. Pracę Grupy prowadzi koordynator Grupy, wybierany na pierwszym spotkaniu zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym członków Grupy.

5. Koordynator odpowiada za pracę Grupy i dokumentację prowadzonego przypadku.

6. Do zadań Grupy należy:

- 1) szczegółowa diagnoza i analiza problemu,
- 2) opracowanie planu pomocy w rodzinie,
- 3) realizacja działań podjętych w planie pomocy,
- 4) monitorowanie przypadku.

§ 9. 1. Zespół, w sprawach należących do zakresu jego działania, podejmuje uchwały.

2. Z zastrzeżeniem § 5 ust. 3 uchwały Zespołu zapadają w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Zespołu.

3. Uchwały podpisuje Przewodniczący Zespołu lub osoby odpowiednio go zastępujące zgodnie z § 6 ust. 2 i przekazuje je Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 10. Spotkania Zespołu organizowane są w siedzibie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bolesławcu, ul. Cicha 7. Przewodniczący Zespołu może zarządzić zorganizowane spotkania Zespołu w siedzibach poszczególnych instytucji lub organizacji, których członkowie wchodzi w skład Zespołu.

§ 11. Przewodniczący Zespołu zobowiązany jest do przedkładania Prezydentowi Miasta Bolesławiec sprawozdania z pracy Zespołu w terminach:

- 1) do 31 lipca roku, którego sprawozdanie dotyczy – sprawozdanie półroczne;
- 2) do 31 stycznia roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy – sprawozdanie roczne.

§ 12. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Bolesławiec.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miasta:
Józef Pokładek

1949

UCHWAŁA NR X.66.2011 RADY MIEJSKIEJ W JELCZU-LASKOWICACH

z dnia 30 maja 2011 r.

w sprawie zmiany uchwały nr VIII.53.2011 Rady Miejskiej w Jelczu-Laskowicach z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 6 lit. b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 ze zm.), art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.) oraz art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do uchwały nr VIII.53.2011 Rady Miejskiej w Jelczu-Laskowicach z dnia 25 marca 2011 roku w sprawie poboru podatku od

nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso wprowadza się następujące zmiany:

1. w pozycji 7: wykreśla się „Edward Kociszewski” i wpisuje „Joanna Naumiuk”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Jelcz-Laskowice.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Henryk Koch

1950

UCHWAŁA NR VIII/64/11 RADY MIEJSKIEJ W LUBINIE

z dnia 10 maja 2011 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłaty za pobyt dziecka w żłobku oraz maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się miesięczną opłatę za pobyt dziecka w żłobku w wysokości stanowiącej 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę ogłaszanego przez Prezesa Rady Ministrów w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje kosztów wyżywienia dziecka.

3. Opłatę za pobyt zaokrągla się do pełnych złotych.

§ 2. 1. Ustala się maksymalną wysokość dziennej opłaty za wyżywienie dziecka w żłobku w wysokości 6 zł.

2. Opłata za wyżywienie obejmuje koszty zakupu surowców potrzebnych do przygotowania posiłków.

3. Opłata za wyżywienie, o której mowa w ust. 1, podlega corocznej waloryzacji o prognozo-

wany wskaźnik średnioroczny cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy.

§ 3. Opłaty, o których mowa w § 1 ust. 1 i § 2 ust. 1, wnoszone są przez rodziców lub prawnych opiekunów dziecka z góry.

§ 4. 1. Zwalnia się o 50% z opłaty, o której mowa w § 1 ust. 1:

- a) za drugie i każde następne dziecko w rodzinie uczęszczające do żłobka,
- b) za dziecko niepełnosprawne,
- c) jeżeli dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego, określonego w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.).

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje tylko z jednego tytułu i udzielane jest na

pisemny wniosek rodziców lub prawnych opiekunów dziecka.

3. W przypadku przyjęcia dziecka w trakcie miesiąca, po 15 dniu, opłata za pobyt dziecka w żłobku ulega zmniejszeniu o połowę. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 nie stosuje się.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lubina.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu uchwały w życie.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Andrzej Górzyński

1951

UCHWAŁA NR 38/IX/11 RADY MIASTA NOWA RUDA

z dnia 27 kwietnia 2011 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia publicznych przedszkoli prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 173, poz. 1218, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675) i art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. z 2004 r. Dz. U. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703, Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400, Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532, Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280, Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370, Nr 238, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz. 1241, Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857, Nr 148, poz. 991) Rada Miejska w Nowej Rudzie uchwala:

§ 1. W przedszkolach prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda, opłacie podlegają świadczenia wykraczające poza 5 godzinną pod-

stawę programową, zwane dalej dodatkowymi zajęciami opiekuńczo-wychowawczymi.

§ 2. 1. Zajęcia opiekuńczo-wychowawcze przekraczające ponad 5 godzinną podstawę programową, finansowane są wspólnie przez budżet miasta i opiekunów (rodziców) w formie opłaty partycypacyjnej, wnoszonej przez rodziców.

2. Wyżywienie dzieci, obejmujące koszty surowców zużytych do przygotowania posiłków („wsad do garnka”) pokrywają rodzice.

§ 3. 1. Wysokość opłaty partycypacyjnej, wnoszonej przez rodziców o której mowa w § 2 ust. 1, ustala na 0,13% najniższego wynagrodzenia określonego Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej, za każdą faktycznie rozpoczętą godzinę opieki, nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową.

2. Opłata partycypacyjna nie podlega zwrotowi w przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu.

§ 4. Obniża się o połowę z opłaty za świadczenia, o których mowa w § 2 pkt 1, rodziców (opiekunów prawnych) pracujących zawodowo, których dochód netto na osobę w rodzinie nie przekracza 40% najniższego wynagrodzenia określonego Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 5. Zakres świadczeń oraz wysokość opłat, przy stosowaniu powyższych zasad określi umowa, zawarta pomiędzy rodzicami a dyrektorem przedszkola.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Nowa Ruda.

§ 7. Traci moc uchwała nr 104/XV/95 Rady Miejskiej w Nowej Rudzie z dnia 29 listopada 1995 r. w sprawie zasad ustalania opłat za korzystanie z przedszkoli samorządowych oraz stosowania ulg w pobieraniu tych odpłatności.

§ 8. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego oraz poprzez rozplakatowanie w miejscach publicznych na terenie Gminy Miejskiej Nowa Ruda, w siedzi-

bie Urzędu Miasta Nowa Ruda oraz na stronie internetowej Gminy Miejskiej Nowa Ruda.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 września 2011 roku.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Andrzej Behan

1952

UCHWAŁA NR IX/64/11 RADY MIEJSKIEJ W OŁAWIE

z dnia 26 maja 2011 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr XXVI/200/04 Rady Miejskiej w Oławie z dnia 30 sierpnia 2004 roku
w sprawie uchwalenia statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Oławie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 7, art. 40, ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2009 Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.) Rada Miejska w Oławie uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XXVI /200/04 Rady Miejskiej w Oławie z dnia 30 sierpnia 2004 w sprawie uchwalenia Statutu Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Oławie wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 1 po pkt 4 dodaje się:
„5. Ustawy z dnia 7 września 2007 roku o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2009 Nr 1 poz. 7 z późn. zm.); 6. Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy

w rodzinie (Dz. U. z 2005 Nr 180 poz.1493 z późn. zm.); 7. innych przepisów”.

2. W § 3 pkt. 2 po podpunkcie h dodaje się podpunkt i, który brzmi:

„i) prowadzenie zespołu interdyscyplinarnego”.

3. W § 6 dodaje się punkt 13 w brzmieniu:

„13. pracownik ds. obsługi Zespołu Interdyscyplinarnego”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Oława.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Piotr Regiec

1953

**UCHWAŁA NR VIII/62/11
RADY MIEJSKIEJ W SIECHNICACH**

z dnia 19 maja 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa, określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) w związku z art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zmianami), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 ze zmianami) i art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 ze zmianami) Rada Miejska w Siechnicach uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr IX/76/03 Rady Gminy Święta Katarzyna z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości,

podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa, określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso (Dz. Urz. Woj. Dol. Nr 127, poz. 2268 ze zmianami) załącznik nr 2 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Siechnic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Roman Kasprowicz

**Załącznik do uchwały nr VIII/62/11
Rady Miejskiej w Siechnicach z dnia
19 maja 2011 r.**

Lista inkasentów w osiedlach i mieście Siechnice

Lp.	Miejscowość	Imię	Nazwisko	Ulica	Miejscowość i kod pocztowy
1.	Radwanice	Zbigniew	Stocki	Żymierskiego 22	Radwanice 55-010 Święta Katarzyna
2.	Radwanice	Zdzisław	Niemczyk	Żymierskiego 6	Radwanice 55-010 Święta Katarzyna
3.	Święta Katarzyna	Mieczysław	Kuriański	Wiśniowa 18	55-010 Święta Katarzyna
4.	Siechnice	Barbara	Jakielaszek	Szkolna 7/2	55-011 Siechnice
5.	Żerniki Wrocławskie	Zbigniew	Michniewicz	Wrocławska 2/2	Żerniki Wrocławskie 55-010 Święta Katarzyna

1954

**UCHWAŁA NR VIII/63/11
RADY MIEJSKIEJ W SIECHNICACH**

z dnia 19 maja 2011 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w Iwinach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Rada Miejska w Siechnicach uchwala, co następuje:

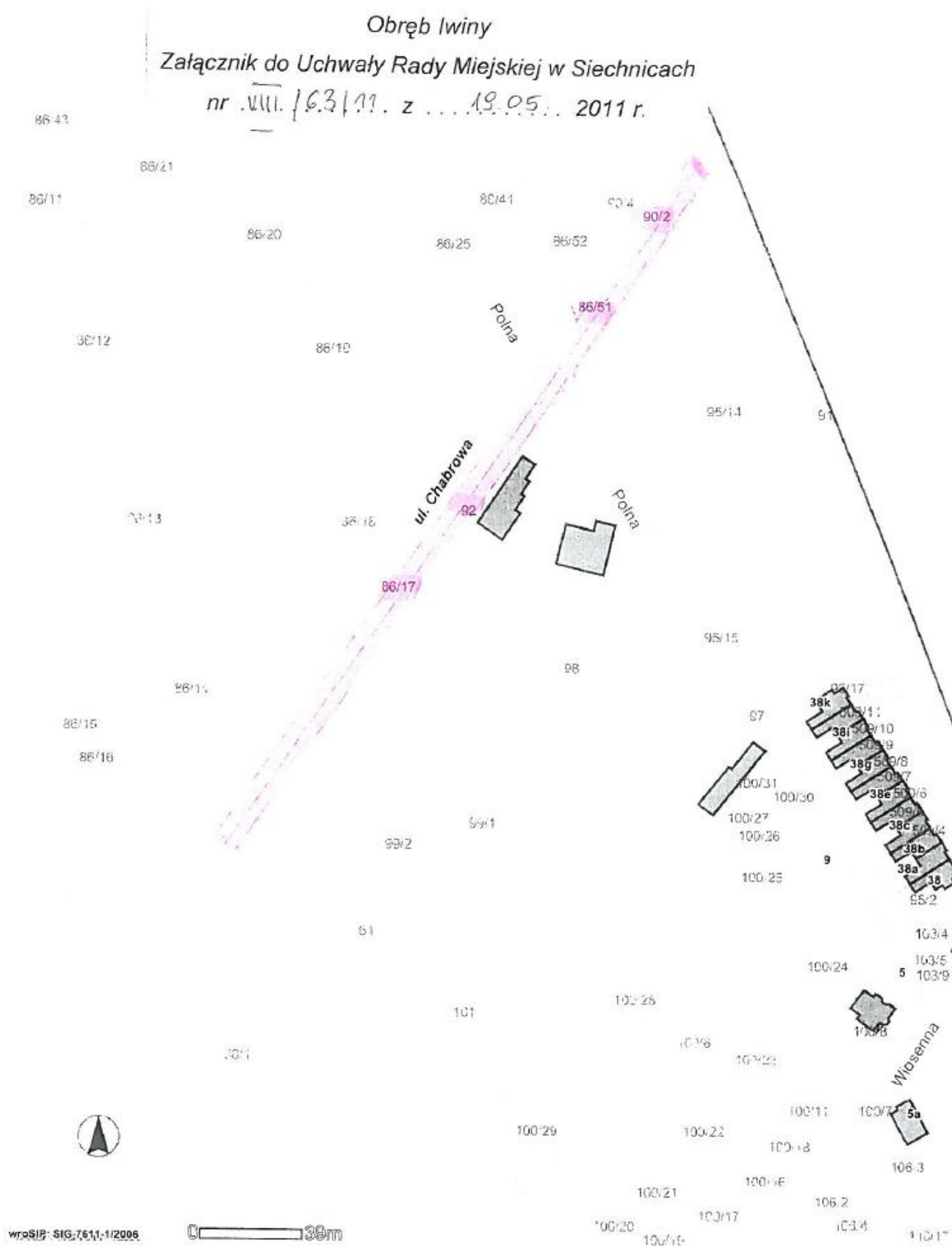
§ 1. Nadaje się nazwę ulicy będącej własnością Gminy Siechnice, w miejscowości Iwiny:
– działki o numerach 86/17, 86/51, 90/2 i 92 –
ul. Chabrowa.

Położenie ulicy przedstawiono na załączniku graficznym w skali 1:2000, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Siechnic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Roman Kasprowicz

1955

**UCHWAŁA NR VIII/64/11
RADY MIEJSKIEJ W SIECHNICACH**

z dnia 19 maja 2011 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w Żernikach Wrocławskich

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Rada Miejska w Siechnicach uchwala co następuje:

§ 1. Na wniosek współwłaścicieli drogi wewnętrznej będącej własnością osób prywatnych, nadaje się nazwę ulicy, w miejscowości Żerniki Wrocławskie:

- działki o numerach 430/5 i 433/16 – ul. Sielankowa.

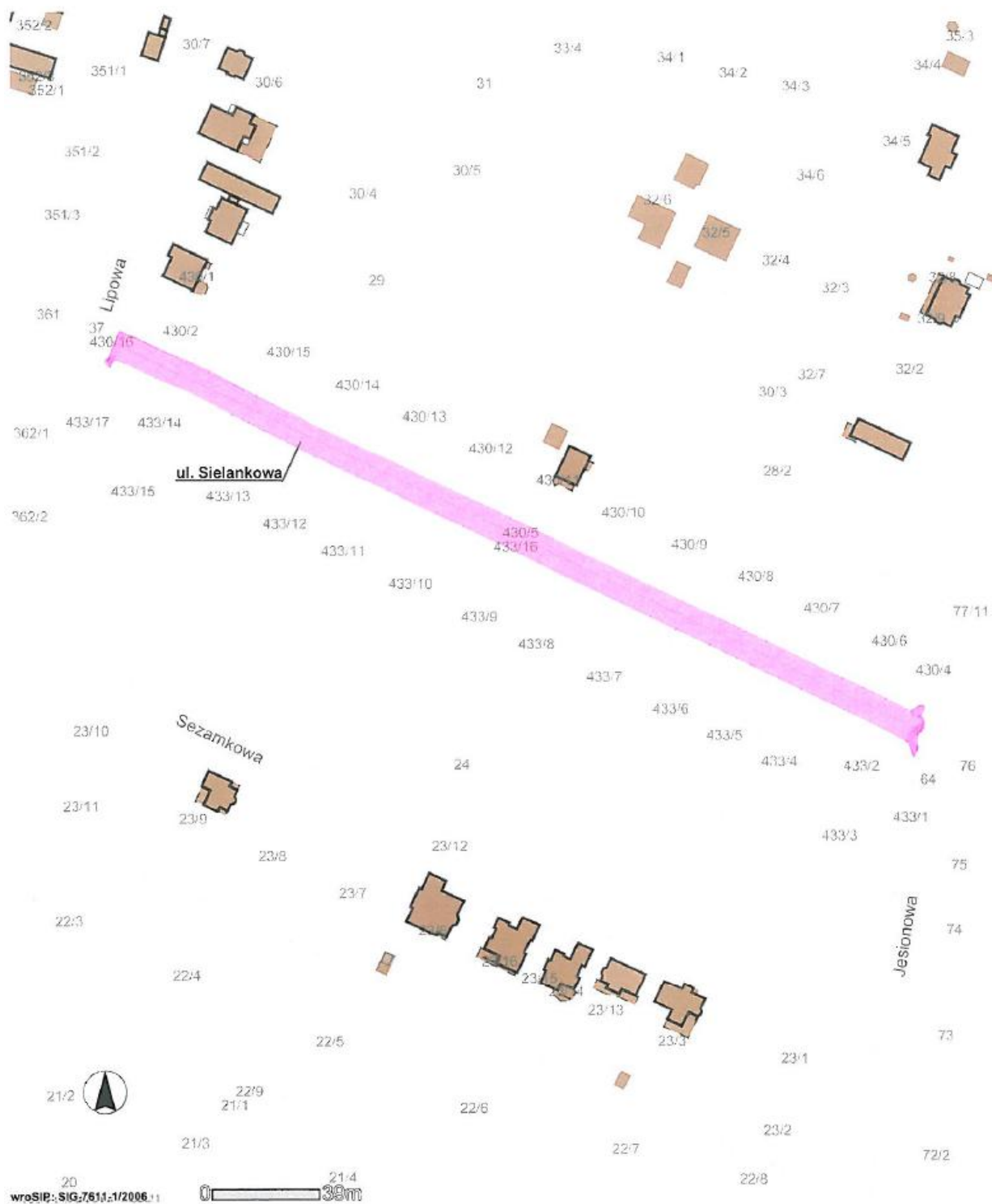
Położenie ulicy przedstawiono na załączniku graficznym w skali 1:2000, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Siechnic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Roman Kasprowicz

Obręb Żerniki Wrocławskie
Załącznik do Uchwały Rady Miejskiej w Siechnicach
nr ...VIII/64/M. z ...19.05... 2011 r.

1956

**UCHWAŁA NR VIII/65/11
RADY MIEJSKIEJ W SIECHNICACH**

z dnia 19 maja 2011 r.

w sprawie nadania nazw ulic w Ozorzycach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Rada Miejska w Siechnicach uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwy ulic będących własnością Gminy Siechnice, w miejscowości Ozorzyce:

- działki o numerach 109/8, 112/4, 113 i 119 – ul. Ogrodowa,
- działka nr 42 – ul. Wiśniowa,
- działka nr 59 – ul. Czereśniowa.

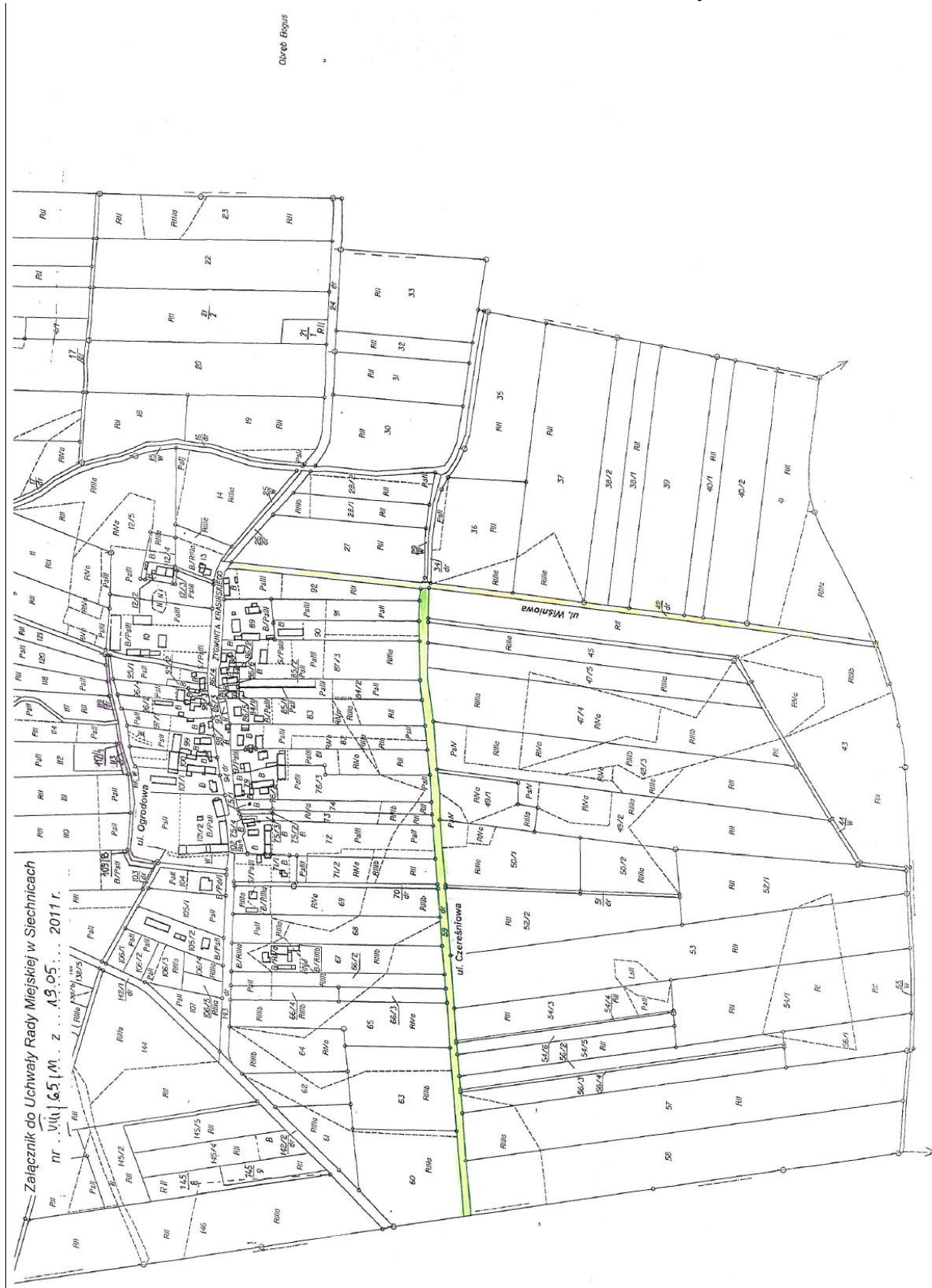
Położenie ulic przedstawiono na mapie ewidencyjnej w skali 1:5000, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Siechnic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Roman Kasprowicz

**Załącznik do uchwały nr VIII/65/11
Rady Miejskiej w Siechnicach z dnia
19 maja 2011 r.**

1957

**UCHWAŁA NR VIII/66/11
RADY MIEJSKIEJ W SIECHNICACH**

z dnia 19 maja 2011 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w Siechnicach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Rada Miejska w Siechnicach uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwy ulic będących własnością Gminy Siechnice, w miejscowości Siechnice:
– działki o numerach 549/143, 549/135 oraz części działek o numerach 549/126, 549/146 – ul. gen. Emila Fieldorfa

Położenie ulicy przedstawiono na załączniku graficznym w skali 1:2000, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

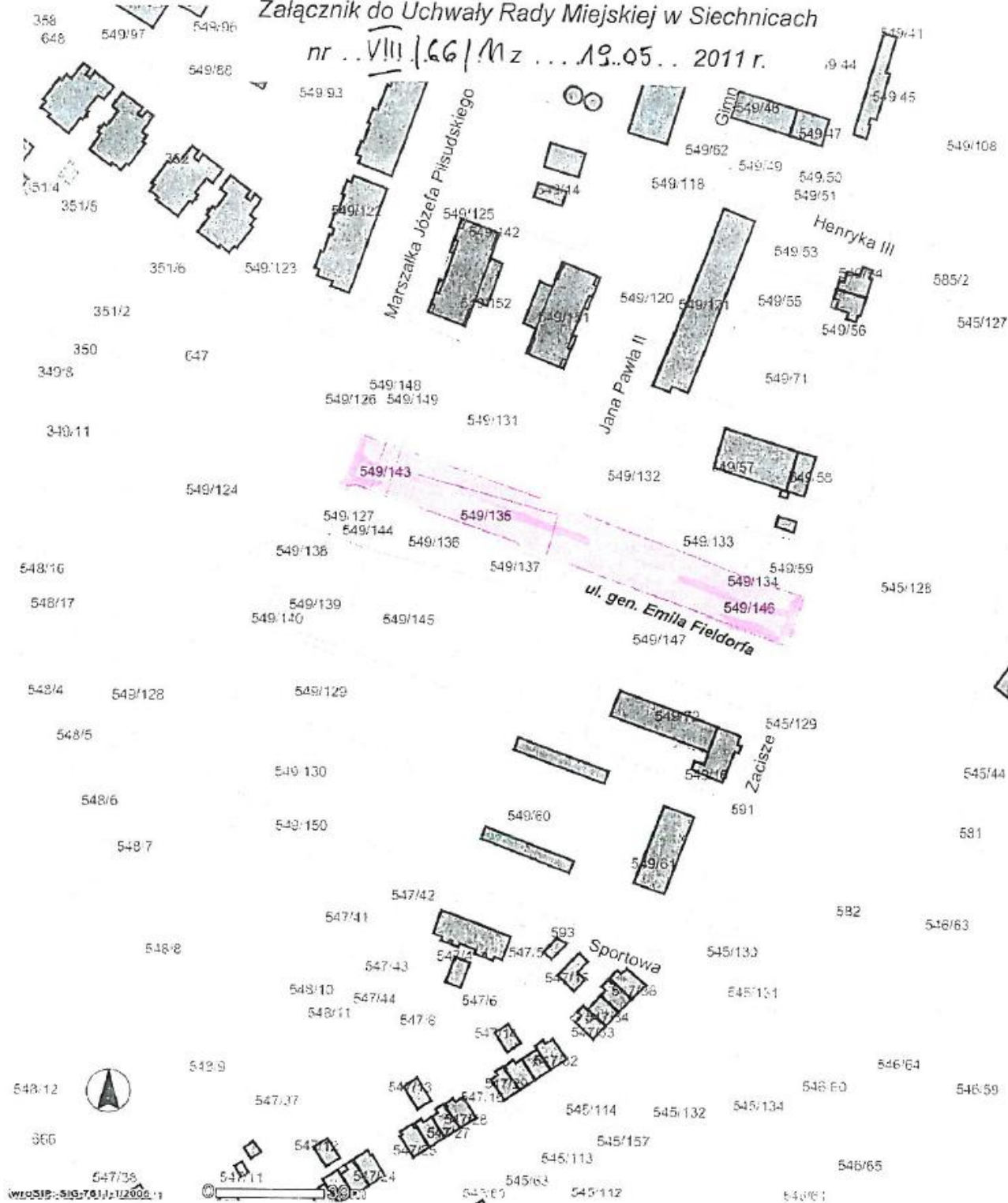
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Siechnic.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Roman Kasprowicz

Obręb Siechnice

Załącznik do Uchwały Rady Miejskiej w Siechnicach
nr ..VIII..66/Mz ...19.05.. 2011 r.

1958

**UCHWAŁA NR VII/53/11
RADY MIEJSKIEJ W STRONIU ŚLĄSKIM**

z dnia 27 kwietnia 2011 r.

w sprawie wykazu kąpielisk na terenie Gminy Stronie Śląskie

Na podstawie art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 i Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704; z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505; z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228) uchwala się, co następuje:

§ 1. Wpisać kąpielisko znajdujące się w zalewie w Starej Morawie do wykazu kąpielisk gminy Stronie Śląskie na rok 2011.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Stronia Śląskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Ryszard Suliński

1959

**UCHWAŁA NR VII/55/11
RADY MIEJSKIEJ W STRONIU ŚLĄSKIM**

z dnia 27 kwietnia 2011 r.

**w sprawie poboru podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego w drodze inkasa
oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm.) oraz art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. Nr 95, poz. 613 z 2010 r. ze zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (t.j. Dz. U. Nr 136, poz. 969 z 2006 r. ze zm.) oraz art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 z 2002 r. ze zm.) Rada Miejska w Stroniu Śląskim uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zarządza się pobór podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego od osób fizycznych, w drodze inkasa na terenie Gminy Stronie Śląskie.

2. Określa się następujących inkasentów uprawnionych do pobierania wymienionych w § 1 pkt 1 podatków:

- 1) Pan Eugeniusz Tarnowski – na terenie Sołectwa Bolesławów,
- 2) Pan Jan Kluza – na terenie Sołectwa Goszów,
- 3) Pan Mikołaj Wrzecioniarz – na terenie Sołectwa Kamienica
- 4) Pan Paweł Figurski – na terenie Sołectwa Kletno,
- 5) Pan Zbigniew Draus – na terenie Sołectwa Nowy Gieraltów,

- 6) Pan Henryk Cyganik – na terenie Sołectwa Stara Morawa,
- 7) Pan Krzysztof Soboń – na terenie Sołectwa Stary Gieraltów,
- 8) Pani Krystyna Brzezicka – na terenie Sołectwa Strachocin,
- 9) Pani Czesława Piechnik – na terenie Sołectwa Stronie Śląskie.

3. Inkasenci odprowadzają zainkasowaną gotówkę na rachunek bankowy Gminy Stronie Śląskie w dniu następującym po terminie płatności podatku. Rozliczenie po tym terminie obciąża inkasenta naliczeniem odsetek podatkowych. Inkasent odpowiada całym swoim majątkiem za pobrane, a niewpłacone w terminie podatki.

§ 2. Dla inkasentów określonych w § 1 pkt 2 ustala się następującą wysokość prowizji od sumy zainkasowanych i terminowo przekazanych do Urzędu Miejskiego w Stroniu Śląskim podatków:

- a) wieś Bolesławów – 15%;
- b) wieś Goszów – 15%;
- c) wieś Kamienica – 15%;
- d) wieś Kletno – 15%;
- e) wieś Nowy Gieraltów – 15%;
- f) wieś Stara Morawa – 15%;
- g) wieś Stary Gieraltów – 15%;
- h) wieś Strachocin – 15%;
- i) wieś Stronie Śląskie – 15%.

– Prowizja będzie wypłacona w terminie 14 dni po dokonaniu rozliczenia kwitariusza przychodowego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Stronia Śląskiego.

§ 4. Traci moc uchwała nr XXXIII/211/09 Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim z dnia 23 lutego 2009 r. w sprawie poboru podatku od nierucho-

mości, rolnego i leśnego w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wynagrodzenia za inkaso.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Ryszard Suliński

1960

UCHWAŁA NR VIII/56/11 RADY MIEJSKIEJ W STRONIU ŚLĄSKIM

z dnia 30 maja 2011 r.

w sprawie określenia czasu bezpłatnych zajęć oraz ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne, prowadzone przez Gminę Stronie Śląskie, w czasie przekraczającym wymiar bezpłatnych zajęć

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 roku Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) w związku z art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (tekst jednolity z 2004 roku Dz. U. Nr 256, poz. 2572 ze zmianami) Rada Miejska w Stroniu Śląskim uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Gmina Stronie Śląskie zapewnia bezpłatne świadczenia w zakresie nauczania, wychowania i opieki w Przedszkolu Miejskim im. Jana Pawła II w Stroniu Śląskim w czasie 5 godzin dziennie.

2. Bezpłatne świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1, realizowane są w czasie: od godziny 8.00 do godziny 13.00.

§ 2. Ustala się odpłatność rodziców (prawnych opiekunów) za świadczenia udzielane przez Przedszkole Miejskie im. Jana Pawła II w Stroniu Śląskim obejmujące zajęcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze wspierające prawidłowy rozwój umysłowy i fizyczny dziecka w czasie przekraczającym wymiar bezpłatnych zajęć określonych w § 1.

§ 3. Za świadczenia w Przedszkolu Miejskim im. Jana Pawła II w Stroniu Śląskim określone w § 2 ustala się miesięczną opłatę w wysokości:

1. 9% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego wg odrębnych przepisów, jeżeli dziecko korzysta ze świadczeń w wymiarze do dwóch godzin dziennie powyżej 5 godzinnego czasu realizacji podstawy programowej;

2. 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego wg odrębnych przepisów, jeżeli dziecko korzysta ze świadczeń w wymiarze od trzech do

czterech godzin dziennie powyżej 5 godzinnego czasu realizacji podstawy programowej;

3. 11% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego wg odrębnych przepisów, jeżeli dziecko korzysta ze świadczeń w wymiarze większym niż cztery godziny dziennie powyżej 5 godzinnego czasu realizacji podstawy programowej.

§ 4. Jeżeli w tym samym czasie ze świadczeń udzielanych przez Przedszkole Miejskie im. Jana Pawła II w Stroniu Śląskim korzysta więcej niż jedno dziecko w danej rodzinie, wysokość miesięcznej opłaty za kolejne dzieci wynosi:

1. 75% kwoty określonej w § 3 za drugie dziecko w rodzinie,

2. 50% kwoty określonej w § 3 za trzecie i każde kolejne dziecko w rodzinie.

§ 5. Szczegółowe zasady wnoszenia opłat za świadczenia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, o których mowa w § 3, określi umowa cywilna – prawna zawarta pomiędzy dyrektorem przedszkola a rodzicem (opiekunem prawnym) dziecka.

§ 6. 1. Opłaty, o których mowa w § 3, nie dotyczą opłat za korzystanie z wyżywienia w Przedszkolu Miejskim im. Jana Pawła II w Stroniu Śląskim, które ustalane są zgodnie z art. 67a ustawy o systemie oświaty.

2. Opłaty, o których mowa w § 3, nie obejmują także kosztów zajęć dodatkowych organizowanych na wniosek rodziców (opiekunów prawnych) dziecka, takich jak: nauka języków obcych, rytmika, zajęcia teatralne itp.

§ 7. Traci moc uchwała nr IX/69/07 Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim z dnia 28 maja 2007 roku

w sprawie ustalenia opłat za niektóre świadczenia Przedszkola im. Jana Pawła II w Stroniu Śląskim.

§ 8. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Stronia Śląskiego.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od 1 września 2011 roku.

Przewodniczący Rady:
Ryszard Suliński

1961

UCHWAŁA NR VIII/61/11 RADY MIEJSKIEJ W STRONIU ŚLĄSKIM

z dnia 30 maja 2011 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr VII/53/11 Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim z dnia 27 kwietnia 2011 r.
w sprawie wykazu kąpielisk na terenie Gminy Stronie Śląskie.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 9 ust. 1 pkt 5a i pkt 10b oraz art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 ze zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1. § 1 uchwały nr VII/53/11 Rady Miejskiej w Stroniu Śląskim z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie wykazu kąpielisk na terenie Gminy Stronie Śląskie otrzymuje brzmienie:

1. Wpisać kąpielisko znajdujące się w zalewie w Starej Morawie do wykazu kąpielisk gminy Stronie Śląskie na rok 2011.

2. Kąpielisko, o którym mowa w § 1 ust. 1 niniejszej uchwały, wykorzystywane będzie przez 800 osób.

3. Sezon kąpielowy w roku 2011 trwać będzie w okresie od 15 czerwca 2011 r. do 15 września 2011 r.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Stronia Śląskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Ryszard Suliński

1962

UCHWAŁA NR LVII/486/10 RADY MIEJSKIEJ WAŁBRZYCHA

z dnia 15 października 2010 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr XXVIII/71/04 Uchwały Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 13 lipca 2004 r.
w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wałbrzych, z późn. zmianami (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2004 r. Nr 197 poz. 3107)**

**(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK.II.AL4.0914-13/10 z dnia 23 lutego 2011 r.
do WSA we Wrocławiu na uchwałę w całości)**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), art. 21 ust. 1 pkt. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.) w uchwale Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzą-

cych w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Wałbrzych (z późn. zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

§ 1. W § 8 ust. 6¹ otrzymuje brzmienie:

1. „6¹. Osobom, które po upływie terminu umowy najmu utraciły uprawnienia do dalszego zajmowania dotychczasowego lokalu socjalnego, w związku z przekroczeniem dochodu określonego w ust. 3 i nie spełniają przesłanek zawartych

w ust. 5, a od terminu zakończenia umowy najmu nie upłynęły więcej niż 3 miesiące, Gmina na zasadzie wzajemnego porozumienia stron, może wskazać lokal do remontu.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zawierają umowę o udostępnienie lokalu do remontu, na czas trwania prac remontowo – budowlanych.

3. Po zakończeniu robót i komisijnym odbiorze lokalu przez zarządcę zostanie wystawione

skierowanie do zawarcia umowy najmu na czas nieoznaczony.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie, po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej:
Agnieszka Kołacz-Leszczyńska

1963

UCHWAŁA NR IX52/2011 RADY MIASTA I GMINY PROCHOWICE

z dnia 25 maja 2011 r.

w sprawie powołania Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Prochowice i nadania jej statutu

Na podstawie art. 5b ust. 2 i 3 oraz art. 7 ust. 1 pkt 17 w ustawie z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Miasta i Gminy Prochowice uchwala, co następuje:

§ 1. Powołuje się Młodzieżową Radę Miasta i Gminy Prochowice, zwaną dalej Młodzieżową Radą.

§ 2. 1. Młodzieżowa Rada, składająca się z przedstawicieli szkół ma charakter konsultacyjny wobec działań organów samorządowych Miasta i Gminy Prochowice, a w szczególności w sprawach dotyczących młodzieży i mogących mieć dla nich istotne znaczenie.

2. Młodzieżowa Rada składa się z młodzieży zainteresowanej pracami samorządu lokalnego

i działalnością publiczną, wybranej w demokratycznych wyborach

3. Siedzibą Młodzieżowej Rady jest miasto Prochowice.

§ 3. Nadaje się Młodzieżowej Radzie Statut w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Prochowice.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miasta i Gminy:
Halina Teluk

**Załącznik do uchwały nr IX52/2011
Rady Miasta i Gminy Prochowice
z dnia 25 maja 2011 r.**

STATUT

MŁODZIEŻOWEJ RADY MIASTA I GMINY PROCHOWICE

Rozdział I

Postanowienia ogólne

§ 1. Użyte w Statucie Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Prochowice sformułowania oznaczają:

- 1) Statut – Statut Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Prochowice,
- 2) Rada – Młodzieżową Radę Miasta i Gminy Prochowice,
- 3) Przewodniczący – Przewodniczącą Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Prochowice,
- 4) Radny – Radnego Młodzieżowej Rady Miasta i Gminy Prochowice,
- 5) Burmistrz – Burmistrz Miasta i Gminy Prochowice,
- 6) Gmina – Miasto i Gmina Prochowice.

§ 2. 1. Rada jest reprezentacją młodzieży Miasta i Gminy Prochowice.

2. Siedziba Rady znajduje się w Prochowickim Ośrodku Kultury i Sportu w Prochowicach.

3. Kadencja Rady trwa 2 lata. Czas trwania kadencji liczony jest od daty wyborów.

4. Kolejne wybory do Rady odbywają się w ciągu 3 miesięcy od daty zakończenia poprzedniej kadencji.

5. Podstawą działalności Rady jest praca społeczna Radnych. Radni za pełnienie swojej funkcji nie mogą pobierać diet.

§ 3. Rada może współpracować z innymi organizacjami młodzieżowymi oraz stowarzyszeniami i instytucjami działającymi na rzecz dzieci i młodzieży.

Rozdział II

Cele i zadania

§ 4. Rada reprezentuje postawy i potrzeby młodzieży wobec władz samorządowych oraz innych instytucji i ma charakter konsultacyjny.

Rozdział III

Tryb wyborów

§ 5. 1. Wybory do Rady zarządza Burmistrz. Zarządzenie publikowane jest na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy i ogłaszane w szkołach i na terenie gminy w sposób zwyczajowo przyjęty.

2. Radnym może być każda osoba zamieszkała na terenie Gminy, która ukończyła co najmniej 15 lat i nie ukończyła 25 lat, ucząca się w dniu wyborów w szkole gimnazjalnej na terenie Gminy Prochowice lub ucząca się w szkołach gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych poza Gminą.

3. Czynne prawo wyborcze posiadają osoby, o których mowa w ust. 2.

§ 6. 1. Rada składa się z 15 radnych. Radni wyłonieni zostają w bezpośrednich wyborach na zebraniu wyborczym

2. Zebranie wyborcze zwołuje Burmistrz Miasta i Gminy przy pomocy obwieszczeń.

3. Wybory są równe – każdemu przysługuje 1 głos, bezpośrednie – można głosować tylko osobiście okazując legitymację szkolną lub dowód osobisty, i tajne.

§ 7. 1. Na zebraniu wyborczym w celu przeprowadzenia głosowania powołuje się trzyosobową Komisję Skrutacyjną spośród uczestników zebrania.

2. Zadaniem Komisji Skrutacyjnej jest:

- 1) przyjęcie zgłoszeń kandydatów,
- 2) przygotowanie kart do głosowania
- 3) przeprowadzenie głosowania,
- 4) objaśnienie sposobu głosowania,
- 5) ustalenie wyników głosowania, sporządzenie protokołu z głosowania,
- 6) podanie do wiadomości zebranych wyniku wyborów.

3. Członkowie Komisji Skrutacyjnej nie mogą kandydować do Rady.

4. Prawo do zgłaszania kandydatów na radnych mają osoby posiadające czynne prawo wyborcze i uczestniczące w zebraniu. Zgłoszony kandydat musi wyrazić zgodę na kandydowanie.

5. Komisja Skrutacyjna wpisuje na karcie do głosowania imiona i nazwiska kandydatów w kolejności alfabetycznej.

6. Wyboru dokonuje się przez postawienie znaku „X” w kratce obok nazwiska popieranego kandydata lub popieranych kandydatów.

7. Za nieważną uznaje się kartę do głosowania całkowicie przedartą lub inną niż przygotowana do tego głosowania.

8. Za nieważny uznaje się głos, jeżeli na karcie do głosowania postawiono znak „x” w kratce obok nazwisk więcej kandydatów niż radnych jest wybieranych lub nie postawiono znaku „x” w kratce obok nazwiska żadnego kandydata. Za nieważny

uznaje się też głos jeżeli na karcie do głosowania postawiono inne znaki niż „x”.

§ 8. 1. Pierwszą sesję nowo wybranej Rady zwołuje w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów i prowadzi do czasu wyboru nowego Przewodniczącego, Przewodniczący ustępującej kadencji.

2. W przypadku, gdy zwołanie i prowadzenie sesji w trybie określonym w ust. 1 jest niemożliwe, sesja jest zwoływana i prowadzona przez Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy.

§ 9. 1. Na pierwszym posiedzeniu Rady Radni wybierają ze swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego oraz sekretarza w głosowaniu jawnym, zwykłą większością głosów.

2. Przewodniczący, wiceprzewodniczący oraz sekretarz tworzą Prezydium Rady.

Rozdział IV

Radni

§ 10. 1. Radni winni uczestniczyć czynnie w sesjach Rady i pracach komisji, do których zostali wybrani.

2. Radni mają obowiązek konsultowania z rówieśnikami spraw wnoszonych pod obrady Rady.

3. Radni informują społeczność o swej działalności w Radzie i przyjmują wnioski wyborców.

§ 11. Radni mają prawo:

- 1) wnioskować o umieszczenie w porządku obrad Rady lub komisji spraw, które uważają za pilne i uzasadnione
- 2) kierować interpelacje i zapytania
- 3) uczestniczyć w posiedzeniach Rady i Komisji.

§ 12. 1. Radni potwierdzają obecność na sesjach i komisjach podpisami na liście obecności.

2. Radny winien usprawiedliwić swoją nieobecność na sesji składając stosowne, pisemne wyjaśnienie Przewodniczącemu.

3. Radny, który opuści trzy sesje bez usprawiedliwienia zostanie przez Radę odwołany.

4. Składu Rady nie uzupełnia się.

Rozdział V

Sesje Rady

§ 13. Rada obraduje na sesjach:

- 1) zwyczajnych – w ilości potrzebnej do wykonywania zadań Rady, nie rzadziej niż raz na kwartał,
- 2) nadzwyczajnych – zwołanych na wniosek 50% składu Rady.

§ 14. 1. Sesje zwołuje Przewodniczący, proponując porządek obrad, miejsce, dzień i godzinę rozpoczęcia sesji.

2. Powiadomienie o terminie sesji oraz niezbędne dokumenty przekazywane są radnym z co najmniej pięciodniowym wyprzedzeniem.

3. Listę gości zaproszonych na sesję ustala Przewodniczący Rady

§ 15. Sesje Rady są jawne.

§ 16. 1. Rada może obradować i podejmować uchwały przy obecności co najmniej połowy liczby radnych.

2. Sesja odbywa się na jednym posiedzeniu.

3. Sesję otwiera, prowadzi i zamyka Przewodniczący lub w razie jego nieobecności Wiceprzewodniczący.

4. Po otwarciu sesji Przewodniczący stwierdza na podstawie listy obecności prawomocność obrad.

5. Radny może wystąpić z wnioskiem o zmianę porządku obrad.

6. Radni mogą składać inne wnioski w trakcie sesji.

7. Wszystkie wnioski podlegają głosowaniu.

§ 17. Porządek obrad sesji (ramowy):

- 1) zatwierdzenie protokołu z poprzedniej sesji,
- 2) odczytanie porządku obrad,
- 3) podjęcie uchwał, jeżeli rozpatrywane sprawy wymagają takiej formy rozstrzygnięcia,
- 4) wolne wnioski,
- 5) komunikaty.

§ 18. 1. Przewodniczący prowadzi obrady wg uchwalonego porządku – otwierając i zamykając dyskusję nad każdym z punktów obrad.

2. Przewodniczący udziela głosu wg kolejności zgłoszeń; może także w uzasadnionych przypadkach udzielić głosu poza kolejnością

3. W przypadku braku quorum Przewodniczący przerywa obrady i wyznacza nowy termin sesji.

§ 19. 1. Przewodniczący czuwa nad sprawnym przebiegiem obrad.

2. Jeżeli temat lub sposób wystąpienia albo zachowania radnego zakłócają porządek obrad Przewodniczący przywołuje radnego do porządku a w skrajnych przypadkach może mu odebrać głos, nakazując odnotowanie tego w protokole.

3. Przewodniczący może udzielić głosu osobom zaproszonym na sesję.

§ 20. 1. Sesje są protokołowane przez Sekretarza Rady.

2. Protokół powinien zawierać:

- 1) numer, datę i miejsce odbywania sesji oraz wskazywać numery uchwał,
- 2) stwierdzenie prawomocności posiedzenia,
- 3) uchwalony porządek obrad,
- 4) streszczenie przebiegu obrad,

5) przebieg głosowań, z wyszczególnieniem głosujących „za”, „przeciw” i „wstrzymujących się”.

3. Do protokołu dołącza się listę obecności radnych.

§ 21. 1. Uchwały Rady winny zawierać w szczególności:

- 1) datę i tytuł,
 - 2) dokładną, jasno wyrażoną treść,
 - 3) uzasadnienie jej podjęcia.
2. Uchwały podpisuje Przewodniczący.
3. Uchwały numeruje się uwzględniając numer sesji.
4. Uchwały są ewidencjonowane i przechowywane wraz z protokołami.

§ 22. 1. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady.

2. Zwykła większość głosów jest to taka liczba głosów „za”, która przewyższa o co najmniej jeden głos liczbę głosów „przeciw”.

Rozdział VI

Komisje Rady

§ 23. 1. Rada powołuje komisje wg potrzeb.

2. Komisje podejmują przedsięwzięcia objęte zadaniami Rady.

3. Pracami komisji kieruje przewodniczący powołany przez komisję.

4. Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie ze swej działalności przynajmniej raz w roku.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

§ 24. 1. Zmiana statutu wymaga podjęcia przez Radę Miasta i Gminy Prochowice uchwały o zmianie Statutu.

2. Zmiany w Statucie mogą być dokonane na wniosek Prezydium lub połowy składu Rady.

3. Burmistrz powołuje opiekuna Rady, który zapewnia warunki umożliwiające swobodny przepływ informacji pomiędzy Radą a organami samorządowymi Gminy.

1964

UCHWAŁA NR IX/55/2011 RADY MIASTA I GMINY PROCHOWICE

z dnia 25 maja 2011 r.

w sprawie inkasa podatków i opłat

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 z późn. zm.), art. 6 ust. 12 i art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.) Rada Miasta i Gminy Prochowice uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale VII/38/2011 Rady Miasta i Gminy Prochowice z dnia 25 marca 2011 r.

w sprawie inkasa podatków i opłat wprowadza się następujące zmiany:

1. w § 1 po wyrazie „nieruchomości” skreśla się wyrazy „oraz opłaty od posiadania psów”.

2. w § 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6. Emilia Maćkowiak dla sołectwa Kwiatkowie,”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Miasta i Gminy:
Halina Teluk

1965

UCHWAŁA NR V/93/11 RADY GMINY DŁUGOŁĘKA

z dnia 28 kwietnia 2011 r.

w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3 w obrębie wsi Długoleka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.), art. 20 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871) oraz w nawiązaniu do uchwały XXIX/339/09 Rady Gminy Długoleka z dnia 29 września 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 437/1 w obrębie wsi Długoleka, po stwierdzeniu zgodności projektu planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Długoleka, uchwalonego uchwałą nr XXXVI/69/97 z dnia 24 listopada 1997 r. (z późn. zm.), Rada Gminy Długoleka uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Uchwala się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu wsi Długoleka zatwierdzonego uchwałą nr XXXII/581/2005 Rady Gminy Długoleka z dnia 31 marca 2005 r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 80 z dnia 6 maja 2005 r., poz. 1763), dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3, zwaną dalej „**MPZP DŁUGOŁĘKA 437/3**”, której obowiązujące ustalenia o przeznaczeniu, warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zostają wyrażone w postaci:

- 1) rysunku planu, w skali 1:1000, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) przepisów ogólnych określonych w niniejszym rozdziale;
- 3) zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad zagospodarowania i podziału terenu określonych w rozdziale 2 niniejszej uchwały;

- 4) zasad budowy, modernizacji i rozbudowy systemów komunikacji określonych w rozdziale 3 uchwały;
- 5) zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej określonych w rozdziale 4 niniejszej uchwały;
- 6) ustaleń w zakresie lokalizacji celów publicznych, zorganizowanej działalności inwestycyjnej oraz rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej określonych w rozdziale 5 niniejszej uchwały;
- 7) zasad ochrony, granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody i środowiska określonych w rozdziale 6 niniejszej uchwały;
- 8) zasad ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej określonych w rozdziale 7 niniejszej uchwały;
- 9) przepisów końcowych określonych w rozdziale 8 niniejszej uchwały.

2. Załącznikami do uchwały są:

- 1) załącznik nr 1 – rysunek planu, obowiązujący w zakresie:
 - a) granicy obszaru objętego planem,
 - b) funkcji terenów,
 - c) linii rozgraniczających tereny o różnych funkcjach lub zasadach zagospodarowania;
 - 2) załącznik nr 2 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu;
 - 3) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.
- § 2. 1.** Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:
- 1) rysunku planu – należy przez to rozumieć rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
 - 2) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.);
 - 3) terenie – należy przez to rozumieć obszar ograniczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem funkcji zgodnie z oznaczeniami graficznymi określonymi w legendzie;
 - 4) funkcji wiodącej – należy przez to rozumieć formy zagospodarowania, określone dla danego terenu, realizowane wg następujących zasad:
 - a) realizacja, potrzeby i wymagania określone dla funkcji wiodącej muszą być spełnione priorytetowo przed wymaganiami innych form zagospodarowania,
 - b) na danym terenie takie formy zagospodarowania należy zrealizować w ilości przynajmniej 60% sumy powierzchni wewnętrznej projektowanych obiektów lub 60% powierzchni działki;
 - 5) funkcji uzupełniającej – należy przez to rozumieć formy zagospodarowania, dopuszczone dla danego terenu, realizowane wg następujących zasad (o ile ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 2 niniejszej uchwały nie stanowią inaczej):
 - a) w formie funkcji wbudowanej na maksymalnie 40% sumy powierzchni wewnętrznej projektowanego obiektu,
 - b) w formie zainwestowania niekubaturowego na maksymalnie 40% powierzchni działki,
 - c) w formie osobnego budynku o powierzchni wewnętrznej stanowiącej nie więcej niż 40% sumy powierzchni wewnętrznej wszystkich budynków lokalizowanych na działce, powyższe parametry należy liczyć łącznie dla wszystkich funkcji uzupełniających;
 - 6) powierzchni zabudowy – należy przez to rozumieć stosunek powierzchni, jaką zajmuje budynek wraz z konstrukcją, ociepleniem oraz innymi elementami budynku – na styku z powierzchnią terenu, do powierzchni działki, na której jest usytuowany;
 - 7) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię, której elewacja nie przekroczy od strony określonej w planie (po zewnętrznym obrysie ściany projektowanego obiektu). Powyższa zasada nie dotyczy części budynku, które w całości znajdują się pod ziemią lub części wystających przed elewację tj.: balkony, wykusze, zadaszenia, elementy dachu oraz innych części budynku pod warunkiem, że powyższe elementy nie będą zlokalizowane niżej niż 3,5 m i jednocześnie ww. elementy nie przekroczą określonej w planie linii zabudowy o więcej niż 2 m. W przypadku schodów do budynku, pochylni itp. dopuszcza się odstępstwo od określonej w planie linii zabudowy o maksymalnie 1,2 m;
 - 8) nieuciążliwych usługach – należy przez to rozumieć usługi niezaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
 - 9) usługach komercyjnych – należy przez to rozumieć aktywność gospodarczą o charakterze usługowym oraz powiązaną z nią działalność produkcyjną – z wykluczeniem usług podstawowych oraz usług sportu i rekreacji;
 - 10) usługach podstawowych – należy przez to rozumieć usługi zdrowia i opieki społecznej, kultury, kultu religijnego oraz oświaty i wychowania, a także usługi administracji;
 - 11) komunikacji wewnętrznej – należy przez to rozumieć drogi dojazdowe do poszczególnych działek oraz obiektów – o szerokości minimalnie 4,5 m – budowa i utrzymanie ww. terenu należy do zarządcy lub właścicieli nieruchomości;
 - 12) urządzeniach i obiektach pomocniczych – należy przez to rozumieć obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, wyposażenia technicznego, elementów komunikacji, tj.: dojścia, parkingi, garaże itp. oraz inne urządzenia i obiekty zapewniające możliwość prawidłowego

- wego funkcjonowania obiektów zgodnie z funkcją wiodącą lub uzupełniającą terenu;
- 13) parametrach elewacji – należy przez to rozumieć parametry składające się na postrzeganie obiektu, tj.:
- a) wysokość elewacji rozumiana jako maksymalna dopuszczalna odległość od najwyższej położonej kalenicy dachu (bez anten, kominów itp.) do projektowanej powierzchni gruntu w najniższej położonej części budynku (parametr nie dotyczy części budynku zlokalizowanych poniżej otaczającego terenu),
 - b) szerokość elewacji rozumiana jako maksymalna dopuszczalna odległość pomiędzy skrajnymi ścianami zewnętrznymi budynku (wraz z ociepleniem).
- 14) powierzchni terenu biologicznie czynnego – należy przez to rozumieć stosunek powierzchni biologicznie czynnej do powierzchni działki;

Rozdział 2

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz zasady zagospodarowania i podziału terenu

§ 3. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku planu symbolem **MN**, dla którego obowiązują następujące ustalenia:

- 1) funkcja wiodąca: **zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna**, przy czym za zgodne z ww. funkcją uznaje się:
 - a) lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolno stojącej i bliźniaczej,
 - b) lokalizację usług komercyjnych nieuciążliwych,
 - c) lokalizację komunikacji drogowej – wewnętrznej wraz z niezbędną infrastrukturą, w tym wydzielenie działek pod ww. komunikację,
 - d) lokalizację niezbędnych obiektów pomocniczych oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej;
- 2) funkcje uzupełniające – nie dopuszcza się;
- 3) zasady i standardy kształtowania zabudowy i urządzania terenu:
 - a) nowa zabudowa powinna nawiązywać formą i gabarytami do historycznej zabudowy wsi,
 - b) usługi komercyjne nieuciążliwe dopuszcza się w formie wbudowanej lub osobnego budynku,
 - c) powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 30 % powierzchni działki,
 - d) powierzchnia terenu biologicznie czynnego min. 30% powierzchni działki;
- e) parametry elewacji:
 - wysokość maksymalnie dwie kondygnacje nadziemne, w tym ostatnia jako poddasze użytkowe, jednak nie więcej niż 10 m,
 - dopuszcza się dodatkową kondygnację podziemną,
 - szerokości elewacji – maksymalnie 20 m,
- f) w zakresie parametrów dachów:
 - dachy dwu- lub wielospadowe o symetrycznych połaciach (kąt nachylenia 35°–45°), kryte dachówką ceramiczną lub innym materiałem imitującym dachówkę,

- dopuszcza się odstępstwo od powyższych parametrów dla takich elementów jak – tarasy, wieże, wykusze, lukarny, jednak nie więcej niż dla 25% powierzchni dachu,
- g) przy lokalizacji nowych budynków należy zachować następujące nieprzekraczalne linie zabudowy:
- 6 m od linii rozgraniczających tereny komunikacji publicznej,
 - 4 m od linii rozgraniczających tereny komunikacji wewnętrznej,
- h) dla terenów bezpośrednio sąsiadujących z wodami powierzchniowymi należy zachować min. 4 m pasa wolnego od zabudowy,
- i) obsługę komunikacyjną terenu należy zapewnić bezpośrednio z drogi oznaczonej na rysunku planu symbolem KDL lub z terenów komunikacji znajdujących się po południowej stronie obszaru objętego planem,
- j) wszystkie niezbędne miejsca postojowe należy zlokalizować na posesji własnej inwestora;
- 4) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości:
- a) przy wydzielaniu nowych działek budowlanych docelowa powierzchnia działki powinna wynosić min. 800 m²,
 - b) nowe linie podziałów będą harmonijnie nawiązywać do istniejących podziałów lub linii rozgraniczających tereny komunikacji, tj. będą do nich prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych (ewentualnie równoległe lub zbliżone do równoległych),
 - c) powyższe zasady nie dotyczą działek:
 - wydzielanych pod komunikację wewnętrzną drogową, dla których należy zachować minimalną szerokość 4,5 m,
 - wydzielanych pod komunikację wewnętrzną pieszą, dla których należy zachować minimalną szerokość 3 m,
 - wydzielanych pod ewentualne urządzenia infrastruktury technicznej.
- 5) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów - nie przewiduje się tymczasowych form zagospodarowania.

Rozdział 3

Zasady budowy, modernizacji i rozbudowy systemów komunikacji

§ 4. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku planu symbolem **KDL**, dla którego obowiązują następujące ustalenia:

- 1) funkcja wiodąca: **komunikacja publiczna – ulice lokalne**, przy czym za zgodne z ww. funkcją uznaje się:
 - a) lokalizację komunikacji publicznej – drogowej wraz z infrastrukturą,
 - b) realizację towarzyszących obiektów inżynierskich, chodników i ścieżek rowerowych lub ścieżek pieszo-rowerowych oraz niezbędnych urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem i zabezpieczeniem ruchu,
 - c) lokalizację niezbędnych elementów układu komunikacyjnego, w tym skrzyżowań, zjazd

- dów i wjazdów na zasadach określonych przez Zarządcę drogi,
- 2) funkcje uzupełniające – nie dopuszcza się;
 - 3) zasady i standardy kształtowania zabudowy i urządzania terenu – szerokość ulic w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu;
 - 4) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości – podział zgodny z liniami rozgraniczającymi określonymi na rysunku planu.

Rozdział 4

Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej

§ 5. 1. W terenach przeznaczonych pod inwestycje zaleca się uzbrojenie terenów poprzedzające realizację zabudowy.

2. Zaleca się, aby sieci uzbrojenia technicznego przebiegały w liniach rozgraniczających ulic. W przypadku braku możliwości wykonania sieci jw. dopuszcza się prowadzenie sieci w przylegających do ulic terenach – za zgodą ich właścicieli lub użytkowników wieczystych – na zasadach określonych w stosownych aktach prawa.

3. Dopuszcza się uzbrojenie części terenu przez inwestorów we własnym zakresie.

4. W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się dostawę z istniejącego wodociągu wiejskiego (po rozbudowie).

5. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się dostawę zgodnie z warunkami określonymi przez Zakład Energetyczny.

6. Zaopatrzenie w energię ciepłą – ogrzewanie indywidualne lub zdalczynne – z zastosowaniem następujących zasad:

- 1) zaleca się odnawialne źródła energii, tj. energia słoneczna, energia geotermiczna (pompy ciepła itp.), biomasa (w tym drewno);
- 2) dopuszcza się ogrzewanie przy zastosowaniu gazu oraz lekkiego oleju opałowego pod warunkiem zastosowania kotłów o wysokiej sprawności, tj. powyżej 90%;
- 3) dopuszcza się ogrzewanie przy zastosowaniu węgla i jego pochodnych pod warunkiem zastosowania kotłów o wysokiej sprawności, tj. powyżej 80%.

7. Unieszkodliwienie odpadów stałych (na podstawie zawartej umowy) poprzez gromadzenie w przystosowanych pojemnikach oraz zorganizowany wywóz na składowisko odpadów.

8. Dla całego terenu w granicach opracowania przewiduje się system grupowego oczyszczania ścieków do kanalizacji gminnej oraz oczyszczalni ścieków.

Rozdział 5

Ustalenia w zakresie lokalizacji celów publicznych, zorganizowanej działalności inwestycyjnej oraz rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej

§ 6. 1. Za tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych uznaje się tereny komunikacji publicznej, oznaczone na rysunku planu symbolem KDL.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się realizację celów publicznych w zakresie lokalizacji

zacji sieci uzbrojenia technicznego w liniach rozgraniczających terenu o funkcji mieszkaniowej, oznaczonego na rysunku planu symbolem MN – pod warunkiem zachowania ustaleń planu określonych w rozdziale 2 niniejszej uchwały oraz za zgodą właścicieli lub użytkowników wieczystych.

Rozdział 6

Zasady ochrony, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody i środowiska

§ 7. Na obszarze objętym planem nie znajdują się tereny lub obiekty podlegające ochronie, na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody.

§ 8. 1. Na gruntach wokół realizowanych inwestycji zaleca się oszczędne planowanie powierzchni utwardzonej z uwagi na ograniczone możliwości odprowadzania nadmiaru wód opadowych do cieków i urządzeń melioracyjnych.

2. Dla gruntów zdrenowanych istnieje obowiązek przebudowy systemu drenarskiego po stosownych uzgodnieniach z Zarządem właściwym do spraw melioracji.

§ 9. 1. W zakresie ochrony przed hałasem, dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MN, ustala się standardy akustyczne określone w odpowiednich przepisach prawa dotyczących dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

2. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniej ochrony przed hałasem oraz drganiami należy zachować zasady określone w odpowiednich aktach prawa, w szczególności dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Rozdział 7

Zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

§ 10. Na obszarze objętym planem nie znajdują się obiekty i obszary zabytkowe podlegające ochronie krajobrazu, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

§ 11. Ustala się stawkę opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.), w wysokości 30% od wzrostu wartości nieruchomości.

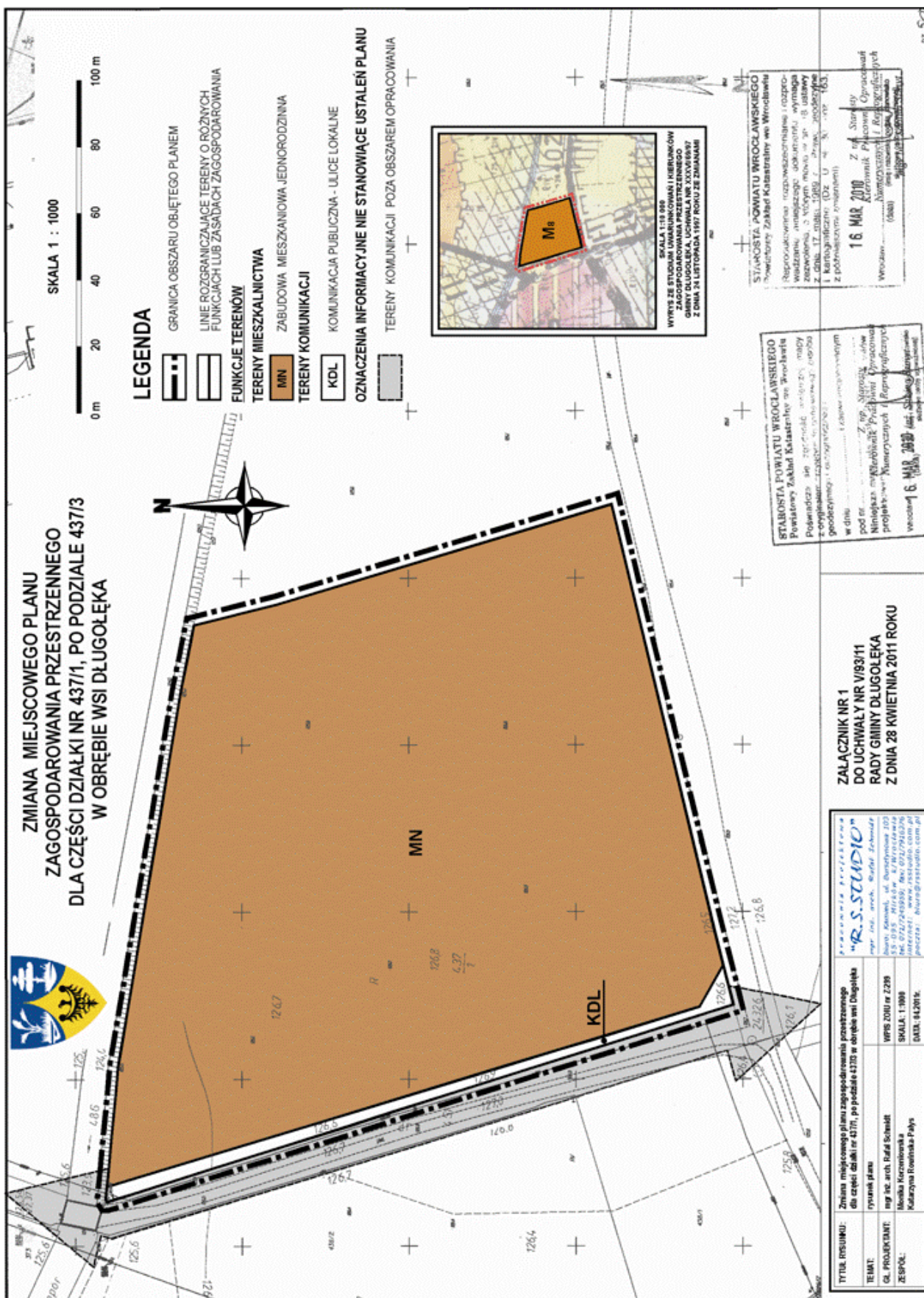
§ 12. Na obszarze objętym zmianą planu tracą moc ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu wsi Długoleka, zatwierdzonego uchwałą nr XXXII/581/2005 Rady Gminy Długoleka z dnia 31 marca 2005 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z dnia 6 maja 2005 r. Nr 80, poz. 1763).

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Długoleka.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Anna Chmielewska

**Załącznik nr 1 do uchwały nr V/93/11
Rady Gminy Długoleka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

**Załącznik nr 2 do uchwały nr V/93/11
Rady Gminy Długołęka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

Rozstrzygnięcie
o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego dla części działki nr 437/1 (po podziale 437/3) w obrębie wsi Długołęka

Na podstawie art. 20 ust.1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) Rada Gminy Długołęka stwierdza, że w wyznaczonym terminie nie wniesiono żadnych uwag do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1 (po podziale 437/3) w obrębie wsi Długołęka, wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 10 stycznia 2011 r. do 14 lutego 2011 r.

W związku z tym Rada Gminy odstępuje od rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr V/93/11
Rady Gminy Długołęka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

Rozstrzygnięcie
o sposobie realizacji, zapisanych w zmianie planu, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej,
które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania,
zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Na podstawie art. 20 ust.1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.), art. 7 ust.1 pkt. 3 ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jt. Dz. U z 2001 r. nr 142, poz.1591 z późn. zm.) stwierdza się, iż realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy wynikających z ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1 (po podziale 437/3) w obrębie wsi Długołęka, będą finansowane z budżetu gminy, w tym ze środków pozyskiwanych z funduszy Unii Europejskiej, a także ze środków zewnętrznych.

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej będą realizowane w oparciu o istniejące uzbrojenie terenu – zgodnie z zasadami określonymi w wieloletnich programach rozwoju gminy Długołęka.

1966

**UCHWAŁA NR V/94/11
RADY GMINY DŁUGOŁĘKA**

z dnia 28 kwietnia 2011 r.

w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.), art. 20 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej

Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871) oraz w nawiązaniu do uchwały XXIX/341/09 Rady Gminy Długołęka z dnia 29 września 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka, po stwierdzeniu zgodności projektu planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kie-

runków zagospodarowania przestrzennego Gminy Długoleka, uchwalonego uchwałą nr XXXVI/69/97 z dnia 24 listopada 1997 r. (z późn. zm.), Rada Gminy Długoleka uchwała, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu wsi Długoleka zatwierdzonego uchwałą nr XXII/581/2005 Rady Gminy Długoleka z dnia 31 marca 2005 r. (opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 80 z dnia 6 maja 2005 r., poz. 1763), dla działki nr 79/10, zwaną dalej „**MPZP DŁUGOLEKA 79/10**”, której obowiązujące ustalenia o przeznaczeniu, warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zostają wyrażone w postaci:

- 1) rysunku planu, w skali 1:1000, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) przepisów ogólnych określonych w niniejszym rozdziale;
- 3) zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz zasad zagospodarowania i podziału terenu określonych w rozdziale 2 niniejszej uchwały;
- 4) zasad budowy, modernizacji i rozbudowy systemów komunikacji określonych w rozdziale 3 niniejszej uchwały;
- 5) zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej określonych w rozdziale 4 niniejszej uchwały;
- 6) ustaleń w zakresie lokalizacji celów publicznych, zorganizowanej działalności inwestycyjnej oraz rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej określonych w rozdziale 5 niniejszej uchwały;
- 7) zasad ochrony, granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody i środowiska określonych w rozdziale 6 niniejszej uchwały;
- 8) zasad ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej określonych w rozdziale 7 niniejszej uchwały;
- 9) przepisów końcowych określonych w rozdziale 8 niniejszej uchwały.

2. Załącznikami do uchwały są:

- 1) załącznik nr 1 – rysunek planu, obowiązujący w zakresie:
 - a) granicy obszaru objętego planem,
 - b) funkcji terenów,
 - c) linii rozgraniczających tereny o różnych funkcjach lub zasadach zagospodarowania;
- 2) załącznik nr 2 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu;
- 3) załącznik nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

§ 2. Ileć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o:

- 1) rysunku planu – należy przez to rozumieć rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.);
- 3) terenie – należy przez to rozumieć obszar ograniczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem funkcji zgodnie z oznaczeniami graficznymi określonymi w legendzie;
- 4) funkcji wiodącej – należy przez to rozumieć formy zagospodarowania, określone dla danego terenu, realizowane wg następujących zasad:
 - a) realizacja, potrzeby i wymagania określone dla funkcji wiodącej muszą być spełnione priorytetowo przed wymaganiami innych form zagospodarowania,
 - b) na danym terenie takie formy zagospodarowania należy zrealizować w ilości przynajmniej 60% sumy powierzchni wewnętrznej projektowanych obiektów lub 60% powierzchni działki;
- 5) funkcji uzupełniającej – należy przez to rozumieć formy zagospodarowania, dopuszczone dla danego terenu, realizowane wg następujących zasad (o ile ustalenia szczegółowe zawarte w rozdziale 2 niniejszej uchwały nie stanowią inaczej):
 - a) w formie funkcji wbudowanej na maksymalnie 40% sumy powierzchni wewnętrznej projektowanego obiektu,
 - b) w formie zainwestowania niekubaturowego na maksymalnie 40% powierzchni działki,
 - c) w formie osobnego budynku o powierzchni wewnętrznej stanowiącej nie więcej niż 40% sumy powierzchni wewnętrznej wszystkich budynków lokalizowanych na działce,powyższe parametry należy liczyć łącznie dla wszystkich funkcji uzupełniających;
- 6) powierzchni zabudowy – należy przez to rozumieć stosunek powierzchni, jaką zajmuje budynek wraz z konstrukcją, ociepleniem oraz innymi elementami budynku – na styku z powierzchnią terenu, do powierzchni działki, na której jest usytuowany;
- 7) powierzchnia terenu biologicznie czynnego – należy przez to rozumieć stosunek powierzchni biologicznie czynnej do powierzchni działki;
- 8) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię, której elewacja nie przekroczy od strony określonej w planie (po zewnętrznym obrysie ściany projektowanego obiektu). Powyższa zasada nie dotyczy części budynku, które w całości znajdują się pod ziemią lub części wystających przed elewację, tj.: balkony, wykusze, zadaszenia, elementy dachu oraz innych części budynku pod warunkiem, że powyższe elementy nie będą zlokalizowane niżej niż 3,5 m i jednocześnie ww. elementy nie przekroczą określonej w planie

- linii zabudowy o więcej niż 2 m. W przypadku schodów do budynku, pochylni itp. dopuszcza się odstępstwo od określonej w planie linii zabudowy o maksymalnie 1,2 m;
- 9) nieuciążliwych usługach – należy przez to rozumieć usługi niezaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 10) usługach komercyjnych – należy przez to rozumieć aktywność gospodarczą o charakterze usługowym oraz powiązaną z nią działalność produkcyjną – z wykluczeniem usług podstawowych oraz usług sportu i rekreacji;
- 11) usługach podstawowych – należy przez to rozumieć usługi zdrowia i opieki społecznej, kultury, kultu religijnego oraz oświaty i wychowania, a także usługi administracji;
- 12) komunikacji wewnętrznej – należy przez to rozumieć drogi dojazdowe do poszczególnych działek oraz obiektów – o szerokości minimalnie 4,5 m – budowa i utrzymanie ww. terenu należy do zarządcy lub właścicieli nieruchomości;
- 13) urządzeniach i obiektach pomocniczych – należy przez to rozumieć obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, wyposażenia technicznego, elementów komunikacji, tj.: dojścia, parkingi, garaże itp. oraz inne urządzenia i obiekty zapewniające możliwość prawidłowego funkcjonowania obiektów zgodnie z funkcją wiodącą lub uzupełniającą terenu;
- 14) parametrach elewacji – należy przez to rozumieć parametry składające się na postrzeganie obiektu, tj.:
- a) wysokość elewacji rozumiana jako maksymalna dopuszczalna odległość od najwyższej położonej kalenicy dachu (bez anten, kominów itp.) do projektowanej powierzchni gruntu w najniższej położonej części budynku (parametr nie dotyczy części budynku zlokalizowanych poniżej otaczającego terenu),
- b) szerokość elewacji rozumiana jako maksymalna dopuszczalna odległość pomiędzy skrajnymi ścianami zewnętrznymi budynku (wraz z ociepleniem).
- d) lokalizację komunikacji wewnętrznej wraz z niezbędną infrastrukturą, w tym wydzielenie działek pod ww. komunikację,
- e) lokalizację niezbędnych obiektów pomocniczych oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej;
- 2) funkcje uzupełniające – nie dopuszcza się;
- 3) zasady i standardy kształtowania zabudowy i urządzania terenu:
- a) nowa zabudowa powinna nawiązywać formą i gabarytami do historycznej zabudowy wsi,
- b) zabudowę mieszkaniową wielorodzinną dopuszcza się tylko w formie i gabarytach nawiązujących do sąsiadującej zabudowy jednorodzinnej, przy czym w budynkach dopuszcza się maksymalnie do 4 mieszkań łącznie,
- c) usługi komercyjne nieuciążliwe dopuszcza się pod warunkiem zachowania następujących zasad:
- dopuszcza się usługi w formie wbudowanej w budynki, pod warunkiem lokalizacji takiej formy zainwestowania tylko na pierwszej kondygnacji nadziemnej,
- dopuszcza się usługi w formie osobnego obiektu, przy czym powierzchnia użytkowa takiego obiektu nie może być większa niż powierzchnia użytkowa obiektów mieszkaniowych na działce,
- d) powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 40% powierzchni działki,
- e) powierzchnia terenu biologicznie czynnego min. 25% powierzchni działki,
- f) parametry elewacji:
- wysokość budynków maksymalnie trzy kondygnacje nadziemne, w tym ostatnia, jako poddasze użytkowe, jednak nie więcej niż 12 m,
- szerokości elewacji nie określa się,
- g) w zakresie parametrów dachów:
- dachy dwu- lub wielospadowe o symetrycznych połaciach (kąt nachylenia 35°–45°), kryte dachówką ceramiczną lub innym materiałem imitującym dachówkę, dopuszcza się odstępstwo od powyższych parametrów dla takich elementów jak – tarasy, wieże, wykusze, lukarny, jednak nie więcej niż dla 25% powierzchni dachu,
- h) przy lokalizacji nowych budynków należy zachować następujące nieprzekraczalne linie zabudowy:
- 6 m od linii rozgraniczających tereny komunikacji publicznej,
- 4 m od linii rozgraniczających tereny komunikacji wewnętrznej,
- i) wszystkie niezbędne miejsca postojowe należy zlokalizować na posesji własnej inwestora;
- 4) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości:
- a) przy wydzielaniu nowych działek budowlanych docelowa powierzchnia działki powinna wynosić min. 800 m²,
- b) nowe linie podziałów będą harmonijnie nawiązywać do istniejących podziałów lub linii rozgraniczających tereny komunikacji, tj. będą

Rozdział 2

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz zasady zagospodarowania i podziału terenu

§ 3. 1. Wyznacza się teren oznaczony na rysunku planu symbolem **MN**, dla którego obowiązują następujące ustalenia:

- 1) funkcja wiodąca: **zabudowa mieszkaniowa o charakterze jednorodinnym**, przy czym za zgodne z ww. funkcją uznaje się:
- a) lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolno stojącej i bliźniaczej,
- b) lokalizację niskointensywnej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinną (do 4 mieszkań łącznie),
- c) lokalizację usług komercyjnych nieuciążliwych,

dą do nich prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych (ewentualnie równoległe lub zbliżone do równoległych),

c) powyższe zasady nie dotyczą działek:

- wydzielanych pod komunikację wewnętrzną drogową, dla których należy zachować minimalną szerokość 4,5 m,
- wydzielanych pod komunikację wewnętrzną pieszą, dla których należy zachować minimalną szerokość 3 m,
- wydzielanych pod ewentualne urządzenia infrastruktury technicznej;

5) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów – nie przewiduje się tymczasowych form zagospodarowania.

Rozdział 3

Zasady budowy, modernizacji i rozbudowy systemów komunikacji

§ 4. 1. W granicach obszaru objętego planem nie wyznacza się terenów wskazanych pod komunikację.

2. Obsługę komunikacyjną terenu należy zapewnić z ulicy znajdującej się po wschodniej stronie obszaru objętego planem (ul. Ptasia).

Rozdział 4

Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej

§ 5. 1. W terenach przeznaczonych pod inwestycję zaleca się uzbrojenie terenów poprzedzające realizację zabudowy.

2. Zaleca się, aby sieci uzbrojenia technicznego przebiegały w liniach rozgraniczających ulic. W przypadku braku możliwości wykonania sieci jw. dopuszcza się prowadzenie sieci w przylegających do ulic terenach – za zgodą ich właścicieli lub użytkowników wieczystych – na zasadach określonych w stosownych aktach prawa.

3. Dopuszcza się uzbrojenie części terenu przez inwestorów we własnym zakresie.

4. W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się dostawę z istniejącego wodociągu wiejskiego (po rozbudowie).

5. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się dostawę zgodnie z warunkami określonymi przez Zakład Energetyczny.

6. Zaopatrzenie w energię ciepłą – ogrzewanie indywidualne lub zdalczynne – z zastosowaniem następujących zasad:

- 1) zaleca się odnawialne źródła energii, tj. energia słoneczna, energia geotermiczna (pompy ciepła itp.), biomasa (w tym drewno);
- 2) dopuszcza się ogrzewanie przy zastosowaniu gazu oraz lekkiego oleju opałowego pod warunkiem zastosowania kotłów o wysokiej sprawności, tj. powyżej 90%;
- 3) dopuszcza się ogrzewanie przy zastosowaniu węgla i jego pochodnych pod warunkiem zastosowania kotłów o wysokiej sprawności, tj. powyżej 80%.

7. Unieszkodliwienie odpadów stałych (na podstawie zawartej umowy) poprzez gromadzenie

w przystosowanych pojemnikach oraz zorganizowany wywóz na składowisko odpadów.

8. Dla całego terenu w granicach opracowania przewiduje się system grupowego oczyszczania ścieków do kanalizacji gminnej oraz oczyszczalni ścieków.

Rozdział 5

Ustalenia w zakresie lokalizacji celów publicznych, zorganizowanej działalności inwestycyjnej oraz rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej

§ 6. 1. W zmianie planu nie wskazuje się terenów przeznaczonych do realizacji celów publicznych, w związku z czym nie określa się wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 5 ustawy.

2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się realizację celów publicznych w zakresie lokalizacji sieci uzbrojenia technicznego w liniach rozgraniczających terenu o funkcji mieszkaniowej, oznaczonego na rysunku planu symbolem MN – pod warunkiem zachowania ustaleń planu określonych w rozdziale 2 niniejszej uchwały oraz za zgodą właścicieli lub użytkowników wieczystych.

Rozdział 6

Zasady ochrony, granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody i środowiska

§ 7. Na obszarze objętym planem nie znajdują się tereny lub obiekty podlegające ochronie, na podstawie przepisów z zakresu ochrony przyrody.

§ 8. 1. Na gruntach wokół realizowanych inwestycji zaleca się oszczędne planowanie powierzchni utwardzonej z uwagi na ograniczone możliwości odprowadzania nadmiaru wód opadowych do cieków i urządzeń melioracyjnych.

2. Dla gruntów zdrenowanych istnieje obowiązek przebudowy systemu drenarskiego po stosownych uzgodnieniach z Zarządem właściwym do spraw melioracji.

§ 9. 1. W zakresie ochrony przed hałasem, dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MN, ustala się standardy akustyczne określone w odpowiednich przepisach prawa dotyczących dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

2. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniej ochrony przed hałasem oraz drganiami należy zachować zasady określone w odpowiednich aktach prawa, w szczególności dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Rozdział 7

Zasady ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

§ 10. Na obszarze objętym planem nie znajdują się obiekty i obszary zabytkowe podlegające

ochronie krajobrazu, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Rozdział 8

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 11. Ustala się stawkę opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. nr 80, poz. 717, z późn. zm.), w wysokości 30% od wzrostu wartości nieruchomości.

§ 12. Na obszarze objętym zmianą planu tracą moc ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu wsi Długoleka,

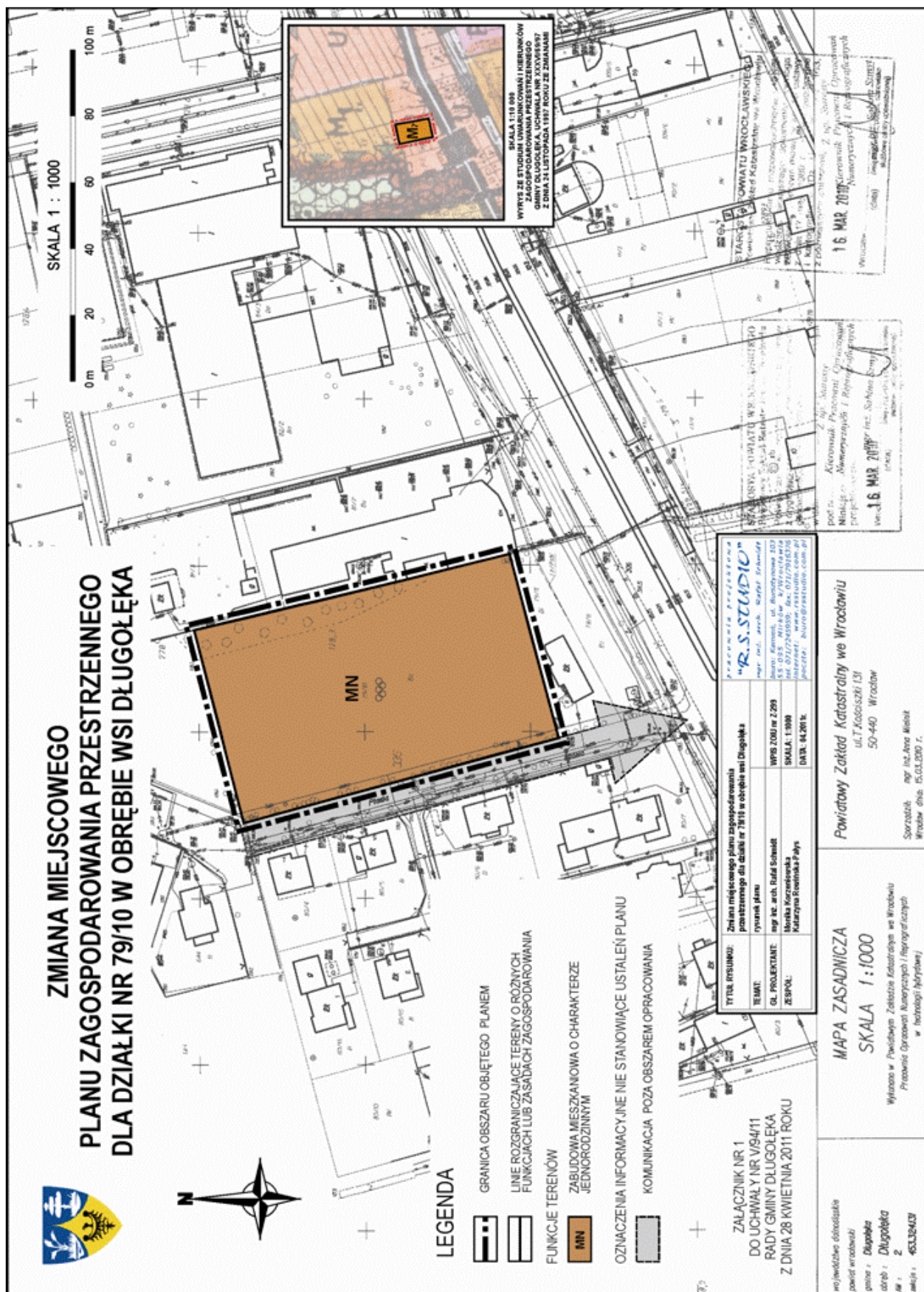
zatwierdzonego uchwałą nr XXXII/581/2005 Rady Gminy Długoleka z dnia 31 marca 2005 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z dnia 6 maja 2005 r. Nr 80, poz. 1763).

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Długoleka.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Anna Chmielewska

**Załącznik nr 1 do uchwały nr V/94/11
Rady Gminy Długoleka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

**Załącznik nr 2 do uchwały nr V/94/11
Rady Gminy Długołęka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

**Rozstrzygnięcie
o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka**

Na podstawie art. 20 ust.1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) Rada Gminy Długołęka stwierdza, że w wyznaczonym terminie nie wniesiono żadnych uwag do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka, wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 10 stycznia 2011 r. do 14 lutego 2011 r.

W związku z tym Rada Gminy odstępuje od rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr V/94/11
Rady Gminy Długołęka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

**Rozstrzygnięcie
o sposobie realizacji, zapisanych w zmianie planu, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej,
które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania,
zgodnie z przepisami o finansach publicznych**

Na podstawie art. 20 ust.1 ustawy z 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), art. 7 ust. 1 pkt. 3 ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U z 2001 r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) stwierdza się, iż realizacja inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy wynikających z ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka, będą finansowane z budżetu gminy, w tym ze środków pozyskiwanych z funduszy Unii Europejskiej, a także ze środków zewnętrznych.

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej będą realizowane w oparciu o istniejące uzbrojenie terenu – zgodnie z zasadami określonymi w wieloletnich programach rozwoju gminy Długołęka.

1967

**UCHWAŁA NR V/99/11
RADY GMINY DŁUGOŁĘKA**

z dnia 28 kwietnia 2011 r.

**w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
terenu w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), oraz na podstawie art. 20 ust. 1 oraz 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 roku Nr 80 poz. 717 z późn. zm.), w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz

ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), w nawiązaniu do uchwały nr XXXVII/432/10 Rady Gminy Długołęka z dnia 27 lipca 2010r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce, oraz po stwierdzeniu zgodności ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Długołęka przyjętym uchwałą nr XXXVI/69/

/97 Rady Gminy Długołęka z dnia 24 listopada 1997 r. (z późn. zm.), Rada Gminy Długołęka uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Ustalenia ogólne

§ 1. 1. Uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowej-wschodniej części wsi Wilczyce, zwaną dalej planem, który obejmuje obszar przedstawiony na rysunku planu w skali 1:1000, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały.

2. Ze względu na brak występowania na obszarze planu problematyki, terenów lub obiektów określonych w pkt od 1 do 8, w planie nie określa się:

- 1) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 2) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- 3) granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości;
- 4) granic obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej;
- 5) granic obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;
- 6) granic terenów pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 7) granic terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych;
- 8) granic pomników zagłady oraz ich stref ochronnych, a także ograniczeń dotyczących prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej, określonych w ustawie z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

§ 2. Określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) Infrastruktura techniczna – należy przez to rozumieć:
 - a) sieci elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia, stacje transformatorowe słupowe lub kontenerowe, urządzenia pomiarowe, wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi,
 - b) sieci kanalizacji sanitarnej, przepompownie ścieków, separatory substancji ropopochodnych i chemicznych, wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi,
 - c) sieci kanalizacji deszczowej, studnie chłonne, zbiorniki z funkcją retencyjną, wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi,
 - d) sieci ciepłownicze wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi,
 - e) sieci gazowe niskiego i średniego ciśnienia, wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi,

f) sieci telekomunikacyjne, rozdzielnie, wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi, z wyłączeniem masztów telefonii komórkowej;

- 2) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia ograniczająca obszar, na którym dopuszcza się wznoszenie budynków oraz określonych w ustaleniach planu rodzajów budowli nadziemnych, niebędącymi liniami przesyłowymi, sieciami uzbrojenia terenu oraz związanymi z nimi urządzeniami; następujące części budynków nie mogą pomniejszać odległości liczonej od linii rozgraniczającej do nieprzekraczalnej linii zabudowy:

- a) schody zewnętrzne, wejścia do budynków, pochylnie i rampy dla osób niepełnosprawnych o więcej niż 1,30 m,
- b) balkony, galerie, tarasy i wykusze o więcej niż 1,0 m,
- c) okapy i gzymsy o więcej niż 0,8 m,
- d) łączna powierzchnia wysuniętych względem linii zabudowy tarasów, wykuszy, gzymsów, galerii i wejść do budynków liczona w ich widoku od strony linii zabudowy nie może przekraczać 40% powierzchni elewacji,
- e) nieprzekraczalna linia zabudowy obowiązuje nowe budynki oraz rozbudowy części budynków istniejących;

- 3) powierzchnia zabudowy – należy przez to rozumieć powierzchnię pod budynkami, po zewnętrznym ich obrysie;

- 4) przeznaczenie podstawowe terenu – należy przez to rozumieć przeznaczenie oraz sposób zagospodarowania terenu;

- 5) przeznaczenie uzupełniające terenu – należy przez to rozumieć przeznaczenie oraz sposób zagospodarowania terenu, mogące być traktowane jako towarzyszące zapisanemu w planie przeznaczeniu podstawowemu i nie mogące występować jako samodzielna funkcja w granicach działki budowlanej, przy czym powierzchnia zabudowy budynków związanych z uzupełniającym przeznaczeniem terenu nie może przekraczać powierzchni zabudowy budynków związanych z podstawowym przeznaczeniem terenu;

- 6) teren – należy przez to rozumieć obszar ograniczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem – zgodnie z oznaczeniami graficznymi określonymi w legendzie.

§ 3. 1. Integralną częścią uchwały jest rysunek planu, o którym mowa w § 1 ust. 1.

2. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica obszaru objętego planem;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- 3) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 4) symbole określające przeznaczenie podstawowe terenu,

3. Pozostałe oznaczenia graficzne posiadają znaczenie informacyjne, sugerujące określone rozwiązania przestrzenne.

4. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag wniesionych do projektu planu stanowi załącznik nr 2 do uchwały.

5. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz o zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

§ 4. Ustala się następującą kategorię przeznaczenia terenu PU – zabudowa przemysłowa lub usługowa.

Rozdział 2

Ustalenia dla całego obszaru objętego planem

§ 5. W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ustala się:

- 1) zakazuje się realizacji inwestycji oraz prowadzenia działalności, której oddziaływanie może przekroczyć granice nieruchomości;
- 2) ogrzewanie budynków należy zapewnić w sposób niepowodujący ponadnormatywnej emisji gazów lub pyłów do atmosfery;
- 3) zakazuje się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu, wód gruntowych oraz powierzchniowych;
- 4) odprowadzenie wód powierzchniowych do istniejących rowów melioracyjnych, należy projektować w sposób wykluczający możliwość podtopienia lub zalania sąsiednich obszarów leśnych;
- 5) przed podjęciem działalności inwestycyjnej, na terenach wyznaczonych w planie, ustala się obowiązek zdjęcia warstwy próchnicznej z części terenów przeznaczonych pod obiekty budowlane oraz powierzchnie utwardzone, a następnie odpowiednie jej zagospodarowanie;

§ 6. W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, ustala się, iż przedmiotowy teren znajduje się w obszarze ewidencji zabytków archeologicznych. Na obszarze tym dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi wymagane jest przeprowadzenie badań archeologicznych, w zakresie określonym przez organ konserwatorski

§ 7. W zakresie wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, dla terenów komunikacji publicznej, obowiązują ustalenia określone w § 9.

§ 8. W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, ustala się:

- 1) w granicach terenu przewiduje się realizację obwałowania zabezpieczającego teren przed skutkami powodzi;
- 2) wskazane na rysunku planu wały przeciwpowodziowe mają charakter informacyjny i nie są ustaleniem planu;

§ 9. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, ustala się:

- 1) dopuszcza się obsługę komunikacyjną terenów poprzez drogi wewnętrzne;

- 2) inwestor przed rozpoczęciem budowy zobowiązany jest do uzgodnienia z zarządcą dróg publicznych, budowy tymczasowych dróg dojazdowych do placu budowy zgodnie z przepisami szczególnymi.

§ 10. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej, ustala się:

- 1) dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej na obszarze objętym planem;
- 2) sieć wodociągowa:
 - a) zaopatrzenie terenów z rozdzielczej sieci wodociągowej z uwzględnieniem warunków dostępności do wody dla celów przeciwpożarowych,
 - b) przewody sieci wodociągowej należy w miarę możliwości prowadzić w liniach rozgraniczających dróg,
 - c) szczegółowe warunki wykonania przyłączy wodociągowych należy uzgadniać z zarządcą sieci wodociągowej,
 - d) zakazuje się budowy własnych ujęć wodociągowych zlokalizowanych na terenach inwestora o głębokości przekraczającej 30 m i poborze wody w ilości powyżej 10 m³/dobę;
- 3) kanalizacja:
 - a) odprowadzenie ścieków komunalnych do komunalnej kanalizacji sanitarnej, na warunkach określonych przez właściciela sieci,
 - b) szczegółowe warunki wykonania przyłączy kanalizacyjnych należy uzgadniać z zarządcą sieci kanalizacyjnej;
 - c) dopuszcza się gromadzenie ścieków w zbiornikach bezodpływowych do czasu wyposażenia terenu w sieć kanalizacji sanitarnej;
- 4) energia elektryczna – zaopatrzenie w energię elektryczną na warunkach określonych przez zarządcę sieci;
- 5) wyposażenie w sieć kanalizacji deszczowej terenu zainwestowania – na warunkach określonych przez zarządcę sieci, alternatywnie dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do gruntu lub magazynowanie w zbiornikach na terenie własnym inwestora;
- 6) w zakresie gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w odrębnych przepisach; dopuszcza się lokalizowanie pojemników do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów;
- 7) dopuszcza się zmianę przebiegu istniejących sieci infrastruktury technicznej;
- 8) dostawa gazu z istniejącej rozdzielczej sieci gazowej poprzez jej rozbudowę na tereny planowanej zabudowy, na warunkach określonych przez zarządcę sieci;
- 9) dopuszcza się realizację lokalnych źródeł ciepła na paliwo gazowe lub płynne oraz wykorzystanie energii elektrycznej do celów grzewczych;
- 10) obowiązuje stosowanie urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń;

11) inwestor przed rozpoczęciem budowy zobowiązany jest do uzgodnienia z zarządcą dróg publicznych budowy tymczasowych dróg dojazdowych do placu budowy.

§ 11. Określa się wysokość stawki procentowej, na podstawie której ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dla terenu oznaczonych na rysunku planu symbolami: PU na 30%;

Rozdział 3

Ustalenia dla terenów

§ 12. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem: PU ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe – zabudowa przemysłowa lub usługowa;
- 2) uzupełniająca – garaże, obiekty socjalne, obiekty infrastruktury technicznej;

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy:

- 1) nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu, w odległości: 6 m od granicy terenu jak pokazano na rysunku planu,
- 2) wysokość budynków przemysłowych lub usługowych nie może przekraczać 12m od naturalnego poziomu terenu do najwyższego punktu dachu;
- 3) kąt nachylenia połaci dachowych – dowolny;
- 4) pokrycie dachu – dowolne;
- 5) ustala się zakaz realizacji ogrodzeń wykonanych z prefabrykatów betonowych i żelbetowych, z wyłączeniem słupków oraz podmurówki o wysokości nie większej niż 60 cm;

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu i kształtowania ładu przestrzennego: Ustala się wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na poziomie nie mniejszym niż 40% powierzchni terenu.

4. Na terenach, o których mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące podziału nieruchomości:

- 1) powierzchnia działki budowlanej nie może być mniejsza niż 2000 m²,
- 2) szerokości frontu działki budowlanej w może być mniejsza niż 50 m.;
- 3) dopuszcza się zmniejszenie minimalnych powierzchni do powierzchni niezbędnej, o których mowa w pkt 1, w przypadku wydzielania terenu przeznaczonego pod publiczną infrastrukturę techniczną, np. trafostację, przepompownię ścieków itp.;
- 4) kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego powinien zawierać się w przedziale od 80° do 90°;

5. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące systemu komunikacyjnego:

- 1) obsługa komunikacyjna terenu PU – z dróg przyległych do opracowania;
- 2) dopuszcza się wydzielanie dróg wewnętrznych o parametrach min. 8 m w liniach rozgraniczających.

6. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące parkowania pojazdów: zapewnić miejsca postojowe na terenie własnym w ilości 1 miejsce parkingowe na 2 zatrudnionych.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 13. Na obszarze objętym niniejszą uchwałą tracą moc ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Wilczyce zatwierdzonego uchwałą nr XXIV/462/2004 Rady Gminy Długoleka z dnia 27 sierpnia 2004 r. (Dz. Urz. Województwa Dolnośląskiego z 2004 r. Nr 179, poz. 2961).

§ 14. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Wójtowi Gminy Długoleka.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Anna Chmielewska

**Załącznik nr 2 do uchwały nr V/99/11
Rady Gminy Długołęka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

**Rozstrzygnięcie w sprawie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag wniesionych
do projektów zmiany planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego Gminy Długołęka
dla działki nr 344 i 345 w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591; z późn. zm.), art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717; z późn. zm.) oraz w związku ze stanowiskami Wójta Gminy Długołęka z dnia 15 kwietnia 2011 r. o braku uwag wniesionych w trakcie wyłożenia do publicznego wglądu do projektu zmiany planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 344 i 345 w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce odstępuje się od rozstrzygnięcia.

**Załącznik nr 3 do uchwały nr V/99/11
Rady Gminy Długołęka z dnia
28 kwietnia 2011 r.**

**Rozstrzygnięcie w sprawie sposobu realizacji zapisanych w miejscowym planie
zagospodarowania przestrzennego terenu w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce,
inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy,
oraz zasad ich finansowania**

W związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowo-wschodniej części wsi Wilczyce nie występują inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej należące do zadań gminy. W związku z powyższym odstępuje się od rozstrzygnięcia w sprawie ich finansowania.

1968

**UCHWAŁA NR VII/27/11
RADY GMINY KAMIENNA GÓRA**

z dnia 27 kwietnia 2011 r.

w sprawie zmiany Statutu Gminy Kamienna Góra

Na podstawie art.169 ust. 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483, wraz z późn. zm.), art. 3 ust. 1 i art. 18 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, wraz z późn. zm.) – Rada Gminy Kamienna Góra uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Gminy Kamienna Góra Nr V/33/03 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie Statutu Gminy Kamienna Góra (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2003 r. Nr 37,poz. 931, wraz z późn. zm.) dokonuje się następujących zmian:

1. W § 51 dopisuje się kolejny ustęp o treści:
„4. Protokół, do którego nie wniesiono poprawek lub uzupełnień, uważa się za przyjęty. Przyjęcie protokołu potwierdza podpisem Przewodniczący

Rady lub przewodniczący obradom wiceprzewodniczący oraz sporządzający protokół.”

2. W § 95 dodaje się ust. 3 o treści: „3. Ocena słuszności złożonych wyjaśnień należy do Komisji Rewizyjnej przy zatwierdzaniu ustaleń kontroli.”

3. Dotychczasowy § 96 otrzymuje brzmienie:
„§ 96. Ustalenia kontroli zawarte w sporządzonym protokole, wraz z uwzględnieniem rozstrzygnięć o których mowa w § 95 ust. 3, podlegają zatwierdzeniu na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej.”

4. Dotychczasowy § 97 otrzymuje brzmienie:
„§ 97. Zatwierdzony protokół pokontrolny sporządza się w 3 egzemplarzach, które w terminie 3 dni od zatwierdzenia otrzymują: Przewodniczący Rady, kierownik kontrolowanego podmiotu, Wójt Gminy.”

5. W § 100 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Z posiedzenia Komisji Rewizyjnej sporządza się protokół. Protokół podpisuje osoba sporządzająca

protokół (protokolant) i przewodniczący Komisji Rewizyjnej.”

6. W § 103 w ust. 2, w zdaniu drugim, słowo „uchwały” zastępuje się słowem „wniosku”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Zygmunt Homoncik

1969

UCHWAŁA NR VII/39/2011 RADY GMINY NIECHLÓW

z dnia 26 maja 2011 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr XLV/176/2010 Rady Gminy Niechlów z dnia 4 listopada 2010 roku
w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych
oraz zwolnień w podatku od środków transportowych,
zmienionej uchwałą nr VI/27/2011 Rady Gminy Niechlów z dnia 29 marca 2011 roku**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym ([Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.](#)), art. 10 ust. 1, art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych ([Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.](#)) Rada Gminy Niechlów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr XLV/176/2010 Rady Gminy Niechlów z dnia 4 listopada 2010 roku w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych oraz zwolnień w podatku od środków transportowych, zmienionej uchwałą nr VI/27/2011

Rady Gminy Niechlów z dnia 29 marca 2011 roku, uchyla się § 2.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Niechlów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Ewa Pietrowiak

1970

UCHWAŁA NR VII/23/11 RADY GMINY W RADWANICACH

z dnia 25 maja 2011 r.

**w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego
oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591; ze zmianami) oraz art. 6 ust. 2 pkt 4 i art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 roku Nr 180 poz. 1493; ze zmianami) Rada Gminy w Radwanicach uchwala, co następuje:

§ 1. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na terenie gminy Radwanice, uchwala się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego zajmującego się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania, zwanego dalej „Zespołem”.

§ 2. 1. W skład Zespołu wchodzi;

- 1) przewodniczący zespołu,
- 2) zastępca przewodniczącego,
- 3) sekretarz zespołu,
- 4) członkowie zespołu.

2. Do prac zespołu interdyscyplinarnego powołani zostaną przedstawiciele instytucji działających na terenie gminy Radwanice, a w szczególności:

- 1) Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radwanicach,
- 2) Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Radwanicach,
- 3) Rewiru Dzielnicowych w Radwanicach
- 4) jednostek oświatowych,
- 5) służby zdrowia,

6) kuratora sądowego ds. nieletnich, oraz ds. dorosłych.

3. W uzasadnionych przypadkach Wójt Gminy Radwanice może poszerzyć skład zespołu interdyscyplinarnego o podmioty, o których mowa w art. 9a ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§ 3. Przedstawiciele poszczególnych instytucji do pracy w zespole interdyscyplinarnym powołuje Wójt Gminy Radwanice w drodze zarządzenia.

§ 4. Zespół interdyscyplinarny powołany jest na okres 4 lat.

§ 5. Zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy Wójtem Gminy Radwanice a jednostkami delegującymi poszczególnych członków zespołu.

§ 6. Zadania zespołu wynikają z art. 9b ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§ 7. 1. Siedziba zespołu interdyscyplinarnego mieści się w Urzędzie Gminy w Radwanicach przy ul. Przemysłowej 17.

2. Obsługę organizacyjno-techniczną zespołu interdyscyplinarnego zapewnia Ośrodek Pomocy Społecznej w Radwanicach.

§ 8. 1. Pierwsze posiedzenie zespołu zwołuje Wójt Gminy Radwanice.

2. Na pierwszym posiedzeniu zespół wybiera ze swojego grona przewodniczącego oraz zastępcę przewodniczącego zespołu.

§ 9. 1. Wójt Gminy Radwanice może odwołać członka zespołu interdyscyplinarnego przed upływem kadencji w następujących sytuacjach:

- 1) na wniosek członka;
- 2) na wniosek instytucji, która go delegowała do pracy w zespole interdyscyplinarnym;

3) na wniosek przewodniczącego zespołu w uzasadnionych przypadkach.

2. Tryb odwoływania z funkcji przewodniczącego zespołu oraz zastępcy przewodniczącego zespołu określa regulamin organizacyjny zespołu.

§ 10. 1. Pracami zespołu interdyscyplinarnego kieruje przewodniczący zespołu, a gdy jest to niemożliwe – zastępca przewodniczącego.

2. Posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego odbywają się w miarę potrzeb lub na wniosek przynajmniej połowy członków zespołu, jednak nie rzadziej, niż raz na trzy miesiące.

3. Posiedzenia zespołu zwołuje przewodniczący zespołu, a gdy jest to niemożliwe – zastępca przewodniczącego.

4. Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania indywidualnych problemów związanych z występowaniem przemocy w rodzinie.

5. Członkowie zespołu interdyscyplinarnego i grup roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.

6. Przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego zobowiązany jest do przedkładania Wójtowi Gminy Radwanice sprawozdania z pracy zespołu w terminie do 31 stycznia roku następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy – sprawozdanie roczne.

§ 11. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Radwanice.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Ryszard Niemasz

1971

UCHWAŁA NR VII/25/11 RADY GMINY W RADWANICACH

z dnia 25 maja 2011 r.

w sprawie ustalenia opłat za świadczenia przedszkola gminnego

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz.1591 z późn. zm.) art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 z późn. zm.) Rada Gminy w Radwanicach uchwala, co następuje:

§ 1. Usługi świadczone przez przedszkole gminne w zakresie podstawy programowej są realizowane zgodnie z rozporządzeniem z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009 r. Nr 4 poz. 17) w godz. 8.30–13.30.

§ 2. 1. Miesięczna odpłatność rodziców lub opiekunów prawnych za świadczenia przedszkola gminnego w zakresie przekraczającym realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego obejmuje zajęcia opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne dla dzieci przebywających w przedszkolu powyżej 5 godzin dziennie.

2. Koszt jednostkowy za świadczenia, o których mowa w ust. 1, za każdą rozpoczętą godzinę pobytu dziecka w przedszkolu powyżej minimum programowego ustala się w wysokości 2,10 zł. Koszt ten podlega waloryzacji na każdy rok szkolny zgodnie ze wskaźnikiem wzrostu cen towarów

i usług publikowanym przez prezesa GUS i zaokrąglany do pełnych dziesięciu groszy.

3. Odpłatność określona w ust.1 nie obejmuje kosztów wyżywienia dziecka. Opłatę za wyżywienie dziecka ustala dyrektor Zespołu Szkolno-Przedszkolnego, na poziomie kosztów zakupu surowców spożywczych niezbędnych do przygotowania posiłków.

§ 3. Zakres realizowanych przez przedszkole gminne świadczeń, o których mowa w § 2 ust. 1 i 3, określa umowa cywilnoprawna zawarta po-

między rodzicem lub opiekunem prawnym a Zespołem Szkolno-Przedszkolnym w Radwanicach.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z mocą obowiązującą od 1 września 2011 r.

Przewodniczący Rady Gminy:
Ryszard Niemasz

1972

UCHWAŁA NR IV/80/11 RADY GMINY DŁUGOŁĘKA

z dnia 29 marca 2011 r.

w sprawie zmiany uchwały nr III/29/11 Rady Gminy Długoleka z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleka na rok 2011

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4, pkt 9 lit. c) i d) i pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) oraz art. 212, art. 214, art. 215, art. 222, art. 235–237, art. 258, art. 264 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.) w związku z uchwałą nr 26/2011 Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu z dnia 2 marca 2011 roku w sprawie wskazania nieprawidłowości w uchwale nr III/29/11 Rady Gminy Długoleka z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu gminy Długoleka na rok 2011, Rada Gminy Długoleka uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr III/29/11 Rady Gminy Długoleka z dnia 2 lutego 2011 roku w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleka na rok 2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 uchwały ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Ustala się wydatki w łącznej kwocie 79.360.000 zł, z tego:

- a) bieżące w kwocie 50.478.095 zł,
 - b) majątkowe w kwocie 28.881.905 zł,
- zgodnie z załącznikami nr 2, 2a i 3”.

2) załącznik nr 2 do uchwały pn. „Wydatki Gminy Długoleka na rok 2011” otrzymuje brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

3) załącznik nr 2a do uchwały pn. „Plan wydatków budżetu Gminy Długoleka na rok 2011” według Działów, Rozdziałów, Paragrafów” otrzymuje brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały.

4) załącznik nr 3 do uchwały pn. „Wykaz zadań i zakupów inwestycyjnych w roku 2011” otrzymuje brzmienie zgodnie z załącznikiem nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Długoleka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2011 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Długoleka i na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Anna Chmielewska

Załącznik nr 1

do uchwały Rady Gminy z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr III/29/11 Rady Gminy Długoleka z dnia 2 lutego 2011 r.
w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleka na rok 2011

Wydatki Gminy Długoleka na 2011 rok

dział	rozdział	wyszczególnienie	wydatki									
			ogółem	bieżące	z tego						majątkowe	
					wynagrodzenia i podobne	wydatki statutowe	dotacje	wydatki na obsługę długu publicznego	poręczenia i gwarancje			
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.		
Ogółem			79 360 000	50 478 095	23 158 020	20 740 232	5 579 843	1 000 000	0	28 881 905		
w tym:												
010		Rolnictwo i łowiectwo	420 000	420 000	0	410 000	10 000	0	0	0		
	01008	Melioracje wodne	10 000	10 000	0	0	10 000					
	01009	Spółki wodne	380 000	380 000		380 000						
	01030	Izby rolnicze	30 000	30 000		30 000						
600		Transport i łączność	18 348 892	4 711 987	34 000	1 927 987	2 750 000	0	0	13 636 905		
	60004	Lokalny transport zbiorowy	2 871 500	2 821 500		71 500	2 750 000			50 000		
	60016	Drogi publiczne gminne	15 477 392	1 890 487	34 000	1 856 487	0			13 586 905		
		Gospodarka mieszkaniowa	1 917 700	1 717 700	10 700	1 707 000	0	0	0	200 000		
700		Gospodarka gruntami i nieruchomościami	1 917 700	1 717 700	10 700	1 707 000				200 000		
710		Działalność usługowa	228 500	228 500	3 500	225 000	0	0	0			
710	71004	Plany zagospodarowania przestrzennego	200 000	200 000		200 000						
	71035	Cmentarze	13 500	13 500	500	13 000						
	71095	Pozostała działalność	15 000	15 000	3 000	12 000						
750		Administracja publiczna	6 973 016	6 938 016	5 213 400	1 660 861	63 755	0	0	35 000		
	75011	Urzędy wojewódzkie	497 920	497 920	308 920	189 000						
	75020	Starostwo powiatowe	63 755	63 755	0	0	63 755					
	75022	Rady gmin	507 000	507 000		507 000						
	75023	Urzędy gmin	5 813 980	5 778 980	4 904 480	874 500				35 000		
751	75075	Promocja jednostek samorządu terytorialnego	90 361	90 361	0	90 361						
		Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa	3 577	3 577	3 577			0	0			

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
	75101	Urzędy naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa	3 577	3 577	3 577	0				
752		Obrona narodowa	400	400	0	400		0	0	
	75212	Pozostałe wydatki obronne	400	400		400				
754		Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa	772 000	272 000	0	272 000	0	0	0	500 000
	75405	Komendy Wojewódzkie Policji	30 000	30 000		30 000				
	75412	Ochotnicze straże pożarne	741 000	241 000		241 000				500 000
	75414	Obrona cywilna	1 000	1 000		1 000				
756		Dochody od osób prawnych, od osób fizycznych i od innych jednostek nie posiadających osobowości prawnej oraz wydatki związane z ich poborem	493 000	493 000		378 000	0	0	0	
	75647	Pobór podatków	493 000	493 000		378 000				
757		Obsługa długu publicznego	1 000 000	1 000 000				1 000 000	0	
	75702	Obsługa papierów wartościowych, kredytów i pożyczek jednostek samorządu terytorialnego	1 000 000	1 000 000				1 000 000		
758		Różne rozliczenia	588 000	588 000		588 000	0	0	0	
	75818	Rezerwy ogólne i celowe	588 000	588 000		588 000				
801		Oświata i wychowanie	24 172 441	22 920 441	16 761 045	5 335 976	823 420	0	0	1 252 000
	80101	Szkoły Podstawowe	13 284 464	12 042 464	9 091 536	2 950 928				1 242 000
	80103	Oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych	806 877	806 877		104 193	4 300			
	80104	Przedszkola	1 905 607	1 895 607	916 925	159 562	819 120			10 000
	80110	Gimnazja	5 585 540	5 585 540	4 490 542	1 094 998				
	80113	Dowożenie uczniów do szkół	692 464	692 464	49 970	642 494				
	80114	Zespoły obsługi ekonomiczno - administracyjnej szkół	788 419	788 419	687 919	100 500				
	80120	Licea ogólnokształcące	1 004 025	1 004 025	825 769	178 256				
	80146	Dokształcanie i doskonalenie nauczycieli	105 045	105 045		105 045				
	80195	Pozostała działalność	0	0						
851		Ochrona zdrowia	955 000	955 000	121 300	539 222	294 478	0	0	
	85121	Lecznictwo ambulatoryjne	230 000	230 000		230 000				
	85149	Programy polityki zdrowotnej	25 000	25 000		25 000				
	85154	Przeciwdziałanie alkoholizmowi	700 000	700 000	121 300	284 222	294 478			
852		Pomoc Społeczna	5 083 084	5 083 084	849 298	4 233 786	0	0	0	
	85202	Domy pomocy społecznej	117 975	117 975		117 975				

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.
	85212	Świadczenia rodzinne oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	3 651 091	3 651 091	120 502	3 530 589				
	85213	Składki na ubezpieczenia zdrowotne opłacone za osoby pobierające niektóre świadczenia z pomocy społecznej	16 000	16 000		16 000				
	85214	Zasilki i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenie społeczne	159 000	159 000		159 000				
	85215	Dodatki mieszkaniowe	1 000	1 000		1 000				
	85216	Zasilki stałe	119 000	119 000		119 000				
	85219	Ośrodki pomocy społecznej	789 637	789 637	673 183	116 454				
	85220	Jednostki specjalistycznego poradnictwa, mieszkania chronione i ośrodki interwencji kryzysowej	0	0		0				
	85228	Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze	46 867	46 867	45 767	1 100				
854	85295	Pozostała działalność	182 514	182 514	9 846	172 668				
		Edukacyjna opieka wychowawcza	90 000	90 000	0	75 000	15 000	0	0	
	85412	Kolonie i obozy oraz inne formy wypoczynku dzieci i młodzieży szkolnej a także szkolenia młodzieży	15 000	15 000			15 000			
	85415	Pomoc materialna dla uczniów	75 000	75 000		75 000				
900		Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	14 637 200	2 742 200	31 200	2 711 000	0	0	0	11 895 000
	90001	Gospodarka ściekowa i ochrona wód	10 320 000	270 000	10 000	260 000				10 050 000
	90002	Gospodarka odpadami	400 000	400 000		400 000				
	90003	Oczyszczanie miast i wsi	552 200	552 200	11 200	541 000				
	90004	Utrzymywanie zieleni w miastach i gminach	475 000	175 000	10 000	165 000				300 000
	90013	Schroniska dla zwierząt	95 000	95 000		95 000				
	90015	Oświetlenie ulic placów i dróg	2 795 000	1 250 000		1 250 000				1 545 000
		Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego	2 742 190	1 887 190	10 000	459 000	1 418 190	0	0	855 000
921	92109	Domy i ośrodki kultury, świetlice i kluby	1 788 660	933 660	10 000	449 000	474 660			855 000
	92116	Biblioteki	808 530	808 530		0	808 530			
	92120	Ochrona i konserwacja zabytków	140 000	140 000		10 000	130 000			
	92195	Pozostała działalność	5 000	5 000		0	5 000			
		Kultura fizyczna i sport	935 000	427 000	5 000	217 000	205 000	0	0	508 000
926	92605	Zadania w zakresie kultury fizycznej i sportu	935 000	427 000	5 000	217 000	205 000			508 000

Załącznik nr 2
do uchwały Rady Gminy z dnia 29 marca 2011 r.
w sprawie zmiany uchwały Nr III/29/11 Rady Gminy Długoleka z dnia 2 lutego 2011 r.
w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleka na rok 2011

PLAN WYDATKÓW BUDŻETU GMINY DŁUGOLEKA NA ROK 2011

WEDŁUG DZIAŁÓW ROZDZIAŁÓW I PARAGRAFÓW

Dział	Rozdział	Paragraf	Wyszczególnienie	2011 r.	Wskaźnik % realizacji
1.	2.	3.	4.	5.	6.
010			ROLNICTWO I ŁOWIECTWO	420 000	Urząd Gminy
	01008		Melioracje wodne	10 000	
		2710	Dotacja celowa na pomoc finansową udzielaną między jednostkami samorządu terytorialnego na dofinansowanie własnych zadań bieżących.	10 000	
	01009		Spółki wodne	380 000	
		4430	Różne opłaty i składki.	380 000	
	01030		Izby rolnicze	30 000	
		2850	Wpłaty gmin na rzecz izb rolniczych w wysokości 2% uzyskanych wpływów z podatku rolnego.	30 000	
600			TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ	18 348 892	Urząd Gminy
	60004		Lokalny transport zbiorowy	2 871 500	
		2310	Dotacje celowe przekazane gminie na zadania bieżące realizowane na podstawie porozumień (umów) przez jednostki samorządu terytorialnego.	2 750 000	
		4270	Zakup usług remontowych.	51 500	
		4300	Zakup usług pozostałych.	20 000	
		6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	50 000	
	60016		Drogi publiczne gminne	15 477 392	
		4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	3 000	
		4120	Składki na Fundusz Pracy.	1 000	
		4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	30 000	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	40 000	
		4270	Zakup usług remontowych.	225 000	
		4300	Zakup usług pozostałych.	1 476 487	
		4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	65 000	
		4430	Różne opłaty i składki.	50 000	
		6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	12 086 905	
		6300	Dotacja celowa na pomoc finansową udzielaną między jednostkami samorządu terytorialnego na dofinansowanie własnych zadań inwestycyjnych i zakupów inwestycyjnych.	1 500 000	
700			GOSPODARKA MIESZKANIOWA	1 917 700	Urząd Gminy
	70005		Gospodarka gruntami i nieruchomościami	1 917 700	
		4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	600	
		4120	Składki na Fundusz Pracy.	100	
		4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	10 000	
		4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	50 000	
		4260	Zakup energii.	20 000	
		4270	Zakup usług remontowych.	210 000	
		4300	Zakup usług pozostałych.	365 000	
		4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	150 000	
		4430	Różne opłaty i składki.	112 000	
		4590	Kary i odszkodowania wypłacane na rzecz osób fizycznych.	700 000	

	4600	Kary i odszkodowania wypłacane na rzecz osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych.	100 000	
	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	200 000	
710		DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA	228 500	
	71004	Plany zagospodarowania przestrzennego	200 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	200 000	
	71035	Cmentarze	13 500	
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	61	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	11	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	428	
	4260	Zakup energii.	3 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	10 000	
	71095	Pozostała działalność	15 000	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	3 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	12 000	
750		ADMINISTRACJA PUBLICZNA	6 973 016	
	75011	Urzędy wojewódzkie	497 920	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	5 000	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	250 000	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenia roczne.	14 795	
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	38 000	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	6 125	
	4140	Wpłaty na PFRON.	7 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	74 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	15 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	65 000	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	3 000	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	5 000	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	3 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	2 000	
	4440	Odpisy na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.	7 000	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	3 000	
	75020	Starostwo powiatowe	63 755	
	2710	Dotacja celowa na pomoc finansową udzielaną między jednostkami samorządu terytorialnego na dofinansowanie własnych zadań bieżących.	63 755	
	75022	Rady gmin (miast i miast na prawach powiatu)	507 000	
	3030	Różne wydatki na rzecz osób fizycznych.	383 880	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	66 886	
	4300	Zakup usług pozostałych.	48 234	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	5 000	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	3 000	
	75023	Urzędy gmin (miast i miast na prawach powiatu)	5 813 980	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczane do wynagrodzeń.	5 000	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	3 782 350	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenia roczne.	267 205	
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	578 250	

Urząd Gminy

Urząd Gminy

	4120	Składki na Fundusz Pracy.	96 675	
	4140	Wpłaty na PFRON.	55 000	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	180 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	167 000	
	4260	Zakup energii.	44 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	20 000	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	12 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	284 000	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	7 000	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	15 000	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	14 000	
	4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	3 000	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	95 000	
	4420	Podróże służbowe zagraniczne.	6 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	17 500	
	4440	Odpisy na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.	116 000	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	14 000	
	6068	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych. Finansowanie programów i projektów ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansowanych Wspólną Polityką Rolną, z wyłączeniem budżetu środków europejskich.	30 757	
	6069	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych. Współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansujących Wspólną Politykę Rolną.	4 243	
75075		Promocja jednostek samorządu terytorialnego	90 361	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	10 602	
	4300	Zakup usług pozostałych.	58 624	
	4430	Różne opłaty i składki.	21 135	
751		URZĘDY NACZELNYCH ORGANÓW WŁADZY PAŃSTWOWEJ, KONTROLI I OCHRONY PRAWA ORAZ SĄDOWNICTWA	3 577	
	75101	Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa oraz sądownictwa	3 577	Urząd Gminy
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	461	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	74	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	3 042	
752		OBRONA NARODOWA	400	
	75212	Pozostałe wydatki obronne	400	Urząd Gminy
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	400	
754		BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE I OCHRONA PPOŻ.	772 000	
	75405	Komendy Powiatowe Policji	30 000	
	3000	Wpłaty jednostek na państwowy fundusz celowy.	30 000	
	75412	Ochotnicze straże pożarne	741 000	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczane do wynagrodzeń.	5 000	
	3030	Różne wydatki na rzecz osób fizycznych.	30 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	52 000	
	4260	Zakup energii.	65 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	65 000	Urząd Gminy

	4300	Zakup usług pozostałych.	9 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	15 000	
	6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych.	50 000	
	6230	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji i zakupów inwestycyjnych jednostek niezaliczanych do sektora finansów publicznych	450 000	
	75414	Obrona cywilna	1 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	1 000	
756		DOCHODY OD OSÓB PRAWNYCH, OSÓB FIZYCZNYCH I OD INNYCH JEDNOSTEK NIEPOSIADAJĄCYCH OSOBOWOŚCI PRAWNEJ ORAZ WYDATKI ZWIĄZANE Z ICH POBOREM	493 000	Urząd Gminy
	75647	Pobór podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetowych	493 000	
	4100	Wynagrodzenia agencyjno-prowizyjne.	100 000	
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	10 000	
	4120	Składki na Fundusz Pracy	3 000	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	2 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	71 000	
	4260	Zakup energii.	6 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	20 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	209 000	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	5 000	
	4360	Opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	10 000	
	4370	Opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	20 000	
	4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	2 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	25 000	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	10 000	
757		OBŚŁUGA DŁUGU PUBLICZNEGO	1 000 000	Urząd Gminy
	75702	Obsługa papierów wartościowych, kredytów i pożyczek jednostek samorządu terytorialnego	1 000 000	
	8110	Odsetki od samorządowych papierów wartościowych lub zaciągniętych przez JST kredytów i pożyczek.	1 000 000	
758		RÓŻNE ROZLICZENIA	588 000	
	75818	Rezerwy ogólne i celowe	588 000	Urząd Gminy
	4810	Rezerwy	588 000	
801		OŚWIATA I WYCHOWANIE	24 172 441	
	80101	Szkoły podstawowe	13 284 464	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	629 148	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	6 936 847	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	531 625	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	1 244 976	
	4118	Składki na ubezpieczenia społeczne. Finansowanie programów i projektów ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansowanych Wspólną Polityką Rolną, z wyłączeniem budżetu środków europejskich.	15 953	
	4119	Składki na ubezpieczenia społeczne. Współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansujących Wspólną Politykę Rolną.	2 815	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	195 405	

4128	Składki na Fundusz Pracy. Finansowanie programów i projektów ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansowanych Wspólną Polityką Rolną, z wyłączeniem budżetu środków europejskich.	2 496	Szkoly Podstawowe
4129	Składki na Fundusz Pracy. Współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansujących Wspólną Politykę Rolną.	440	
4140	Wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.	20 974	
4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	12 452	
4178	Wynagrodzenia bezosobowe. Finansowanie programów i projektów ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansowanych Wspólną Polityką Rolną, z wyłączeniem budżetu środków europejskich.	126 248	
4179	Wynagrodzenia bezosobowe. Współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansujących Wspólną Politykę Rolną.	22 279	
4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	510 420	
4218	Zakup materiałów i wyposażenia. Finansowanie programów i projektów ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansowanych Wspólną Polityką Rolną, z wyłączeniem budżetu środków europejskich.	2 822	
4219	Zakup materiałów i wyposażeniaWspółfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansujących Wspólną Politykę Rolną.	498	
4240	Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek.	22 766	
4260	Zakup energii.	323 916	
4270	Zakup usług remontowych.	542 421	
4280	Zakup usług zdrowotnych.	10 284	
4300	Zakup usług pozostałych.	124 271	
4308	Zakup usług pozostałych .Finansowanie programów i projektów ze środków funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansowanych Wspólną Polityką Rolną, z wyłączeniem budżetu środków europejskich.	72 383	
4309	Zakup usług pozostałych. Współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz z funduszy unijnych finansujących Wspólną Politykę Rolną.	12 773	
4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	8 953	
4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	13 528	
4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	25 950	
4410	Podróże służbowe krajowe.	22 940	
4430	Różne opłaty i składki.	31 569	
4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	565 428	
4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	9 884	
6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	1 170 000	
6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych.	72 000	
80103	Oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych	806 877	

	2310	Dotacje celowe przekazane gminie na zadania bieżące realizowane na podstawie porozumień (umów) przez jednostki samorządu terytorialnego.	4 300	Szkoly Podstawowe
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	60 743	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	538 569	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	41 583	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	102 058	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	16 174	
	4140	Wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.	275	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	1 977	
	4240	Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek.	2 023	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	350	
	4300	Zakup usług pozostałych.	983	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	37 842	
80104		Przedszkola	1 905 607	Przedszkola
	2310	Dotacje celowe przekazane gminie na zadania bieżące realizowane na podstawie porozumień (umów) przez jednostki samorządu terytorialnego.	248 120	
	2540	Dotacja podmiotowa z budżetu dla niepublicznej jednostki systemu oświaty.	571 000	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	54 161	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	709 171	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	57 775	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	127 094	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	19 885	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	3 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	25 155	
	4240	Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek.	2 430	
	4260	Zakup energii.	18 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	1 700	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	950	
	4300	Zakup usług pozostałych.	6 960	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	500	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	1 300	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	550	
	4430	Różne opłaty i składki.	1 000	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	45 226	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	1 630	
	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	10 000	
80110		Gimnazja	5 585 540	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	342 286	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	3 492 456	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	266 481	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	626 069	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	98 222	
	4140	Wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.	5 946	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	7 314	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	270 796	

	4240	Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek.	12 828	Gimnazja
	4260	Zakup energii.	88 434	
	4270	Zakup usług remontowych.	21 793	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	5 029	
	4300	Zakup usług pozostałych.	58 851	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	3 269	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	2 126	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	12 313	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	9 243	
	4430	Różne opłaty i składki.	16 503	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	242 533	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	3 048	
80113		Dowożenie uczniów do szkół	692 464	ZOE-AJO
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	39 767	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	6 228	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	975	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	3 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	17 200	
	4270	Zakup usług remontowych.	2 500	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	410	
	4300	Zakup usług pozostałych.	614 485	
	4430	Różne opłaty i składki.	5 803	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	2 096	
80114		Zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół	788 419	ZOE-AJO
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	1 000	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	511 303	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	38 998	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	85 103	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	13 315	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	39 200	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	46 141	
	4260	Zakup energii.	4 330	
	4270	Zakup usług remontowych.	1 276	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	637	
	4300	Zakup usług pozostałych.	15 520	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	650	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	2 100	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	9 100	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	3 540	
	4430	Różne opłaty i składki.	1 885	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	11 703	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	2 618	
80120		Licea ogólnokształcące	1 004 025	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	52 622	

	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	648 802	Liceum Ogólnokształcące
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	47 601	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	109 565	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	17 141	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	2 660	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	44 465	
	4240	Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek.	2 500	
	4260	Zakup energii.	15 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	3 300	
	4280	Zakup usług zdrowotnych.	750	
	4300	Zakup usług pozostałych.	13 500	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	750	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	1 250	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	1 920	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	415	
	4430	Różne opłaty i składki.	1 550	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	39 224	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	1 010	
80146		Dokształcanie i doskonalenie nauczycieli	105 045	ZOE-AJO
	4300	Zakup usług pozostałych.	105 045	
851		OCHRONA ZDROWIA	955 000	Urząd Gminy
85121		Lecznictwo ambulatoryjne	230 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	230 000	
85149		Programy profilaktyki zdrowotnej	25 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	25 000	
85154		Przeciwdziałanie alkoholizmowi	700 000	
	2480	Dotacja podmiotowa z budżetu dla samorządowej instytucji kultury.	226 978	
	2820	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji stowarzyszeniom.	56 500	
	2830	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji pozostałym jednostkom nie zaliczanym do sektora finansów publicznych	11 000	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	3 000	
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	1 000	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	300	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	120 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	50 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	50 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	173 222	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	2 000	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	6 000	
852		Pomoc społeczna	5 083 084	
85202		Domy pomocy społecznej	117 975	
	4330	Zakup usług przez jednostki samorządu terytorialnego od innych jednostek samorządu terytorialnego.	117 975	
85212		Świadczenia rodzinne oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z ubezpieczenia społecznego	3 651 091	

	3110	Świadczenia społeczne.	3 481 738	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	72 248	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	5 212	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	38 091	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	1 763	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	3 188	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	5 116	
	4260	Zakup energii.	1 230	
	4270	Zakup usług remontowych.	1 535	
	4300	Zakup usług pozostałych.	35 113	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	405	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	1 841	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	205	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	2 178	
	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	1 228	
85213		Składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacane za osoby pobierające niektóre świadczenia z pomocy społecznej oraz niektóre świadczenia rodzinne	16 000	
	4130	Składki na ubezpieczenie zdrowotne.	16 000	
85214		Zasiłki i pomoc w naturze oraz składki na ubezpieczenia społeczne	159 000	
	3110	Świadczenia społeczne.	150 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	9 000	
85215		Dodatki mieszkaniowe	1 000	
	3110	Świadczenia społeczne.	1 000	
85216		Zasiłki rodzinne, pielęgnacyjne i wychowawcze	119 000	
	3110	Świadczenia społeczne	119 000	
85219		Ośrodki pomocy społecznej	789 637	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	6 000	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	534 690	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	32 761	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	88 355	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	14 059	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	3 318	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	22 684	
	4260	Zakup energii.	9 002	
	4270	Zakup usług remontowych.	2 148	
	4280	Zakup usług zdrowotnych .	512	
	4300	Zakup usług pozostałych.	35 057	
	4350	Zakup usług dostępu do sieci Internet.	555	
	4360	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.	3 070	
	4370	Oplaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.	3 070	
	4410	Podróże służbowe krajowe.	17 430	
	4430	Różne opłaty i składki.	306	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	12 324	
	4510	Oplaty na rzecz budżetu państwa.	204	

GOPS

	4700	Szkolenia pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej.	4 092	
85228		Usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze	46 867	
	4010	Wynagrodzenia osobowe pracowników.	25 925	
	4040	Dodatkowe wynagrodzenie roczne.	1 619	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	6 160	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	990	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	11 073	
	4440	Odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.	1 100	
85295		Pozostała działalność	182 514	
	3110	Świadczenia społeczne.	146 000	
	4110	Składki na ubezpieczenia społeczne.	805	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	128	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	8 913	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	6 412	
	4300	Zakup usług pozostałych.	19 500	
	4430	Różne opłaty i składki.	756	
854		EDUKACYJNA OPIEKA WYCHOWAWCZA	90 000	
85412		Kolonie i obozy oraz inne formy wypoczynku dzieci i młodzieży szkolnej a także szkolenia	15 000	
	2820	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji stowarzyszeniom.	15 000	ZOE-AJO
85415		Pomoc materialna dla uczniów	75 000	
	3240	Stypendia dla uczniów.	75 000	
900		GOSPODARKA KOMUNALNA I OCHRONA ŚRODOWISKA	14 637 200	
90001		Gospodarka ściekowa i ochrona wód	10 320 000	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	10 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	10 000	
	4260	Zakup energii.	50 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	20 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	120 000	
	4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	30 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	30 000	
	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	10 050 000	
90002		Gospodarka odpadami	400 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	50 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	350 000	
90003		Oczyszczanie miast i wsi	552 200	
	4110	Składki na ubezpieczenie społeczne.	1 000	
	4120	Składki na Fundusz Pracy.	200	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	10 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	5 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	531 000	
	4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	5 000	
90004		Utrzymanie zieleni w miastach i gminach	475 000	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	10 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	40 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	120 000	
	4390	Zakup usług obejmujących wykonanie ekspertyz, analiz i opinii.	5 000	

	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	300 000	
90013		Schroniska dla zwierząt	95 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	95 000	
90015		Oświetlenie ulic, placów i dróg	2 795 000	
	4260	Zakup energii.	800 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	400 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	40 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	10 000	
	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	1 545 000	
921		KULTURA I OCHRONA DZIEDZICTWA NARODOWEGO	2 742 190	
92109		Domy i ośrodki kultury, świetlice i kluby	1 788 660	
	2480	Dotacja podmiotowa z budżetu dla samorządowej instytucji kultury.	474 660	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	3 000	
	4170	Wynagrodzenia bezosobowe.	10 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	46 000	
	4260	Zakup energii.	15 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	360 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	20 000	
	4430	Różne opłaty i składki.	5 000	
	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	855 000	Urząd Gminy
92116		Biblioteki	808 530	
	2480	Dotacja podmiotowa z budżetu dla samorządowej instytucji kultury.	808 530	
92120		Ochrona i konserwacja zabytków	140 000	
	2720	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie prac remontowych i konserwatorskich obiektów zabytkowych przekazane jednostkom niezaliczanym do sektora finansów publicznych.	130 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	10 000	
92195		Pozostała działalność	5 000	
	2820	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji stowarzyszeniom.	5 000	
926		KULTURA FIZYCZNA I SPORT	935 000	
92605		Zadania w zakresie kultury fizycznej i sportu	935 000	
	2820	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji stowarzyszeniom.	200 000	
	2830	Dotacje celowe z budżetu na finansowanie lub dofinansowanie zadań zleconych do realizacji pozostałym jednostkom nie zaliczanym do sektora finansów publicznych.	5 000	
	3020	Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń.	30 000	
	4170	Wynagrodzenie bezosobowe.	5 000	
	4210	Zakup materiałów i wyposażenia.	70 000	
	4260	Zakup energii.	17 000	
	4270	Zakup usług remontowych.	10 000	
	4300	Zakup usług pozostałych.	90 000	
	6050	Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych.	500 000	Urząd Gminy
	6060	Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych.	8 000	
Ogółem:			79 360 000	

do uchwały Rady Gminy z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr III/29/11 Rady Gminy Długoleś z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleś na rok 2011

Załącznik nr 3

Wykaz zadań i zakupów inwestycyjnych w roku 2011

Lp.	Dział	Rozdz.	§	Nazwa zadania inwestycyjnego i okres realizacji (w latach)	Łączne koszty finansowe	Planowane wydatki					Jednostka organizacyjna realizująca program lub koordynująca wykonanie programu
						rok bieżący 2011 (8+9+10+11)	dochody własne JST	kredyty i pożyczki	środki pochodzące z innych źródeł	środki wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 u.f.p	
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	600	60004	6050	Budowa wiat autobusowych	50 000	50 000	50 000				Urząd Gminy
2.	600	60016	6300	Budowa połączenia ul. Bierutowskiej z ul. Kiełczowską we Wrocławiu (2010-2011)	2 000 000	1 500 000	0	1 500 000			Urząd Gminy
3.	600	60016	6050	Budowa dróg w Wilczycach (ul. Akacjowa, Słoneczna, Lipowa, Leśna (2008-2012)	2 670 000	1 300 000	1 300 000				Urząd Gminy
4.	600	60016	6050	Budowa dróg w Mirkowie (ul. Jagiellońska i inne) (2011- 2014)	2 450 000	1 45 000	145 000				Urząd Gminy
5.	600	60016	6050	Budowa drogi transportu ciężkiego Kamień - Byków (2006- 2016)	13 079 890	1 600 000	1 600 000				Urząd Gminy
6.	600	60016	6050	Budowa ul. Polnej w Wilczycach	200 000	200 000	200 000				Urząd Gminy
7.	600	60016	6050	Projekt drogi i chodników na terenie Gminy (2009-2013) (w m. Kiełczów, Mirków, Stepiń, Długoleś, Wilczyce, Łozina, Oleśnica, Brzeźnia Łąka, Domaszczyn, Byków, Szczodre)	1 000 000	400 000	400 000				Urząd Gminy
8.	600	60016	6050	Rozbudowa kanalizacji deszczowych	100 000	100 000	100 000				Urząd Gminy
9.	600	60016	6050	Budowa ul. Kwiatowej i Kasztanowej w Pasikurówicach - etap I (2008-2011)	2 505 840	1 290 200	690 200	600 000			Urząd Gminy
10.	600	60016	6050	Budowa dróg w Pasikurówicach (ul. Stawowa, Leśna, część Miodowej, Malinowa, Osiedlowa, Zielona i Rzeźna) (2011- 2014)	2 432 000	1 22 000	122 000				Urząd Gminy

do uchwały Rady Gminy z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr III/29/11 Rady Gminy Długoleś z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleś na rok 2011

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
11.	600	60016	6050	Budowa dróg w Długoleś (ul. Kwiatowa, Waryńskiego, Ogrodowa i Zawadzkiego) (2007 - 2012)	4 572 305	1 200 000	1 200 000				Urząd Gminy
12.	600	60016	6050	Modernizacja dróg na terenie Gminy (dywaniki asfaltowe) (w m. Kiełczów, Mirków, Stepiń, Długoleś, Wilczyce, Łozinie, Oleśniczka, Brzeźnia Łąka, Domaszczyn, Byków, Szczodre, Kałna, Januszkowice, Ramiszów)	4 507 005	4 507 005	4 507 005				Urząd Gminy
13.	600	60016	6050	Budowa dróg w Kiełczowie (sięgające ul. Wrocławskiej i Południowej) - projekty	110 700	72 700	72 700				Urząd Gminy
14.	600	60016	6050	Budowa dróg w Kiełczowie (ul. Ogrodowa i wybrane sięgające) - I etap (2010-2012)	3 200 000	1 000 000	1 000 000				Urząd Gminy
15.	600	60016	6050	Projekty dróg w Długoleś (ul. Asnyka i inne)	150 000	150 000	150 000				Urząd Gminy
Razem					39 027 740	13 636 905	11 536 905	2 100 000	0		Urząd Gminy
16.	700	70005	6050	Zakup nieruchomości do gminnego zasobu	200 000	200 000	200 000				Urząd Gminy
Razem					200 000	200 000	200 000	0	0		Urząd Gminy
17.	750	75023	6060	Budowa infrastruktury teleinformatycznej oraz wdrożenie elektronicznego obiegu spraw i dokumentów w siedzibie Urzędu Gminy wraz z Elektronicznym Biurem Obsługi Klienta oraz Elektroniczną Skrzynką Podawczą (2009-2011)	500 500	0	0			0	Urząd Gminy
			6068		500 500	30 757	0			30 757	Urząd Gminy
			6069			4 243	4 243			0	Urząd Gminy
Razem					500 500	35 000	4 243	0	0	30 757	Urząd Gminy
18.	754	75412	6060	Zakup sprzętu do poprawy bezpieczeństwa Strażaków	50 000	50 000	50 000				Urząd Gminy
19.	754	75412	6230	Zakup samochodu dla OSP w Długoleś	450 000	450 000	450 000				OSP Długoleś
Razem					500 000	500 000	500 000	0	0	0	Urząd Gminy
20.	801	80101	6050	Rozbudowa Szkoły Podstawowej w Kiełczowie - projekt	200 000	200 000	200 000				Urząd Gminy
21.	801	80101	6050	Rozbudowa Szkoły Podstawowej w Długoleś (2010 - 2014)	11 000 000	870 000	870 000				Urząd Gminy

Załącznik nr 3
do uchwały Rady Gminy z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr III/29/11 Rady Gminy Długoleś z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleś na rok 2011

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
22.	801	80101	6050	Montaż windy w Szkole Podstawowej w Kiełczowie	100 000	1 00 000	100 000				Urząd Gminy
23.	801	80101	6060	Plac zabaw przy Szkole Podstawowej w Borowej "Radosna Szkoła"	36 000	36 000	36 000				Urząd Gminy
24.	801	80101	6060	Plac zabaw przy Szkole Podstawowej w Śledcu "Radosna Szkoła"	36 000	36 000	36 000				Urząd Gminy
25.	801	80104	6050	Koncepcja adaptacji budynku w Kątnej na przedszkole	10 000	10 000	10 000				Urząd Gminy
Razem					11 382 000	1 252 000	1 252 000	0	0		Urząd Gminy
26.	900	90001	6050	Przebudowa oczyszczalni ścieków w m. Mirków (2010 - 2011) - II etap	4 500 000	4 350 000	350 000	4 000 000			Urząd Gminy
27.	900	90001	6050	Budowa kanalizacji sanitarnej w Łozinie (2009 -)	10 250 000	300 000	300 000				Urząd Gminy
28.	900	90001	6050	Projekt kanalizacji sanitarnej w Kiełczowie	350 000	350 000	350 000				Urząd Gminy
29.	900	90001	6050	Rozbudowa sieci wodociagowych i kanalizacyjnych	200 000	200 000	200 000				Urząd Gminy
30.	900	90001	6050	Budowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kiełczów - etap II (2010-2011)	4 700 000	2 700 000	1 900 000			800 000	Urząd Gminy
31.	900	90001	6050	Budowa kanalizacji sanitarnej grupowej w Borowej I etap (2009-2013)	7 000 000	1 500 000	1 500 000				Urząd Gminy
32.	900	90001	6050	Projekt kanalizacji sanitarnej Domaszczyn - Szczodre (2009 -2013)	550 000	500 000	500 000				Urząd Gminy
33.	900	90001	6050	Projekt kanalizacji sanitarnej w Kiełczówku	150 000	150 000	150 000				Urząd Gminy

Załącznik nr 3
do uchwały Rady Gminy z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr III/29/11 Rady Gminy Długoleś z dnia 2 lutego 2011 r. w sprawie uchwalenia budżetu Gminy Długoleś na rok 2011

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
34.	900	90004	6050	Urządzenie terenów zielonych (miejsc wypoczynku) (m. Kleczówek, Bąków, Byków, Wilczyce)	100 000	100 000	100 000				Urząd Gminy
35.	900	90004	6050	Rewitalizacja parku w Szczodrem (2009 -)	1 320 000	200 000	200 000				Urząd Gminy
36.	900	90015	6050	Budowa nowych punktów świetlnych (2007-2016)	13 745 000	545 000	545 000	1 000 000			Urząd Gminy
Razem					42 865 000	11 895 000	6 095 000	5 000 000	0	800 000	Urząd Gminy
37	921	92109	6050	Budowa świetlicy wiejskiej w Oleśniczce	855 000	855 000	855 000				Urząd Gminy
Razem					855 000	855 000	855 000	0	0		Urząd Gminy
38.	926	92605	6050	Budowa wielofunkcyjnego boiska sportowego	500 000	500 000	500 000				Urząd Gminy
39.	926	92605	6060	Zakup kostek	8 000	8 000	8 000				Urząd Gminy
Razem					508 000	508 000	508 000	0	0		Urząd Gminy
Ogółem					95 838 240	28 881 905	20 951 148	7 100 000	0	830 757	Urząd Gminy

1973

**WYROK NR SYGN. AKT III SA/WR 604/10
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU**

z dnia 23 marca 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Maciej Guziński
Sędziowie	Sędzia WSA Magdalena Jankowska-Szostak Sędzia NSA Anna Moskała (sprawozdawca)
Protokolant	Jolanta Ryndak

po rozpoznaniu w Wydziale III na rozprawie w dniu 9 marca 2011 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej Jeleniej Góry
z dnia 1 czerwca 2010 r. Nr 574/LXVIII/2010
w przedmiocie taryfy przewozu osób i bagażu autobusami
Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego Sp. z o.o. w Jeleniej Górze

- I. stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały;**
II. określa, że zaskarżona uchwała nie może być wykonana do dnia prawomocności wyroku.

UZASADNIENIE

Wojewoda Dolnośląski wniósł skargę na uchwałę Rady Miasta Jelenia Góra z dnia 1 czerwca 2010 r. nr 574/LXVII/2010 w sprawie: „Taryfy przewozu osób i bagażu autobusami Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego sp. z o. o. w Jeleniej Górze i wniósł o stwierdzenie jej nieważności, bądź stwierdzenie nieważności § 4 uchwały we fragmencie: „jednak nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego” oraz § 1 ust. 2, § 4, § 5 ust. 2, ust. 3 pkt 2 lit. b, lit. c, § 7, § 8, § 9, § 11 ust. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, § 12, § 13 ust. 1 i 2, § 16, § 22, § 24 ust. 1, § 25 ust. 2, ust. 3, ust. 4, § 26, § 27, § 31, § 32, § 33, § 34, tabeli nr 6 kolumna 3 i 4 oraz tabeli nr 7 kolumna 3 i 4 załącznika do uchwały.

Zaskarżonym fragmentom uchwały organ nadzoru zarzucił istotne naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 17 poz. 95 ze zm.), art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.), art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2005 r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.), art. 77 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) oraz art. 20 ust. 1. ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach i niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 ze zm.), art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1824). W uzasadnieniu skargi Wojewoda wyjaśnił, że mocą uchwały Rada Miejska wprowadziła „taryfy przewozu osób i bagażu autobusami Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego sp. z o.o. w Jeleniej Górze”. Taryfy te stanowią załącznik do uchwały i zawierają zakres obowiązywania taryfy, zasady korzystania z przejazdów autobusami komunikacji miejskiej, regulacje szczegółowe, dotyczące poszczególnych rodzajów biletów, wskazują osoby uprawnione do przejazdów bezpłatnych i ulgowych na podstawie przepisów ustawowych, uprawnień lokalnych w rozróżnieniu na wysokość zniżek od ceny biletu i rodzaju biletu, wprowadzają dodatkowe uprawnienia dla określonych kategorii podmiotów korzystających z usług transportu, warunki przewozu bagażu i zwierząt, regulacje dotyczące opłat dodatkowych i manipulacyjnych oraz ustalają konkretne ceny za różnego rodzaju bilety, wysokość opłat dodatkowych i manipulacyjnych, a także wyznaczają strefy opłat. Wykonanie uchwały powierzono Prezydentowi Jele-

niej Góry i ustalono, że uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2010 r., jednak nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

W postawie prawnej wskazanej wyżej uchwały wskazano, oprócz przepisów ustawy o samorządzie gminnym, wskazujących na sprawy lokalnego transportu zbiorowego jako zadanie własne gminy, także art. 8 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 34 a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, a także art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

W ocenie organu nadzoru wskazana podstawa prawna podjęcia kwestionowanej uchwały nie jest zgodna z faktyczną treścią załącznika do uchwały, co budzi poważne wątpliwości co do intencji uchwałodawcy, jakiego rodzaju upoważnienie w rzeczywistości chciał zrealizować.

Wojewoda zwrócił uwagę, że uchwała, zarówno w tytule, w § 1 uchwały oraz w tytule i w przepisach załącznika odnosi się wyłącznie do jednego konkretnego przewoźnika – Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego sp. z o.o. W oparciu o to wskazanie, zdaniem skarżącego, należy przyjąć, że wszystkie regulacje, jakie w niej się znajdują mogą być stosowane wyłącznie w odniesieniu do usług świadczonych przez to przedsiębiorstwo.

Tymczasem, jak wywodził organ nadzoru, ustawodawca przyznał radom gmin uprawnienie do stanowienia aktów prawa miejscowego, regulujących warunki, na jakich może być wykonywany zbiorowy transport lokalny, które już ze swej istoty będą musiały odnosić się do wszystkich przewoźników, jacy na terenie danej gminy świadczyć będą tego typu usługi. Akt taki musi znajdować zastosowanie w każdym przypadku, w odniesieniu do każdego przedsiębiorcy, co musi znaleźć odzwierciedlenie w sposobie sformułowania uchwał.

Jak wyjaśniał dalej autor skargi, jednym z takich przepisów jest art. 8 ust. 1 ustawy o cenach. Zgodnie z jego treścią rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe transportu zbiorowego oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy. Charakter ceny urzędowej wyjaśnia art. 9 tej ustawy, gdzie stwierdza się, że ceny urzędowe i marże handlowe urzędowe mają charakter cen i marż handlowych maksymalnych, chyba że organ administracji publicznej, w przepisach wydanych na podstawie ustawy, ustali inaczej. Gdyby zatem Rada Miejska Jeleniej Góry chciała zrealizować przysługującą jej na podstawie tego przepisu kompetencję, musiałaby określić cenę za usługi przewozowe, mającą zastosowanie wobec wszystkich przewoźników z terenu danej gminy, a więc bez możliwości wskazania, że mają one zastosowanie w przypadku konkretnej spółki i to niezależnie od faktu, że być może jest ona na dzień podjęcia uchwały jedynym przewoźnikiem, świadczącym usługi gminnego transportu zbiorowego. Tym samym Rada Miejska Jeleniej Góry nieprawidłowo wskazała w podstawie prawnej uchwały omawiany przepis, ponieważ z analizy treści uchwały wynika, że jej regulacje nie wprowadzają cen urzędowych.

Odnosnie art. 34a ustawy Prawo przewozowe, Wojewoda podniósł, że zgodnie z jego treścią minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie braku odpowiedniego dokumentu przewozu braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie, spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu – mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej; sposób ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej (ust. 1). W odniesieniu do transportu zbiorowego, gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa.

Skarżący podniósł, że przepis ten uprawnia radę gminy do uregulowania zagadnień wymienionych w ust. 1 tego przepisu w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego. Wojewoda zwrócił uwagę, że użyte pojęcia „sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych” oraz „sposobu ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej” wskazują po pierwsze na możliwość wprowadzenia w drodze uchwały rady gminy jedynie ogólnych zasad, na jakich taka opłata będzie ustalana, a po drugie pośrednio wskazują, że opłaty te ustalone są samodzielnie przez konkretnego przewoźnika, co znajduje także potwierdzenie w brzmieniu art. 33a ust. 3–3b tej ustawy. Tak więc uchwała podjęta na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe musi być również aktem odnoszącym się do wszystkich przewoźników z terenu gminy.

Jak wywodził skarżący, Rada Miasta Jelenia Góra mocą kwestionowanej uchwały wskazała co prawda w § 28, § 29, § 30 załącznika do uchwały sposoby ustalania opłat dodatkowych i manipulacyjnych, jednak nie może być to w ocenie organu nadzoru uznane za realizację kompetencji z art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe z uwagi na wyraźne skierowanie uchwalonego aktu tylko i wyłącznie do Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego w Jeleniej Górze sp. z o.o. W odniesieniu do wskazanego w podstawie prawnej uchwały art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, zgodnie z którym akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia.

szenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy, a w konsekwencji także przekazanie uchwały do publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, Wojewoda podniósł, że należy najpierw ustalić, jaki przepis w rzeczywistości mógłby stanowić podstawę jej podjęcia i czy w jego oparciu może zostać ona uznana za akt prawa miejscowego.

Wprowadzając wysokość opłat za świadczone przez gminną spółkę usługi z zakresu transportu zbiorowego Rada Miejska Jeleniej Góry postanowiła o wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego, a więc wyczerpała upoważnienie ustawowe wynikające z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej. Powołując się na orzecznictwo sądowoadministracyjne, Wojewoda podniósł wątpliwości na temat zastosowania tego przepisu w odniesieniu do usług świadczonych przez gminną osobę prawną. Skarżący wskazał, że ustawa o gospodarce komunalnej nie rozstrzyga jednoznacznie, czy wysokość cen i opłat może być ustalona przez radę gminy w sytuacji, gdy jednostka ta świadczy usługi na rzecz wspólnoty samorządowej, tworząc własne jednostki organizacyjne, jak i w sytuacji gdy „powierza” wykonywanie świadczenia tych usług osobom fizycznym, osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej. Ustawa nie tworzy nowych podstaw materialnoprawnych do działania jednostki samorządu erga omnes, gdyż wówczas ustanowiłaby cenę urzędową, a wyłącznie pozwala gminie ustalać zasady odnoszące się do gospodarki komunalnej. Jednostka samorządu może zatem w drodze uchwały określać opłaty za usługi komunalne użyteczności publicznej lub opłaty związane z korzystaniem z obiektów i urządzeń tylko wówczas, gdy zarządza tymi urządzeniami komunalnymi albo świadczy usługi komunalne. Wobec innych, odrębnych podmiotów, to uprawnienie będzie się stosować jedynie wówczas, gdy jednostka samorządu „powierza” im wykonywanie zadań, włączając je w obszar gospodarki komunalnej.

Wojewoda podniósł, że w odniesieniu do jednoosobowej spółki gminnej – Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego sp. z o.o., realizującej należące do gminy zadania ze sfery użyteczności publicznej, Rada Miejska Jeleniej Góry była uprawniona do ustanowienia cen opłat za usługi transportu zbiorowego. W ramach tych uprawnień Rada władna była do określenia zarówno wysokości cen biletów, ich rodzajów, ustanowienia zniżek, określenia wysokości opłat dodatkowych i manipulacyjnych. Także wskazane wyżej regulacje § 28, § 29 i § 30 załącznika do uchwały mogą być uznane za realizację kompetencji z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, ponieważ stanowią o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne. W ocenie organu nadzoru nie stoi to w sprzeczności z treścią art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, o ile sposób ustalania cen i opłat, wskazany na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej jest zgodny z ogólnymi wytycznymi uchwalonymi na podstawie Prawa przewozowego. Akt prawa miejscowego, wydany na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe wiązałby bowiem także jednostki organizacyjne gminy.

Przepis art. 8 ust. 1 ustawy o cenach stwarza radzie gminy możliwość ustalania cen urzędowych za usługi przewozowe transportu zbiorowego. Jeżeli rada gminy skorzysta z przysługującego jej uprawnienia, określi w ten sposób ceny urzędowe obowiązujące wszystkie podmioty świadczące usługi w zakresie transportu zbiorowego na terenie gminy. Tymczasem, jak wskazywano w skardze, w analizowanym przypadku niemożliwe jest jednoczesne wyczerpanie w jednym akcie materii przekazanej Radzie Miasta do uregulowania na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe czy też art. 8 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej z uwagi na różny krąg adresatów takich uchwał. Z uwagi na brak przepisów szczególnych, nakazujących opublikowanie uchwały zawierającej regulację podobne do tych zamieszczonych w uchwale Rady Miasta Jelenia Góra, należałoby przyjąć, że w związku ze skierowaniem kwestionowanej uchwały do publikacji (§ 4 uchwały), została ona uznana za akt prawa miejscowego, co w kontekście przywołanej w uchwale podstawy prawnej może wskazywać, że Rada Miasta zamierzała rzeczywiście wprowadzić ceny urzędowe za usługi przewozowe transportu zbiorowego i wprowadzić wobec wszystkich przewoźników z terenu Gminy sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych i manipulacyjnych. To z kolei stoi w sprzeczności z wyraźnie wskazanym w treści uchwały jej adresatem, to jest Miejskim Zakładem Transportu sp. z o.o. w Jeleniej Górze. Sposób sformułowania uchwały uniemożliwia jednoznaczne rozstrzygnięcie tak istotnych wątpliwości, co z kolei może mieć istotny wpływ na stosowanie uchwały.

Odnosnie poszczególnych, kwestionowanych części uchwały, Wojewoda podniósł, że § 4 uchwały we fragmencie: „jednak nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego” narusza w sposób istotny art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 17 poz. 95 ze zm.) w związku z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9 poz. 43 ze zm.). Oprócz zarzutów przedstawionych powyżej, Wojewoda wskazał, że uchwała podjęta wyłącznie na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej nie jest promulgowana, ponieważ akt taki nie ma waloru aktu prawa miejscowego. Regulując tematykę odpłatności za określone usługi świadczone przez gminę, odnosi się ona do należności cywilnoprawnych, co wyklucza uznanie jej za akt powszechnie obowiązujący. Z uwagi na fakt, że w konsekwencji

interwencji organu nadzoru zakres przedmiotowy uchwał rozciągać się będzie wyłącznie na zagadnienia odpłatności za usługi przewozu osób i bagażu świadczone przez spółkę gminną, należy odmówić jej publikacji w Dzienniku Urzędowym.

Zdaniem skarżącego, z uwagi na brzmienie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej zasadny jest także wniosek o stwierdzenie nieważności § 4 załącznika do uchwały, upoważniającego Zarząd MK do uruchamiania linii specjalnych i sezonowych oraz ustalania dla tych linii opłat za przewóz osób i bagażu w wysokości zapewniającej ich rentowność. Przyjmując podobne rozwiązanie Rada Miejska dokonała nieuprawnionej subdelegacji przyznanej jej ustawowo kompetencji. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej to organy stanowiące postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej lub też, na podstawie ust. 2 tego artykułu, mogą powierzyć to uprawnienie organowi wykonawczemu gminy. Nie można uznać za zgodne z prawem przyznanie zarządowi spółki uprawnienia do określenia wysokości opłat za przewóz osób i bagażu. Określenie, że cena ta ma zapewniać rentowność świadczonych usług w żadnym przypadku nie może z kolei zostać uznane za określenie sposobu ustalania ceny czy opłaty. Sformułowanie to dopuszcza zbyt szeroką dowolność interpretacyjną, ponieważ nakłada na przewoźnika wyłącznie obowiązek uzyskania dodatniego wyniku finansowego.

W ocenie Wojewody, nie ulega wątpliwości uprawnienie Rady Miejskiej do regulowania kwestii odpłatności za usługi świadczone przez Miejski Zakład Komunikacyjny sp. z o.o. Należy jednak rozważyć zasadność umieszczenia w uchwale regulacji dotyczących warunków i sposobu korzystania z tych usług. Zgodnie z art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej, spółka określa w regulaminie zasady korzystania z usług publicznych świadczonych przez spółkę, a także obowiązki spółki wobec odbiorców usług (ust. 1). Regulamin, o którym mowa w ust. 1, oraz jego zmiany obowiązują na obszarze jednostek samorządu terytorialnego po zatwierdzeniu przez organy wykonawcze tych jednostek (ust. 2). Należy zatem stwierdzić, że Rada Miejska nie ma uprawnień do regulowania kwestii zasad korzystania z usług publicznych świadczonych przez spółkę gminną, a materia ta będzie przedmiotem regulaminu wprowadzanego przez samą spółkę, a zatwierdzanego przez organ wykonawczy gminy. W związku z powyższym, w uchwale Rady Miejskiej Jeleniej Góry nie mogły znaleźć się regulacje dotyczące zasad korzystania z usług Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego spółki z o.o., a za takie zostały uznane przez organ nadzoru następujące przepisy: § 1 ust. 2, § 7, § 8, § 9, § 11 ust. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, § 12, § 13 ust. 1 i 2, § 22, § 24 ust. 1 i ust. 2, ust. 3, ust. 4, § 26, § 27, § 31, § 32, § 33, § 34 uchwały.

W ocenie skarżącego, nie znajdzie zastosowania art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, uprawniający radę gminy do wydania szczegółowych zasad i trybu korzystania z gminnych urządzeń użyteczności publicznej. Przepis art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej musi zostać w tym przypadku uznany za przepis szczególny w odniesieniu do generalnej kompetencji organu stanowiącego gminy do regulowania kwestii korzystania z urządzeń użyteczności publicznej do niej należących.

Podobnie nie będzie mógł być zastosowany art. 15 ust. 5 ustawy Prawo przewozowe. Ustawa ta bowiem w art. 15 ust. 1 zastrzega, że podróżny jest obowiązany do przestrzegania przepisów porządkowych obowiązujących w transporcie, a ust. 5 tego artykułu wskazuje, że w odniesieniu do gminnego transportu zbiorowego oraz przewozów osób i bagażu taksówkami przepisy porządkowe określa rada gminy. Zatem radzie gminy przyznane zostały prawa do wprowadzenia regulacji o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, dotyczących kwestii korzystania z gminnego transportu zbiorowego. W ocenie organu nadzoru przepis ten nie będzie miał zastosowania przy ocenie legalności uchwały Rady Miejskiej Jeleniej Góry, skoro skierowana została wyraźnie do osób korzystających z usług jednego przewoźnika.

Przepis art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej będzie miał również charakter przepisu szczególnego względem art. 4 ustawy Prawo przewozowe, stanowiącego, że przewoźnik może wydawać regulaminy określające warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy. Choć ustawa Prawo przewozowe przewiduje wydanie regulaminu jako czynność fakultatywną, to jednak jeżeli dany przewoźnik ma status spółki z udziałem jednostki samorządu terytorialnego i świadczy usługi przewozowe kwalifikowane jako usługi użyteczności publicznej, to wówczas, w myśl art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej, ma on bezwzględny obowiązek wydać stosowny regulamin, określający zasady korzystania z usług przewozowych świadczonych przez spółkę, a także obowiązki spółki wobec odbiorców usług (komentarz do art. 13 ustawy o gospodarce komunalnej [w:] M. Szydło, Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz, Oficyna, 2008 r.).

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, należy również uznać za niezgodne z obowiązującymi przepisami przyjęte w przedmiotowej uchwale rozwiązania polegające na wprowadzeniu biletów okresowych imiennych ogólnodostępnych ważnych od poniedziałku do soboty z wyłączeniem dni świątecznych oraz ważnych od poniedziałku do piątku z wyłączeniem dni świątecznych, stosowanych w jednej strefie jak i we wszystkich strefach, z uwagi na regulacje art. 188 ust. 1 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, art. 77 ust. 4 ustawy o systemie oświaty oraz art. 20 ust. 1 ustawy o kombatanach i niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Przepisy te przewidują odpowiednio, że:

- studentowi przysługuje prawo do korzystania z 50 % ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej,
- w zakresie uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego do słuchaczy kolegów stosuje się przepisy dotyczące studentów szkół wyższych,
- kombatanom i innym osobom uprawnionym przysługuje ulga taryfowa w wysokości 50% przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej.

Rada Miejska Jeleniej Góry zdecydowała o wprowadzeniu określonych rodzajów biletów, jednak nie uwzględniła przysługującego studentom i kombatanom prawa do ulgi w przypadku biletów okresowych imiennych ulgowych z ulgą 50 % ważnych zarówno w jednej strefie jak i we wszystkich strefach ważnych od poniedziałku do soboty z wyłączeniem dni świątecznych oraz ważnych od poniedziałku do piątku z wyłączeniem dni świątecznych. W uchwale wprowadzono tylko jeden rodzaj biletu okresowego imiennego dla tych osób, ważnego we wszystkie dni miesiąca. Z porównania cen biletów imiennych ogólnodostępnych oraz z ulgą 50% wynika wyraźnie, że ulgę zastosowano wyłącznie wobec jednej kategorii biletów ogólnodostępnych – ważnych we wszystkie dni miesiąca. Z tych też względów należy stwierdzić nieważność § 5 ust. 3 pkt 2 lit. b, lit. c oraz tabel nr 6 i 7 kolumny 3 i 4 załącznika do uchwały.

W odniesieniu do ustaleń zawartych w § 16 załącznika do uchwały, wymieniającym osoby uprawnione do przejazdów bezpłatnych na podstawie przepisów ustawowych, skarżący podniósł, że nie wskazuje ona wszystkich kategorii osób, którym ustawodawca takie uprawnienie przyznaje. Oprócz uprawnionych przywołanych w § 16 uchwały, prawo do ulgi 100% przy przejazdach publicznymi środkami komunikacji miejskiej, bez względu na miejsce zamieszkania przysługuje cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych. Nieuwzględnienie tej regulacji w tym konkretnym przypadku musi zostać potraktowane jako jej naruszenie w sposób istotny. Dodatkowo Wojewoda wskazał, że co prawda jako zasadę techniki prawodawczej przyjmuje się nie powtarzanie przepisów ustawy upoważniającej oraz innych aktów normatywnych, jednak w ocenie skarżącego, możliwe jest jednak dopuszczenie w uchwale przywołania regulacji ustawowych w celach porządkujących, tak jak to ma miejsce w § 16 uchwały z tym jednak zastrzeżeniem, że nie jest ono zbędne, dezinformujące czy też błędne. W przypadku uchwały Rady Miejskiej Jeleniej Góry brak jednej kategorii uprawnionych do przejazdów bezpłatnych sugeruje, że wbrew regulacji ustawowej nie będą mogli skorzystać z przysługującej im ulgi.

W odpowiedzi na skargę Gmina Miejska Jelenia Góra wniosła o jej oddalenie, podnosząc, że od wielu lat w formie aktu prawa miejscowego uchwałała Taryfy opłat dla lokalnego transportu zbiorowego wykonywanego przez miejską jednostkę organizacyjną. Podniosła, że sposób ustalania taryf jest uzależniony od systemu organizacji transportu i zasad wynegocjowanych z sąsiednimi gminami dla których na podstawie porozumienia międzygminnego Miasto Jelenia Góra realizuje pasażerski transport zbiorowy. W tej sytuacji sposób ustalania ceny jest ściśle uzależniony od rozwiązań techniczno-organizacyjnych miejskiego przewoźnika. Dodatkowo podniosła, że wprowadzanie taryf w formie prawa miejscowego nie było nigdy kwestionowane przez organ nadzoru.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze, Gmina podniosła, że zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o cenach, Rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe transportu zbiorowego oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy. W ocenie strony, zaskarżona uchwała dotyczyła właśnie lokalnego transportu zbiorowego, zatem Rada Miejska uprawniona była do podjęcia uchwały w przedmiocie ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe transportu zbiorowego na terenie gminy. Skoro zaś Rada Miejska jest z mocy art. 8 ust. 1 powołanej ustawy, uprawniona do ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe transportu zbiorowego na terenie gminy wobec wszystkich przewoźników realizujących transport zbiorowy na terenie gminy, to tym bardziej jest upoważniona do ustalenia cen urzędowych wobec jedyne go przewoźnika realizującego usługi przewozowe w zakresie transportu zbiorowego na terenie gminy.

W ocenie organu, uchwała podjęta przez Radę Gminy w tym przedmiocie jest aktem prawa miejscowego – zawiera bowiem co najmniej jedną normę o charakterze abstrakcyjnym i generalnym. Nie rozstrzyga bowiem tylko o sytuacji prawnej jednego podmiotu, nie zawiera również rozstrzygnięć w jednej konkretnej indywidualnej sprawie. Regulacja dotycząca cen urzędowych za usługi przewozowe transportu zbiorowego dotyczy bowiem wszystkich tych osób, które korzystają z lokalnego transportu zbiorowego.

Strona nie zgodziła się również z zarzutem, że przepis art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, uniemożliwia Radzie Gminy podjęcie uchwały (aktu prawa miejscowego) regulującej kwestie opisane w art. 34a ust. 1 powołanej Ustawy jedynie wobec jednego przewoźnika realizującego zbiorowy, gminny transport. W ocenie Gminy, w przepisie tym jest bowiem mowa o transporcie zbiorowym, gminnym, bez jakichkolwiek ograniczeń podmiotowych. Skoro MZK sp. z o.o. realizuje na terenie Miasta Jelenia Góra gminny transport zbiorowy, zatem Rada Miejska uchwalając zaskarżoną uchwałę władna była w tej

formie uregulować kwestie określone w art. 34a ust. 1 powołanej ustawy wobec jedynego przewoźnika świadczącego usługi w zakresie gminnego, zbiorowego transportu.

Dodatkowo podniesiono, że Rada Miejska podejmując zaskarżony akt określiła w Rozdziale 13 m.in. sposób ustalenia opłaty dodatkowych i manipulacyjnych realizując kompetencje płynące z art. 34a ust. 2 powołanej ustawy. Z powyższym nie pozostaje w sprzeczności fakt, iż w załączniku do uchwały w dziale 13 – wysokość opłat dodatkowych i manipulacyjnych – Rada Miejska dokonała kalkulacji na podstawie wcześniej określonego sposobu ustalenia opłat dodatkowych i manipulacyjnych – konkretnych kwot z tego tytułu. Powyższe jest jedynie konkretyzacją sposobu ustalenia opłat dodatkowych i manipulacyjnych w kontekście przyjętych przez Radę Miejską stawek.

Gmina nie zgodziła się także z zarzutem, że w analizowanym przypadku niemożliwe jest jednoczesne wyczerpanie w jednym akcie materii przekazanej Radzie Miejskiej do uregulowania na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, czy też art. 8 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej z uwagi na różny krąg adresatów takich uchwał. Powołując się na judykaty sądowoadministracyjne, Gmina podniosła, że uchwała podjęta przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej jest aktem prawa miejscowego i podlega obligatoryjnej publikacji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Dodatkowo strona podniosła, że wbrew temu co twierdzi skarżący par. 4 załącznika do zaskarżonej Uchwały w zakresie w jakim upoważnia Zarząd MKZ do uruchamiania linii specjalnych i sezonowych oraz ustalenia dla tych linii opłat za przewóz osób i bagażu w wysokości zapewniającej ich rentowność nie jest subdelegacją kompetencji Rady Miejskiej w zakresie możliwości ustalenia cen za usługi przewozowe transportu zbiorowego na terenie gminy. Przepis ten dopuszcza jedynie możliwość poza lokalnym, gminnym transportem zbiorowym do uruchamiania przez MKZ linii specjalnych i sezonowych, na co Gmina nie ma żadnego wpływu. W żadnym bowiem razie Rada Miejska nie przekazała swoich kompetencji w zakresie ustalenia cen lokalnego transportu zbiorowego na rzecz Zarządu MKZ.

Również za bezpodstawne uznał organ zarzuty skarżącego dotyczące nieuwzględnienia przez Radę Miejską w przyjętej taryfie przewozu normy zawartej w art. 188 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, art. 77 ust. 4 ustawy o systemie oświaty oraz art. 20 ust. 1 ustawy o kombatanach i niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. W ocenie strony, przepisy te obowiązują ex lege, zatem osobom tym należą się ulgi w opłatach za przejazdy publicznymi środkami komunikacji miejskiej niezależnie od tego czy Rada Miejska określiła w uchwalonej taryfie wysokość tychże ulg, czy też nie.

Gmina nie podzieliła również poglądu, że zaskarżona uchwała nie wskazuje wszystkich kategorii osób, którym ustawodawca przyznaje uprawnienia do przejazdów bezpłatnych. W ocenie strony, brak jest potrzeby przytaczania i powtarzania w treści aktu prawa miejscowego uregulowania wynikającego wprost z ustawy. Zabieg taki, jak wywodząco w odpowiedzi na skargę, byłby działaniem nielegalnym.

W piśmie procesowym z dnia 4 marca 2011 r. Wojewoda Dolnośląski podtrzymał podniesione w skardze zarzuty do uchwały, rozszerzając je dodatkowo o nieważność tabeli nr 2 załącznika nr 1 do uchwały, określającej ceny biletów jednorazowych, zakupionych u kierowcy pojazdu, na wypadek nie przychylenia się do wniosku o stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Wojewoda wskazał, że ustalona w tabeli cena jest wyższa w stosunku do ceny takich samych biletów zakupionych w innych punktach sprzedaży, co wynika z porównania z cenami biletów jednorazowych jednoprzejazdowych jednokrotnego kasowania, określonych w tabeli 1 załącznika nr 1 do uchwały. Tymczasem żaden przepis ustawowy nie upoważnia Rady Miasta do ustanawiania cen za usługę zakupu biletu. Uprawnienia takiego nie można upatrywać w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, ponieważ usługa taka nie ma charakteru usługi komunalnej o charakterze użyteczności publicznej. Podstawy prawnej do jej ustalenia nie daje także art. 8 ust. 1 ustawy o cenach po pierwsze z uwagi na charakter generalny i abstrakcyjny tego upoważnienia ustawowego, na co zwracano uwagę już wyżej, a po drugie z uwagi na zakres przedmiotowy uchwały podjętej na podstawie tego artykułu. Upoważnia on bowiem wyłącznie do ustalenia cen urzędowych za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), zwanej dalej p.p.s.a, w związku z art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269), sądy administracyjne właściwe są do kontroli zgodności z prawem uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego oraz aktów organów administracji rządowej stanowiących przepisy prawa miejscowego.

Sąd administracyjny oceniając legalność zaskarżonej do niego uchwały rady gminy (miasta) ocenia jej zgodność z prawem na podstawie przepisów prawa obowiązujących w dacie podejmowania tej uchwały. Na zasadzie art. 147 § 1 p.p.s.a sąd, uwzględniając skargę na uchwałę, o jakiej mowa w art. 3

§ 2 pkt 5 p.p.s.a, stwierdza nieważność tej uchwały w całości lub w części albo stwierdza, że została wydana z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności. Stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142 poz. 1591 ze zm.) nieważna jest uchwała organu gminy sprzeczna z prawem. Przesłanki nieważności aktu organu gminy określa art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, według którego uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Zgodnie z art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały, ograniczając się do wskazania, że uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa. Przepisy art. 91 ust. 1 oraz ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym wyróżniają zatem dwie kategorie naruszeń prawa przez uchwały lub zarządzenia organów gminy: istotne naruszenie prawa oraz nieistotne naruszenie prawa.

Każde „istotne naruszenie prawa” uchwałą organu gminy oznacza jej nieważność (T. Woś [w:] T. Woś., H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska: „Postępowanie sądowoadministracyjne”, Wyd. Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2004, s. 310). Pojęcie istotnego naruszenia prawa nie zostało zdefiniowane, jednakże w judykaturze przyjmuje się, że tego rodzaju naruszeniami prawa są w szczególności: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały. Nieistotne naruszenie prawa ma miejsce wówczas, gdy stwierdzone uchybienia nie mają wpływu na zgodność uchwały z prawem.

Według art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Z tą treścią normy konstytucyjnej koresponduje art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.). Z zacytowanych regulacji oraz z konstytucyjnej zasady praworządności, zapisanej w art. 7 Konstytucji RP wynika wymóg regulowania przez akt prawa miejscowego na podstawie delegacji ustawowej i wyłącznie w granicach zawartego w ustawie upoważnienia, ponieważ w hierarchii źródeł prawa akty prawa miejscowego zajmują pozycję zależną – jako uwarunkowane normami zawartymi w aktach prawnych wyższego rzędu nie mogą regulować materii ustawowych ani nie mogą wykraczać poza unormowania ustawowe. Każdorazowo w akcie rangi ustawowej zawarte być musi upoważnienie dla lokalnego prawodawstwa, czyli tzw. delegacja. Upoważnienie to musi być przy tym wyraźne, a nie tylko pośrednio wynikające z przepisów ustawowych, nie jest bowiem dopuszczalne domniemywanie kompetencji prawodawczych (por. D. Dąbek, op. cit., s. 135) i wskazywać winno organ administracji publicznej właściwy do wydania danego aktu normatywnego.

Każde wykroczenie poza udzielone upoważnienie jest istotnym naruszeniem normy kompetencyjnej i stanowi jednocześnie o naruszeniu konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego. Ponadto wypada przy tym zauważyć, że przepisy aktów prawa miejscowego powinny być uchwalane zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908). W myśl § 143 załącznika do tegoż rozporządzenia do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziału 2–7, chyba, że odrębne przepisy stanowią inaczej. Według § 134 – podstawą wydania uchwały i zarządzenia jest przepis prawny, który:

- 1) upoważnia dany organ do uregulowania określonego zakresu spraw;
- 2) wyznacza zadania lub kompetencje danego organu.

W świetle brzmienia § 135 – w uchwale zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawę z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji organu, o których mowa w § 134 pkt 2.

Odnosnie rozpoznawanej sprawy, w pierwszej kolejności należało rozważyć najdalej idący zarzut skargi, skutkujący w razie zaistnienia, nieważnością całego aktu. W tym kontekście, analizy wymagał charakter prawny podjętej uchwały i rozstrzygnięcie, czy należy ona do kategorii aktów prawa miejscowego.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej akty prawa miejscowego są źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zaliczenie aktu prawa miejscowego do źródeł prawa powszechnie obowiązującego skutkuje koniecznością odnoszenia do takiego aktu wszystkich zasad charakteryzujących tworzenie i obowiązywanie systemu źródeł prawa powszechnie obowiązującego. Jedną z podstawowych zasad jest zasada prymatu ustawy w hierarchii aktów prawnych i zasada ustawowej delegacji do stanowienia przepisów prawa miejscowego (zob.: D. Dąbek, „Prawo miejscowe samorządu terytorialnego”, Bydgoszcz–Kraków 2003, s. 58). Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP, organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Ustawa określa też zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego.

Do cech aktów prawa miejscowego zalicza się:

- 1) oznaczenie adresata norm prawnych zawartych w takich aktach, pozostającego poza strukturą administracji. Jako źródła prawa powszechnie obowiązującego mogą one regulować postępowanie wszystkich kategorii adresatów (obywateli, organów, organizacji publicznych i prywatnych, przedsiębiorców). Akty prawa miejscowego są prawem dla wszystkich, którzy znajdą się w przewidzianej przez nie sytuacji. W praktyce oznacza to, że adresatami aktów prawa miejscowego są osoby będące mieszkańcami danej jednostki samorządu terytorialnego lub tylko przebywające na terenie jej działania;
- 2) terytorialny zasięg aktu prawa miejscowego. Obowiązują one tylko na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Z reguły ich zasięg pokrywa się z obszarem danej jednostki samorządu terytorialnego ale mogą być jednak także stanowione dla mniejszych terenów;
- 3) normatywny charakter. Zawierają one wypowiedzi wyznaczające adresatom pewien sposób zachowania się: mogą to być nakazy, zakazy lub uprawnienia. Akty o charakterze jedynie opisowym, ocennym czy też wyrażające jedynie postulaty – nie są aktami prawa miejscowego;
- 4) generalny i abstrakcyjny charakter norm prawnych zawartych w takich aktach. Charakter generalny mają te normy, które definiują adresata poprzez wskazanie cech, a nie poprzez wymienienie z nazwy. Abstrakcyjność normy wyraża się w tym, że nakazywane, zakazywane lub dozwolone zachowanie ma mieć miejsce w pewnych, z reguły powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sytuacji. Akty muszą być powtarzalne, nie mogą konsumować się przez jednorazowe zastosowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, z dnia 29 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Wr. 1381/10, niepublikowany).

W tym kontekście, uznać należało, że pomimo wskazania w podstawie prawnej zaskarżonej uchwały przepisów ustawy o samorządzie gminnym, wskazujących na sprawy lokalnego transportu zbiorowego jako zadanie własne gminy, art. 8 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 34 a ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, a także art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych oraz pomimo opublikowania jej w Dzienniku Urzędowym, co wskazywałoby, że stanowi ona prawo miejscowe, uchwała ta nie spełnia wyżej wymienionych warunków i w konsekwencji nie jest prawem miejscowym.

W pierwszej kolejności zgodzić się należy z zarzutem skargi, że uchwała wyraźnie skierowana jest tylko do jednego, konkretnie oznaczonego podmiotu – Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego sp. z o.o. w Jeleniej Górze. Już sam tytuł podjętego aktu: „Taryfy przewozu osób i bagażu autobusami Miejskiego Zakładu Komunikacyjnego sp. z o.o. w Jeleniej Górze” na to wskazuje. Treść załączników do uchwały – określających m.in. zakres obowiązywania taryfy za przewóz w pojazdach MKK, zasady korzystania z przejazdów autobusami komunikacji miejskiej, oraz zawierających regulacje szczegółowe, dotyczące poszczególnych rodzajów biletów, wskazania osób uprawnionych do przejazdów bezpłatnych i ulgowych, uprawnienia lokalne w rozróżnieniu na wysokość zniżek od ceny biletu i rodzaju biletu, dodatkowe uprawnienia dla określonych kategorii podmiotów korzystających z usług transportu, warunki przewozu bagażu i zwierząt, regulacje dotyczące opłat dodatkowych i manipulacyjnych oraz ustalających konkretne ceny za różnego rodzaju bilety, wysokość opłat dodatkowych i manipulacyjnych, a także wyznaczających strefy opłat – jedynie potwierdzają tę konkluzję.

W świetle przedstawionych powyżej wywodów na temat prawa miejscowego, nie można uznać za takie aktu, skierowanego wyłącznie do jednego, określonego przewoźnika. Rada gminy posiada w ramach przyznanej jej kompetencji uprawnienie do takiego szczegółowego określenia zasad funkcjonowania i korzystania z przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, jednakże uregulowanie takie byłoby jedynie aktem kierownictwa wewnętrznego, regulującym relacje pomiędzy gminą i gminnym przedsiębiorstwem. Uprawnienia takie nadaje radom gmin, jak trafnie wskazał skarżący art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej. Jednakże formalne nadanie takiej uchwały przymiotu prawa miejscowego, poprzez jej publikację w Dzienniku Urzędowym, uznać należy za niedopuszczalne.

Słusznie również zwrócił uwagę Wojewoda, że powołany w podstawie prawnej zaskarżonej uchwały art. 8 ustawy o cenach, stanowiący, że rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadań o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy, nie stanowi podstawy prawnej adekwatnej do treści podjętej uchwały. W realizacji bowiem tej delegacji ustawowej, rada gminy mogłaby określić ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie drogowym, obowiązujące na terenie całej gminy (bądź mniejszym), dla wszystkich wykonujących transport przewoźników. Tymczasem, w omawianym akcie prawnym, Rada Gminy skorzystała z tej podstawy prawnej, ustalając ceny obowiązujące u jednego tylko określonego przewoźnika. I podobnie jak w powyżej omawianym przypadku, Gmina mogłaby dokonać takiego ustalenia, jednakże w żaden sposób nie można byłoby mu nadać przymiotu prawa miejscowego i skierować do publikacji, nadto nie byłoby to działanie podjęte w ramach uprawnienia płynącego z art. 8 ustawy o cenach. Ta bowiem norma prawna daje organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego uprawnienie do określenia cen i marż w formie prawa

miejscowego, tj. dla wszystkich podmiotów, znajdujących się w określonej sytuacji, na określonym terenie.

Tożsame uwagi odnieść należy do wskazanej w podstawie uchwały normy art. 34 a ustawy Prawo przewozowe. Uchwalenie na podstawie tego przepisu postanowień uchwały w zakresie sposobu ustalenia wysokości opłat dodatkowych oraz sposobu ustalania przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, jedynie do jednego z działających na terenie gminy przewodników, należy uznać za nieprawidłowe. Przepis ten stanowiłby bowiem prawidłową podstawę prawną aktu normatywnego, jedynie wtedy o ile ten odnosiłby się do wszystkich określonych rodzajowo adresatów, np. przewoźników funkcjonujących na terenie jednej gminy.

Już tylko omówione powyżej naruszenia uchwały, w tym nieprawidłowe określenie podstawy prawnej, przesądzają o konieczności stwierdzenia nieważności całej uchwały. Jednakże Sąd w składzie orzekającym uznał, że i inne zarzuty skargi, odnoszące się do poszczególnych części załączników do uchwały zasługują na uwzględnienie.

Odnosnie kwestionowanego § 4 załącznika do uchwały, upoważniającego Zarząd MZK do uruchamiania linii specjalnych i sezonowych oraz ustalania dla tych linii opłat za przewóz osób i bagażu w wysokości zapewniającej ich rentowność, podnieść należy, że dokonując takiego zapisu, Rada Miasta przekroczyła nadane jej ustawowo kompetencje. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej to organy stanowiące postanawiają o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej lub też, na podstawie ust. 2 tego artykułu, mogą powierzyć to uprawnienie organowi wykonawczemu gminy. Nie można uznać za zgodne z prawem przyznanie zarządowi spółki uprawnienia do określenia wysokości opłat za przewóz osób i bagażu. Ustawa bardzo wyraźnie przewiduje możliwość przeniesienia tego uprawnienia z rady gminy na jeden tylko podmiot – organ wykonawczy. Tymczasem, w omawianej uchwale, Rada dokonała delegacji tej kompetencji na przewoźnika. W ocenie składu jest to działanie *contra lege*, dokonane bez upoważnienia ustawowego. Na marginesie jedynie można wskazać, że również samo określenie sposobu określenia wysokości opłat – „zapewnienie rentowności”, jest zbyt ogólne i pozostawia daleko idącą swobodę w ustalaniu tych opłat, co z pewnością nie było intencją ustawodawcy.

Za trafny również należało uznać zarzut strony skarżącej, o niezgodności § 1 ust. 2, § 5 ust. 2, § 7, § 8, § 9, § 11 ust. 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, § 12, § 13 ust. 1 i 2, § 22, § 24 ust. 1, § 25 ust. 2, ust. 3, ust. 4 § 26, § 27, § 31, § 32, § 33 i § 34 z art. 13 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Stosownie do tego przepisu, spółka gminna określa w regulaminie zasady korzystania z usług publicznych świadczonych przez spółkę, a także obowiązki spółki wobec odbiorców usług (ust. 1). Regulamin, o którym mowa w ust. 1, oraz jego zmiany obowiązują na obszarze jednostek samorządu terytorialnego po zatwierdzeniu przez organy wykonawcze tych jednostek (ust. 2). W zaskarżonej uchwale, wskazane powyżej przepisy z całą pewnością są normami regulującymi warunki i sposób korzystania z usług świadczonych przez MZK sp. z o.o., a zatem w uchwale gminnej zawarta została materia przekazana ustawowo do wyłącznej kompetencji samej spółki.

Odnosnie przewidzianych w uchwale rozwiązań dotyczących biletów okresowych imiennych, ważnych od poniedziałku do piątku z wyłączeniem dni świątecznych, należy wyraźnie podkreślić, że słuszne jest stanowisko Wojewody, że pozostają one w sprzeczności z regulacjami art. 188 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, art. 77 ust. 4 ustawy o systemie oświaty oraz art. 20 ust. 1 ustawy o kombatanach i niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. W swych postanowieniach uchwała pomija bowiem zniżki przysługujące na mocy wymienionych ustaw pewnym grupom osób (studentom, kombatanom), bezpodstawnie kształtując ich sytuację prawną i faktyczną gorzej, niż przewidywały to akty o charakterze ustawowym. I nie można uznać argumentu strony przeciwnej, że zapisy uchwały nie pozbawiają tych osób ustawowych uprawnień, przysługujących im *ex lege*. Po pierwsze, zapisy uchwały obowiązują wprost i nie mogą być one niezgodne z ustawą, przekraczać ustawowej delegacji ani pogarszać sytuacji obywateli, a omawiana uchwała czyni to ewidentnie. Po drugie, wprowadzenie uchwałą zniżek tylko w takim zakresie, poprzez określenie rodzajów sprzedawanych biletów okresowych, faktycznie pozbawia studentów i kombatanów możliwości skorzystania z przysługującego im ustawowego prawa do korzystania tych ulg, bowiem nie funkcjonują na terenie gminy bilety, mocą których osoby te mogłyby rzeczywiście korzystać z ulgowych przejazdów we wszystkie dni. Jak bardzo trafnie wskazano w skardze, w uchwale wprowadzono tylko jeden rodzaj biletu okresowego imiennego dla tych osób – ważnego we wszystkie dni miesiąca. Z porównania cen biletów imiennych ogólnodostępnych oraz z ulgą 50% wynika wyraźnie, że ulgę zastosowano wyłącznie wobec jednej kategorii biletów ogólnodostępnych – ważnych we wszystkie dni miesiąca.

W odniesieniu do ustaleń zawartych w § 16 załącznika do uchwały, wymieniającym osoby uprawnione do przejazdów bezpłatnych na podstawie przepisów ustawowych, również trafnie Wojewoda za- uważał, że nie wskazuje ona wszystkich kategorii osób, którym ustawodawca takie uprawnienie przyznaje. Oprócz uprawnionych przywołanych w § 16 uchwały, prawo do ulgi 100% przy przejazdach publicznymi środkami komunikacji miejskiej, bez względu na miejsce zamieszkania przysługuje cywilnym nie-

widomym ofiarom działań wojennych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych. Nieuwzględnienie tej regulacji w tym konkretnym przypadku musi zostać potraktowane jako jej naruszenie w sposób istotny. Skład orzekający w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, zasugerowanym zresztą przez organ nadzoru w skardze, że możliwe jest dopuszczenie w uchwale przywołania regulacji ustawowych w celach porządkujących, tak jak to ma miejsce w § 16 uchwały z tym jednak zastrzeżeniem, że nie jest ono zbędne, dezinformujące czy też błędne. W ocenie Sądu, w przypadku tak dużej ilości regulacji ustawowych dotyczących regulowanej materii, pozwoli to na uniknięcie błędów, polegających na niewymienieniu kategorii osób, którym przysługuje prawo do bezpłatnego przejazdu.

W kontekście ostatniego z zarzutów Wojewody, wyrażonego w piśmie z dnia 4 marca 2011 r., a dotyczącego tabeli nr 2 załącznika nr 1 do uchwały, Sąd stwierdza, że i on jest zasadny. W tabeli tej Rada Miasta określiła ceny biletów jednorazowych jednoprzejazdowych zakupionych u kierowcy. Cena ta jest wyższa w stosunku do ceny takich samych biletów zakupionych w innych punktach sprzedaży. Trafnie wskazał skarżący, że żaden przepis ustawowy nie upoważnia Rady Miasta do ustanawiania cen za usługę sprzedaży biletu. Uprawnienia takiego nie przyznaje ani art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, ani art. 8 ust. 1 ustawy o cenach. Tym samym uznać należy, że ustalenie *de facto* marży z tytułu sprzedaży biletów, nastąpiło bez podstawy prawnej.

Ze wszystkich powyższych wywodów wynika, że oceniana w niniejszej sprawie uchwała zawierała szereg uchybień i naruszeń regulacji ustawowych. Wskazać też w tym miejscu należy, że nawet w wypadku, gdyby uznać ocenianą uchwałę za prawo miejscowe, Sąd w konsekwencji stwierdzonych naruszeń orzekłby o jej nieważności w całości, bowiem ilość zaistniałych uchybień spowodowałaby sytuację, w której po wyeliminowaniu nieważnych postanowień aktu, uchwała stałaby się w rzeczywistości aktem kadłubowym, niemożliwym do wykonania.

W tym stanie rzeczy, z przyczyn wywiedzionych wyżej, należało uznać, że wymienione zapisy skarżonej uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa. Z tych względów na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie zawarte w punkcie II wyroku znajduje wsparcie w przepisie art. 152 p.p.s.a.

1974

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.403.2011.JK8

Wrocław, dnia 2 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 1, § 3 ust. 1 we fragmencie „§ 1 ust. 1 pkt 1” oraz § 4 uchwały Rady Miejskiej w Lubinie nr VIII/64/11 z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w żłobku oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 10 maja 2011 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 58 ust. 1 pkt 1 i art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. Nr 45, poz. 235), Rada Miejska w Lubinie podjęła uchwałę nr VIII/64/11 w sprawie ustalenia opłaty za pobyt dziecka w żłobku oraz maksymalnej opłaty za wyżywienie.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 13 maja 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie wskazanych w sentencji rozstrzygnięcia regulacji z istotnym naruszeniem art. 58 ust. 1 oraz ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 235) –

zwanej dalej ustawą, w związku z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Rada Miejska w Lubinie, mocą przedmiotowej uchwały, ustaliła miesięczną opłatę za pobyt dziecka z terenu Miasta Lubina w żłobkach utworzonych przez Gminę Miejską Lubin w wysokości stanowiącej 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę ogłaszanego przez Prezesa Rady Ministrów w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (§ 1 ust. 1). W § 1 ust. 2 uchwały Rada wskazała, że opłata, o której mowa w ust. 1 nie obejmuje kosztów wyżywienia dziecka. Z kolei w § 1 ust. 3 postanowiła, że opłatę za pobyt zaokrągla się do pełnych złotych.

Jednocześnie w § 2 uchwały Rada określiła maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie dziecka w żłobkach i w § 3 wskazała, że opłaty są wnoszone z góry.

Z kolei w § 4 Rada unormowała warunki uprawnijające rodzica lub opiekuna prawnego do częściowego zwolnienia z opłaty za pobyt dziecka w żłobku.

W postawie prawnej przedmiotowej uchwały Rada wskazała m.in. art. 58 ust. 1 oraz art. 59 ust. 2 ustawy, wedle których wysokość opłaty oraz opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3, za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez gminę albo u dziennego opiekuna oraz maksymalną wysokość opłaty za wyżywienie ustala rada gminy w drodze uchwały (art. 58 ust. 1 ustawy). Rada gminy może określić, w drodze uchwały, warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od ponoszenia opłat (art. 59 ust. 2 ustawy).

Uchwała Rady Miejskiej w Lubinie w § 1 ust. 1 ustala stałą, miesięczną opłatę za pobyt dziecka w żłobku utworzonym przez Gminę Miejską Lubin w wysokości 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę ogłaszanego przez Prezesa Rady Ministrów w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski.”

Odnosząc się do kwestii legalności zakwestionowanego przepisu uchwały, zauważyć należy, że wysokość opłaty, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy, stanowi ponoszony przez rodziców (opiekunów prawnych) dzieci w wieku do lat trzech koszt pobytu dziecka w żłobku, a więc świadczenia udzielanego przez zorganizowaną w tym celu gminną jednostkę budżetową. Cechy usług świadczonych przez żłobek miejski nadają mu charakter świadczenia cywilnoprawnego, a zatem zastosowanie ma w tym przypadku zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług. Konsekwencją tego założenia jest uznanie, że ciężar ponoszenia opłaty może mieć miejsce tylko w takim stopniu i zakresie, w jakim korzysta z rodzajowo oznaczonego świadczenia – w tym przypadku pobytu dziecka w żłobku. Istotne jest zatem, aby pomiędzy wysokością ponoszonej opłaty a zakresem i rodzajem świadczonej rzeczywiście usługi występowała ekonomiczna równorzędność. Partycypacja rodziców w kosztach pobytu dziecka w żłobku powinna zatem odpowiadać rozmiarom i zakresowi świadczenia, z którego dziecko korzystało w danym okresie. Stawka opłaty za świadczenia udzielane przez żłobek powinna uwzględniać istniejące różnice pomiędzy zakresem, w jakim rodzice dzieci korzystają z usług żłobka, przy czym z uwagi na zwyczajowy zakres świadczeń udzielanych przez żłobek i wiek dzieci, chodzić tu będzie głównie o ilość godzin, jaką dane dziecko w nim przebywa. Brak zatem podstaw do przyjęcia w uchwale jednakowej stawki opłaty dla wszystkich rodziców, których dziecko przebywa w żłobku. Rodzic dziecka, które przebywa w żłobku 6 godzin niewątpliwie bowiem korzysta w mniejszym zakresie ze świadczeń udzielanych przez tę jednostkę w stosunku do rodzica, którego dziecko przebywa w żłobku przykładowo przez 8 godzin.

Ponadto należy mieć na względzie także, że zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy i organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198 ze zm.), zakładanie i utrzymanie żłobków należy do zadań własnych gminy. Przepis ten uniemożliwia przerzucenie na rodziców i opiekunów dzieci, korzystających ze świadczeń udzielanych przez żłobek, kosztów utrzymania tej placówki. Jego wykładnia systemowa i funkcjonalna wskazuje na odrębność kosztów założenia i utrzymania żłobka od kosztów związanych z pobytym dziecka w żłobku. Wysokość opłaty ustalonej na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy powinna zatem odzwierciedlać rzeczywiste koszty związane z pobytym dziecka w żłobku. Z powyższego wynika, że przyjęcie kwoty stanowiącej opłatę ukształtowanej w formie swoistego ryczałtu narusza konstrukcję i cel przepisu kompetencyjnego.

Podobne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 listopada 2010 r. I OSK 950/10. We wskazanym wyroku zwraca się także uwagę na utrwalone orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, odnoszące się do charakteru prawnego przewidzianych różnego rodzaju przepisami prawa opłat. W uzasadnieniu wyroku z dnia 17 stycznia 2006 r., sygn. 6/06 Trybunał wskazał, że „opłata charakteryzuje się cechami podobnymi do podatku, z tym że w przeciwieństwie do podatków, jest świadczeniem ekwiwalentnym. W literaturze przedmiotu (zob. B. Brzeziński, Prawo podatkowe – zarys wykładu, Toruń 1995, s. 20) wskazano, że opłata, podobnie jak podatek, jest świadczeniem pieniężnym, ogólnym, bezzwrotnym, przymusowym; cechą charakterystyczną odróżniającą opłatę od podatku jest jednak jej odpłatność (podatek jest świadczeniem nieodpłatnym), tzn. że w zamian za opłatę podmiot ją uiszczający ma prawo żądać usługi, towaru lub działania ze strony organu publicznego. Opłaty pobierane są bowiem w związku z wyrażnie wskazanymi usługami i czynnościami organów państwowych lub samorządowych, dokonywanymi w interesie konkretnych podmiotów. Stanowią zatem swoistą zapłatę za uzyskanie zindywidualizowanego świadczenia oferowanego przez podmiot prawa publicznego. W klasycznej postaci opłaty odznaczają się pełną ekwiwalentnością. Oznacza to, że wartość świadczenia administracyjnego odpowiada wysokości pobranej opłaty, co odróżnia je od podatków i innych danin

publicznych. Opłaty publiczne pobierane są zawsze w związku z określonym, konkretnym działaniem organów państwa (samorządu terytorialnego). Jeżeli opłata pobierana jest w wysokości usługi – może zawierać pewne cechy ceny, jeżeli zaś jest świadczeniem pobieranym w wysokości znacznie wyższej niż wartość faktycznie świadczonej usługi – nabywa cechy podatku”. Podobnie stwierdził Trybunał w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 września 2004 r., sygn. K 2/03 (OTK ZU nr 8/A/2004, poz. 83).

W świetle powyższego należy stwierdzić, że stała miesięczna opłata za świadczenia udzielane przez żłobek utworzony przez Gminę Miejską Lubin nie może przybrać takiej formy, jaką wskazano w § 1 ust. 1 uchwały, gdzie przewidziano tylko jedną stawkę opłaty niezależną od ilości godzin, jakie dziecko przebywa w żłobku, a więc nie posiadającą cech ekwiwalentności.

Uchwała podjęta na podstawie delegacji ustawowej art. 58 ust. 1 ustawy powinna wskazywać wymiar opłaty w powiązaniu z zakresem świadczeń udzielanych przez żłobek, natomiast ustalenie opłaty przez Radę Miejską Lubin nie stanowi świadczenia ekwiwalentnego za wykonywane przez żłobek usługi opiekuńcze. Ustanowienie opłaty za pobyt dziecka w żłobku i określenie jej jako miesięcznej opłaty stałej, niepodlegającej zwrotowi pozostaje w sprzeczności z art. 58 ust. 1 ustawy i art. 8 ust. 2 ustawy o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy i organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw.

Należy również mieć na względzie, że dla skorzystania z usług świadczonych przez żłobek konieczne jest zawarcie umowy pomiędzy rodzicem czy też opiekunem dziecka a żłobkiem, a umowa ta, jak wskazano wyżej, ma charakter cywilnoprawny.

Należy podkreślić, iż wszelkie uchwały podejmowane przez organ stanowiący gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać. W świetle bowiem art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

W oparciu o powyższe ustalono, że § 1 ust. 1 przedmiotowej uchwały narusza prawo w sposób istotny, co skutkuje stwierdzeniem jego nieważności.

Stwierdzenie nieważności § 1 ust. 1 przedmiotowej uchwały powoduje konieczność orzeczenia o nieważności również innych regulacji, odnoszących się do zapisu wyeliminowanego z obrotu prawnego, jako bezprzedmiotowych.

Tym samym zasadnym jest orzeczenie o nieważności § 1 ust. 2 i ust. 3 oraz § 3 ust. 1 we fragmencie „§ 1 ust. 1 pkt 1” i § 4, odnoszących się do opłaty, o której mowa w § 1.

Wskazania wymaga również, że sposób sformułowania regulacji § 4 ust. 1 uchwały powoduje, że brak jest możliwości wyeliminowania z jego treści wyłącznie fragmentu odnoszącego się do § 1 ust. 1 uchwały. Odmienne działanie organu nadzoru powodowałoby modyfikację woli Rady, a tym pozostała treść uchwały mogłaby wskazywać, że warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od ponoszenia opłat dotyczą zwolnienia z ponoszenia opłat za wyżywienie, a nie jak chciała Rada, z opłat za pobyt w żłobku.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1975

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.374.2011.SS1

Wrocław, dnia 2 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

stwierdzenie nieważności § 2 ust. 2, § 3 ust. 1 we fragmencie „nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową”, § 3 ust. 2 uchwały Rady Miejskiej w Nowej Rudzie nr 38/IX/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 2, § 3 ust. 1 we fragmencie „nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową”, § 3 ust. 2 uchwały Rady Miejskiej w Nowej Rudzie nr 38/IX/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 27 kwietnia 2011 r. Rada Miejska w Nowej Rudzie podjęła uchwałę nr 38/IX/11 w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia przedszkoli prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 5 maja 2011 roku. W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż § 2 ust. 2, § 3 ust. 1 we fragmencie „nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową”, § 3 ust. 2 uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 14 ust. 5, art. 67a ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) w związku z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Przedmiotowa uchwała powołuje w podstawie prawnej m. in. art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty, który upoważnia radę gminy do ustalania opłat za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych wykraczające poza podstawę programową.

W § 2 ust. 2 uchwały postanowiono, że wyżywienie dzieci, obejmujące koszty surowców zużytych do przygotowania posiłków („wsad do garnka”) pokrywają rodzice. Tymczasem art. 67a ustawy o systemie oświaty stanowi, że: „1. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań opiekuńczych, w szczególności wspierania prawidłowego rozwoju uczniów, szkoła może zorganizować stołówkę. 2. Korzystanie z posiłków w stołówce szkolnej jest odpłatne. 3. Warunki korzystania ze stołówki szkolnej, w tym wysokość opłat za posiłki, ustala dyrektor szkoły w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę”. Normy zawarte w art. 67a ustawy o systemie oświaty mają odpowiednie zastosowanie do przedszkoli. Świadczy o tym art. 3 pkt 1 ustawy, wedle którego przez szkołę należy rozumieć także przedszkole. Art. 5c pkt 3 ustawy o systemie oświaty stanowi z kolei, że w przypadku szkół i placówek prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego, zadania i kompetencje organu prowadzącego określone w art. 7 ust. 1d, art. 34 ust. 2, art. 34a, art. 37 ust. 1, art. 39 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 58 ust. 3, art. 59 ust. 3 i 4, art. 67a ust. 3, 5 i 6, art. 71b ust. 2b oraz art. 77 ust. 6 – wykonuje odpowiednio: wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa. Oznacza to, że w przedszkolach publicznych prowadzonych przez Gminę Miejską Nowa Ruda o opłatach za wyżywienie powinni decydować dyrektorzy przedszkoli w porozumieniu z Burmistrzem Miasta Nowa Ruda, nie zaś Rada Miejska w drodze uchwały. Podjęte przez Radę zapisy w przedmiocie odpłatności za wyżywienie dzieci należy uznać zatem za niezgodne z art. 67a ust. 3 ustawy o systemie oświaty.

Art. 16 ust. 2 Konstytucji stanowi, iż samorząd terytorialny uczestniczy w sprawowaniu władzy publicznej. Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji). Z kolei art. 8 Konstytucji stwierdza, iż jest ona najwyższym prawem Rzeczypospolitej, a jej przepisy stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej. Realizując kompetencję organ stanowiący musi,

więc ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegoś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Rada Miejska w § 3 ust. 1 przedmiotowej uchwały postanowiła, że „Wysokość opłaty partycypacyjnej, wnoszonej przez rodziców, o której mowa w § 2 ust. 1 ustala na 0,13% najniższego wynagrodzenia określonego Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej, za każdą faktycznie rozpoczętą godzinę opieki, nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową”. W § 3 ust. 2 uchwały postanowiono natomiast, że „Opłata partycypacyjna nie podlega zwrotowi w przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu”.

Jak wskazano wyżej, w myśl art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych ustala rada gminy, a w przypadku innych przedszkoli publicznych - organy prowadzące te przedszkola, z uwzględnieniem art. 6 pkt 1. Oznacza to, że co do zasady przedszkola publiczne, co najmniej w zakresie podstawy programowej wychowania przedszkolnego, prowadzą nauczanie bezpłatne. W oparciu o art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty rada gminy jest upoważniona do ustalenia opłat za świadczenia w prowadzonych przez gminę przedszkolach przekraczające podstawę programową wychowania przedszkolnego. Opłaty te powinny wskazywać konkretne kwoty za konkretne świadczenia, bowiem nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń, a jednocześnie będzie musiało ponosić taką samą opłatę.

Wskazać należy, że opłaty za przedszkole mają charakter cywilnoprawny, a zatem w tym przypadku zastosowanie znajduje zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia przekraczające podstawę programową i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Zatem rodzice bądź opiekunowie prawni będą obowiązani do poniesienia opłaty w takiej części, w jakiej odpowiada to zakresowi świadczeń, z jakich skorzystało dziecko (rodzaj świadczenia, ilość – np. według stawki godzinowej). Na uwagę zasługuje wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 czerwca 2006r., sygn. akt IVSA/Wr 94/06 (opubl. w NZS 2006/6/113), cyt.: „Kierując się zasadą ekwiwalentności świadczeń opłatę za świadczenia przedszkoli publicznych wnosi się za konkretne świadczenia, przekraczające podstawę programową. W ustawie o systemie oświaty nie przewidziano pojęcia opłaty stałej. Uprawnienie rady gminy obejmuje zatem jedynie ustalenie opłat za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych, przekraczające podstawę programową.”.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że § 3 ust. 1 przedmiotowej uchwały w kwestionowanym przez organ nadzoru fragmencie stanowi naruszenie zasady ekwiwalentności świadczeń. Zapis ten przesądza bowiem o tym, że rodzice (opiekunowie) dzieci będą musieli ponosić opłaty nie tylko za każdą faktycznie rozpoczętą godzinę opieki, ale również za zajęcia, w których nie brały udziału. Jeśli np. w umowie zostałyby ustalona liczba trzech godzin ponad podstawę programową, każde dziecko, niezależnie od tego, czy korzysta ze świadczeń ponadprogramowych przez jedną, dwie, czy też trzy godziny, będzie musiało zapłacić taką samą opłatę. Tym samym wprowadzając do uchwały § 3 ust. 1 we fragmencie „nie mniej jednak niż ustalona w umowie liczba godzin ponad podstawę programową”, Rada dokonała istotnego naruszenia art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty. Ustalane przez Radę opłaty powinny wskazywać konkretne kwoty za konkretne świadczenia, bowiem nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń lub nie będzie pozostawało w przedszkolu tę samą ilość godzin ponad podstawę programową.

Odnosnie § 3 ust. 2 uchwały stanowiącego, iż „Opłata partycypacyjna nie podlega zwrotowi w przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu”, stwierdzić należy, że w zakresie kompetencyjnym wynikającym z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty nie mieści się prawo do decydowania, kiedy opłaty za świadczenia przekraczające podstawy programowe nie podlegają zwrotowi w przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu. Rodzice lub opiekunowie są bowiem zobowiązani do ponoszenia opłaty za te świadczenia, z których korzystają ich dzieci, a kryterium zróżnicowania, czy opłata jest pobierana czy nie, powinien być fakt korzystania lub nie korzystania dziecka ze świadczeń (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt III SA/Wr 149/08).

Ponadto stwierdzić należy, że zapis ten narusza art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Rada ustalając zakres i treść normy kompetencyjnej, upoważniającej do ustalenia zasad wysokości opłat za świadczenia, obowiązana jest uwzględniać w tym zakresie przepisy Konstytucji. Przepis art. 32 Konstytucji, obowiązujący również organy samorządu terytorialnego, stanowi, że wszyscy wobec prawa są równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne (ust. 1). Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakichkolwiek przyczyn (ust. 2). Zasada równego traktowania wymaga by wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną w równym stopniu były traktowane tzn. według jednakowej miary, bez różnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących (stanowisko takie wyraził Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniach: 17/95, OTK ZU Nr 3/1995, s. 177; 7/98, OTK ZU Nr 6/1998, s. 505). Dokonując oceny, czy dana regulacja jest zgodna z zasadą równości, należy rozważyć, czy można wskazać wspólną cechę istotnie uzasadniającą równe traktowanie podmiotów prawa, biorąc pod uwagę treść i cel danej regulacji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w wyroku z dnia 11 września 2003 r. – II SA/Wr 1250/03 oraz w wyroku z 27 kwietnia 2005 r., IV SA/Wr 916/04). Wspólną cechą w tym przypadku uzasadniającą równe traktowanie podmiotów jest korzystanie przez dzieci z zajęć przekraczających podstawę programową. Rada Miejska w Nowej Rudzie wprowadzając do przedmiotowej uchwały § 3 ust. 2 naruszyła zasadę równego traktowania podmiotów prawa posiadających tę samą cechę, istotną dla celów regulacji. Brak możliwości zwrotu opłaty w przypadku nieobecności dziecka w przedszkolu w niewątpliwy sposób dyskryminuje rodziców dzieci, którzy zobowiązani są ponosić opłaty w sytuacji, gdy dziecko nie uczestniczy w zajęciach np. z powodu choroby. Brak świadczenia ze strony gminy (przedszkola) i pobieranie opłat od rodziców nieobecnych dzieci narusza zdaniem organu nadzoru zasadę ekwiwalentności świadczeń.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1976

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.434.2011.BSZ2

Wrocław, dnia 3 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)
stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 2 i 3 uchwały nr VII/23/11 Rady Gminy w Radwanicach z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

UZASADNIENIE

Rada Gminy w Radwanicach, działając na podstawie upoważnienia ustawowego określonego w art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 6 ust. 2 pkt. 4 i art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), podjęła na sesji w dniu 25 maja 2011 r. uchwałę nr VII/23/11 w sprawie trybu i sposobu powoływania

i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 30 maja 2011 r.

W toku badania legalności organ nadzoru stwierdził, że § 2 ust. 2 i 3 przedmiotowej uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, gdyż Rada Gminy w Radwanicach przekroczyła normę kompetencyjną stanowiącą o składzie osobowym zespołu.

Zgodnie z treścią powyższego artykułu ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, który zawiera normę kompetencyjną dla organu jednostki samorządu terytorialnego, „rada gminy określi, w drodze uchwały, tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania”. Należy zwrócić uwagę, że przedmiotowa uchwała jako znajdująca generalne zastosowanie i mająca charakter abstrakcyjny, zaliczana jest do katalogu aktów prawa miejscowego. Mając na uwadze jej przedmiot oraz zakres spraw powierzonych do doprecyzowania radzie gminy, należy zauważyć, że przedmiotowa uchwała będzie stanowiła podstawę funkcjonowania Zespołu Interdyscyplinarnego. Powszechnie obowiązujący charakter zawartych w uchwale norm zobowiązuje zatem do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Rada Gminy w Radwanicach mocą § 2 ust. 2 i 3 przedmiotowej uchwały wskazała enumeratywnie przedstawicieli poszczególnych podmiotów wchodzących w skład zespołu interdyscyplinarnego. Zdaniem organu nadzoru ustawa nie przyznaje Radzie Gminy kompetencji do regulowania składu zespołu interdyscyplinarnego. Ustawodawca w treści art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przyznaje Radzie kompetencję tylko do stanowienia w zakresie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania i tylko w tym zakresie rada mogła podjąć działania. Skład zespołu interdyscyplinarnego określa art. 9a ust. 3, 4 i 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. W związku z tym organ nadzoru stwierdza, że podejmując § 2 ust. 2 i 3 przedmiotowej uchwały Rada Gminy w Radwanicach przekroczyła upoważnienie ustawowe określone w art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Należy wyraźnie podkreślić, że organ stanowiący, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii aktów prawnych) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecnictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Orzecznictwo wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 118 w zw. z art. 143 zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w aktach prawa

miejscowego nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego – Organu Nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1977

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.436.2011.BSZ2

Wrocław, dnia 3 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 3 zdanie drugie uchwały Rady Gminy w Radwanicach Nr VII/25/11 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie ustalenia opłat za świadczenia przedszkola gminnego.

UZASADNIENIE

Rada Gminy w Radwanicach na sesji w dniu 25 maja 2011 r. podjęła m.in. uchwałę nr VII/25/11 w sprawie ustalenia opłat za świadczenia przedszkola gminnego. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 30 maja 2011 r.

W trakcie postępowania organ nadzoru stwierdził, że § 2 ust. 3 zdanie drugie przedmiotowej uchwały narusza w sposób istotny art. 14 ust. 5 pkt 1, art. 14 ust. 6 w zw. z art. 67a ust. 3 i w zw. z art. 5c pkt 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j.: Dz. U. z 2004, Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.).

Postawę prawną przedmiotowej uchwały stanowi art. 14 ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie oświaty. Norma ta przyznaje radzie gminy kompetencję do ustalania wysokości opłat za świadczenia udzielane przez: 1) przedszkole publiczne w czasie przekraczającym wymiar zajęć, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2. Przepis art. 6 ustawy o systemie oświaty określa zasady, na jakich ma funkcjonować przedszkole publiczne. Stosownie do jego brzmienia, przedszkolem publicznym jest przedszkole, które: 1) realizuje programy wychowania przedszkolnego uwzględniające podstawę programową wychowania przedszkolnego; 2) zapewnia bezpłatne nauczanie, wychowanie i opiekę w czasie ustalonym przez organ prowadzący, nie krótszym niż 5 godzin dziennie; 3) przeprowadza rekrutację dzieci w oparciu o zasadę powszechnej dostępności; 4) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach.

Przywołana norma kompetencyjna wyznacza organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego zakres spraw podlegających regulacji w treści uchwały, polegający wyłącznie na możliwości uregulowania wysokości opłat za udzielane przez przedszkole świadczenia.

Jednocześnie, stosownie do treści art. 14 ust. 6 ustawy, określenie wysokości opłat za wyżywienie w przedszkolach odbywa się na zasadach przyjętych w art. 67a ustawy o systemie oświaty. Ze wskazanego przepisu wynika, że ustawodawca uprawniał do określenia warunków korzystania ze stołówki szkolnej, w tym ustalenia wysokości opłat za posiłki – dyrektora szkoły, który wykonuje te czynności w porozumieniu z organem prowadzącym szkołę (art. 67a ust. 3). W tym przypadku, zgodnie z art. 5c pkt 3 ustawy o systemie oświaty, zadania organu prowadzącego wykonuje Wójt Gminy Radwanice. Rada nie została uprawniona ani do wskazania podmiotów, które określą opłatę za wyżywienie,

ani do wskazania sposobu obliczenia wysokości tej opłaty, a kompetencja dyrektora szkoły, zobowiązanego do współdziałania z organem prowadzącym w zakresie ustalenia opłaty za wyżywienie wynika ponadto z samych przepisów ustawowych, nie zaś z uchwały Rady Gminy.

Tymczasem Rada Gminy w Radwanicach, w oparciu o art. 14 ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie oświaty, w § 2 ust. 3 zdanie drugie przedmiotowej uchwały postanowiła, że „Opłatę za wyżywienie dziecka ustala dyrektor Zespołu Szkolno-Przedszkolnego, na poziomie kosztów zakupu surowców spożywczych niezbędnych do przygotowywania posiłków”.

Przyjęcie przez Radę przepisu § 2 ust. 3 zdanie drugie przedmiotowej uchwały nie mieści się w realizacji upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty i narusza jednocześnie art. 14 ust. 6 w zw. z art. 67a ust. 3 i w zw. z art. 5c pkt 3 ustawy o systemie oświaty. Oznacza to, że Rada Gminy w Radwanicach uchwalając powyższy przepis działała bez upoważnienia ustawowego, co zakwalifikować należy jako istotne naruszenie prawa.

Organ nadzoru podkreśla, iż wszelkie uchwały podejmowane przez organ stanowiący gminy muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać.

Należy zaznaczyć, że organ stanowiący, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii aktów prawnych) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego – Organu Nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1978

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.485.2011.DP1

Wrocław, dnia 3 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

w sprawie uchwały nr VIII/61/11 Rady Miejskiej w Siechnicach z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie pozbawienia kategorii drogi gminnej poprzez wyłączenie z użytkowania jako drogi publicznej na terenie miejscowości Radwanice, gmina Siechnice

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr VIII/61/11 Rady Miejskiej w Siechnicach z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie pozbawienia kategorii drogi gminnej poprzez wyłączenie z użytkowania jako drogi publicznej na terenie miejscowości Radwanice, gmina Siechnice.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Siechnicach, działając na podstawie upoważnienia ustawowego określonego w art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1–3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst. jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm. – zwanej dalej „ustawą”) na sesji w dniu 19 maja 2011 r. podjęła uchwałę nr VIII/61/11 w sprawie pozbawienia kategorii drogi gminnej poprzez wyłączenie z użytkowania jako drogi publicznej na terenie miejscowości Radwanice, gmina Siechnice.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 26 maja 2011 r.

W toku badania legalności uchwały Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru stwierdził, że uchwała nr VIII/61/11 Rady Miejskiej w Siechnicach z dnia 19 maja 2011 r. została podjęta z istotnym naruszeniem art. 10 ust. 3 ustawy.

Mocą uchwały nr VIII/61/11 Rada Miejska w Siechnicach działając na podstawie art. 10 ust. 1–3 ustawy, pozbawiła dotychczasowej kategorii drogę publiczną gminną poprzez wyłączenie z użytkowania z ulicy Szerokiej działki nr 516/5 obręb Radwanice, gmina Siechnice.

W § 4 uchwały, Rada postanowiła, iż: „Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z dniem podjęcia i podlega wywieszeniu na tablicach ogłoszeń na terenie Gminy Siechnice.”

W ocenie Wojewody Dolnośląskiego – Organu Nadzoru, taka regulacja w sposób istotny narusza przepisy prawa.

Wprowadzone przez ustawodawcę jednoznaczne zasady dotyczące pozbawienia określonej drogi statusu drogi gminnej, obligują właściwe organy do zachowania odpowiedniej procedury dokonywania tej zmiany.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o drogach publicznych do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych.

W myśl art. 10 ust. 1–3 tej ustawy organem właściwym do pozbawienia drogi dotychczasowej kategorii jest organ właściwy do zaliczenia jej do odpowiedniej kategorii. Pozbawienie drogi jej kategorii dokonuje się w trybie właściwym do zaliczenia drogi do odpowiedniej kategorii. Pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii, z wyjątkiem przypadku wyłączenia drogi z użytkowania, jest możliwe jedynie w sytuacji jednoczesnego zaliczenia tej drogi do nowej kategorii. Pozbawienie i zaliczenie nie może być dokonane później niż do końca trzeciego kwartału danego roku, z mocą od dnia 1 stycznia roku następnego. Terminy te pozwalają na właściwe przygotowanie organizacyjne zarządów dróg, których zmienia się kategorię.

Pozbawienie drogi należącej do kategorii dróg gminnych dotychczasowej kategorii poprzez wyłączenie jej z użytkowania wywołuje podwójny skutek. Decyzja ta powoduje bowiem nie tylko pozbawienie

określonej drogi statusu drogi publicznej w sensie prawnym, ale również faktyczną likwidację tej drogi jako budowli, stanowiącej całość techniczno – użytkową, przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, czyli drogi w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy o drogach publicznych.

Określony w § 4 uchwały termin uzyskania mocy obowiązującej jest sprzeczny z art. 10 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. Zgodnie z wymienionym przepisem ustawy pozbawienie drogi dotychczasowej kategorii i zaliczenie jej do nowej kategorii nie może być dokonane później niż do końca trzeciego kwartału danego roku, z mocą od dnia 1 stycznia roku następnego. Artykuł 10 ust. 3 ustawy w odniesieniu do przypadku wyłączenia drogi z użytkowania określa wyjątek od ogólnych reguł pozbawienia drogi publicznej kategorii jedynie co do kwestii zaliczenia drogi do nowej kategorii, nie przewiduje zaś żadnego odstępstwa co do terminu uzyskania przez uchwałę mocy obowiązującej. Natomiast, w § 4 uchwały nr VIII/61/11 z dnia 19 maja 2011 r. Rada Miejska w Siechnicach postanowiła : „Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z dniem podjęcia i podlega wywieszeniu na tablicach ogłoszeń na terenie Gminy Siechnice.” Zapis § 4 uchwały nie uwzględnia tego wymogu. Ponadto należy zwrócić, że Rada wprowadziła prawidłowo zakwalifikowała uchwałę do rangi aktów prawa miejscowego, jednakże nieprawidłowo określiła jej termin wejścia w życie. Uchwała zawiera sprzeczne zapisy – z jednej strony przewiduje wejście w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym (prawidłowo), z drugiej strony w tym samym § 4 przewiduje jej wejście w życie z dniem podjęcia (nieprawidłowo).

Zgodnie z przywołanym przepisem uzyskanie mocy obowiązującej przez uchwałę z 2011 r. zmieniającą kategorię drogi publicznej nastąpić może nie wcześniej niż 1 stycznia 2012 r. Zapis § 4 nie odnosi się w ogóle do terminu uzyskania mocy obowiązującej, co stoi w sprzeczności z art. 10 ust. 3 ustawy.

Zasada legalizmu, sformułowana w art. 7 Konstytucji RP, wskazuje, że zakres działania organów państwa musi opierać się na podstawie prawnej, a granice ich aktywności wyznaczają normy prawne określające ich kompetencje, zadania i tryb postępowania. Organy te mogą działać tylko w tych granicach. Wszelkie uchwały podejmowane przez radę gminy (miasta) muszą nie tylko mieć umocowanie w obowiązujących przepisach prawa, ale też zapisy zawarte w uchwałach nie mogą przepisów tych naruszać (wyrok NSA z dnia 26.02.2010r. sygn. akt II OSK 1966/2009).

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu złożona za pośrednictwem organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1979

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.463.2011.MG

Wrocław, dnia 3 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

w sprawie uchwały Rady Gminy Długołęka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/93/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3 w obrębie wsi Długołęka

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

§ 3 pkt 4 i § 4 pkt 4 uchwały Rady Gminy Długołęka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/93/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3 w obrębie wsi Długołęka.

Uzasadnienie

W dniu 28 kwietnia 2011 roku Rada Gminy Długołęka podjęła uchwałę nr V/93/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 437/1, po podziale 437/3 w obrębie wsi Długołęka. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 maja 2011 roku.

Organ nadzoru w trakcie postępowania nadzorczego stwierdził, że § 3 pkt 4 i § 4 pkt 4 uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 20 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm. – zwana dalej ustawą), art. 93 ust. 1 i 2 oraz art. 100 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 110, poz. 651 ze zmianami), a także art. 7 i 94 Konstytucji.

Podstawą podjęcia przedmiotowej uchwały był m. in. art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie z którym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Wskazaną normę kompetencyjną należy interpretować w powiązaniu z art. 7 i 94 Konstytucji. Wedle art. 7 Konstytucji organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis ten ściśle koresponduje z art. 94 Konstytucji stosownie do którego organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.

W ramach ustaleń dotyczących szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości Rada postanowiła:

w § 3 pkt 4 uchwały:

- „a) przy wydzielaniu nowych działek budowlanych docelowa powierzchnia działki powinna wynosić min. 800 m²,*
- b) nowe linie podziałów będą harmonijnie nawiązywać do istniejących podziałów lub linii rozgraniczających tereny komunikacji tj. będą do nich prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych (ewentualnie równoległe lub zbliżone do równoległych),*
- c) powyższe zasady nie dotyczą działek:*
 - wydzielonych pod komunikację wewnętrzną drogową, dla których należy zachować minimalną szerokość 4,5 m,*

- *wydzielonych pod komunikację wewnętrzną pieszą, dla których należy zachować minimalną szerokość 3 m,*
- *wydzielonych pod ewentualne urządzenia infrastruktury technicznej.”;*

w § 4 pkt 4 uchwały:

„szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości – podział zgodny z liniami rozgraniczającymi określonymi na rysunku planu.”.

W ocenie organu nadzoru Rada wprowadzając powyższą regulację dokonała w treści przedmiotowego planu ustaleń dotyczących tzw. podziału geodezyjnego, czyli podziału, o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W odniesieniu do terenu MN przepisy uchwały zawierają jedynie postanowienia w zakresie podziału: określenie parametrów działek po podziale i sposób przebiegu linii podziału. Z kolei odnośnie terenu KDL Rada de facto zakazała dokonywania podziału stanowiąc „podział zgodny z liniami rozgraniczającymi”. Ponadto istotą scalenia i podziału jest przekształcenie niekorzystnie ukształtowanych nieruchomości w celu umożliwienia ich wykorzystania i zainwestowania zgodnie z przeznaczeniem w planie miejscowym. Proces scalenia i podziału zachodzi wówczas, jeżeli zgodnie ze wskazaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego postępowaniem tym obejmuje się większą ilość nieruchomości, a wydzielone działki w wyniku podziału zawierają się w granicach nieruchomości sprzed podziału. Należy w tym miejscu zauważyć, że niniejszy plan obejmuje obszar tylko jednej działki. Dlatego też wprowadzanie jakichkolwiek zasad odnoszących się do scalenia i podziału nieruchomości jest bezprzedmiotowe. Fakt ten utwierdza organ nadzoru w przekonaniu, że wprowadzone regulacje dotyczą w istocie podziału nieruchomości. O ile szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości mogą być określone w planie miejscowym, o tyle żaden przepis prawa nie upoważnia rady do umieszczenia w takim planie zasad podziału. Zwłaszcza takim przepisem nie jest art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który nie uzależnia podziału nieruchomości od wydzielenia przez radę gminy w miejscowym planie działek i wprowadzenia stosownych parametrów w tym zakresie, lecz jedynie od zgodności z jego postanowieniami odnoszącymi się do ogólnych dyrektyw kształtowania ładu przestrzennego, determinującymi w pewien sposób wykonywanie prawa własności.

Artykuł 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje zakres miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z pkt 8 ww. przepisu ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem. W zależności od potrzeb w miejscowym planie określa się granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości (art. 15 ust. 3 pkt 1 powołanej ustawy). Należy podkreślić w tym miejscu, że art. 15 ust. 2 ustawy określa elementy obligatoryjne, zaś art. 15 ust. 3 elementy fakultatywne planu.

Z kolei § 4 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587) precyzuje, że ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 ustawy, wójt gminy sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. W tym przypadku przepisem odrębnym jest art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości, a szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy. Z kolei w myśl art. 102 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami scalenia i podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli są one położone w granicach obszarów określonych w planie miejscowym albo gdy o scalenie i podział wystąpią właściciele lub użytkownicy wieczystości posiadający ponad 50% powierzchni gruntów objętych scaleniem i podziałem.

Warto zauważyć, że sporządzanie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z „przepisami odrębnymi” to również uwzględnienie zasady, zgodnie z którą „akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być sprzeczne z nimi” (wyrok NSA z dnia 16 marca 2001 r., IV SA 385/99, LEX nr 53377).

Zdaniem organu nadzoru, o ile ustawodawca zobowiązał organy gminy realizujące procedurę planistyczną do określenia w planie miejscowym zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, o tyle nie przyznał tym organom kompetencji do stanowienia zasad podziału nieruchomości. Należy przy tym podkreślić, że zarówno postępowanie podziałowe jak i scaleniowe – podziałowe stanowią przedmiot uregulowań ustawy o gospodarce nieruchomościami. W dziale III rozdziale 1 tej ustawy mowa jest o podziałach nieruchomości, a w rozdziale 2 o scalaniu i podziale nieruchomości. Podkreślenia wymaga także, że obydwa te postępowania znacznie się od siebie różnią.

Co jednak dla potrzeb niniejszych rozważań jest najważniejsze, ustawodawca wprost wskazuje na konieczność uwzględnienia warunków wprowadzonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wyłącznie w przypadku scalania i podziału nieruchomości. W art. 102 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami stwierdza bowiem, że gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 101 ust. 1 tej ustawy. Szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy, co wiąże się ściśle ze wskazanymi wyżej przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, upoważniającymi organy gminy do zamieszczania tego typu regulacji w planie miejscowym. W przypadku postępowania podziałowego w art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami ustawodawca stwierdza natomiast, że *podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli jest on zgodny z ustaleniami planu miejscowego. W razie braku tego planu stosuje się przepisy art. 94.* Zgodność z ustaleniami planu, o których mowa w tym przepisie nie oznacza uprawnienia do zamieszczania w planie warunków podziału – owe ustalenia mogą dotyczyć wyłącznie przeznaczenia terenu i możliwości jego zagospodarowania, o czym rozstrzyga sam ustawodawca, stwierdzając w art. 93 ust. 2, że zgodność z ustaleniami planu w myśl ust. 1 dotyczy zarówno przeznaczenia terenu, jak i możliwości zagospodarowania wydzielonych działek gruntu.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2235/10, wyjaśnił, że to wójt gminy jest organem właściwym do podziału nieruchomości. Miejscowy plan nie jest aktem przeznaczonym do dokonywania takich rozstrzygnięć o charakterze indywidualnym. Tym samym Rada nie jest uprawniona do udzielania w swych uchwałach wytycznych wiążących wójta przy wykonywaniu jego ustawowych kompetencji, chyba że inaczej stanowi przepis szczególny. Plan zagospodarowania przestrzennego nie jest zatem częścią procedury rozgraniczenia, a jego rola w dokonywaniu podziału działek jest ograniczona do określania przeznaczenia części terytorium gminy. W ustalaniu przeznaczenia terenu i możliwości zagospodarowania nie mieści się określenie wielkości działek jakie mogą podlegać podziałowi, bądź być efektem rozgraniczenia. Innymi słowy, nie można w planie wiążąco ustalać granic działek po podziale, dopuszczalnej ich wielkości czy innych parametrów, a także wielkości działek, które mogą być dzielone, ani decydować o dopuszczalności podziału.

Zdaniem organu nadzoru powyższe potwierdza, że organy gminy w ramach posiadanego władztwa planistycznego nie dysponują uprawnieniem do określania dodatkowych, szczegółowych zasad, jakim miałyby podlegać ewentualny podział nieruchomości. Należy mieć na względzie, że skoro własność jest chroniona konstytucyjnie, a jej ograniczenia mogą wynikać wyłącznie z ustaw, to brak odpowiedniej normy kompetencyjnej wyłącza możliwość kształtowania przez organ administracji publicznej sposobu wykonywania tego prawa. Z tego samego względu przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej.

W świetle powyższych rozważań stwierdzenia wymaga fakt, że § 3 pkt 4 i § 4 pkt 4 przedmiotowej uchwały stanowi zasady podziału nieruchomości. Dodatkowo zapis uchwały zatytułowane jako zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości nie zawierają wszystkich wymaganych elementów określonych w § 4 pkt 8 rozporządzenia. Odnosnie zapisu § 3 pkt 4 uchwały, o tym, że są to faktycznie zasady podziału geodezyjnego świadczy wielokrotne posłużenie się pojęciem wydzielania działek. W tym kontekście jeszcze raz trzeba podkreślić, że w ramach planu miejscowego rada gminy nie jest upoważniona do stanowienia o zasadach podziału geodezyjnego. Ponadto należy zwrócić uwagę, że na mocy art. 100 ustawy o gospodarce nieruchomościami to Rada Ministrów (a nie rada gminy w ramach planu miejscowego) jest upoważniona do stanowienia w drodze rozporządzenia o sposobie i trybie dokonywania podziałów nieruchomości. Korzystając z tego uprawnienia Rada Ministrów wydała w dniu 7 grudnia 2004 roku rozporządzenia w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości (Dz. U. z 2004 r., Nr 268, poz. 2663). Tym samym zakwestionowane zapisy § 3 pkt 4 i § 4 pkt 4 uchwały podjęte zostały z wkroczeniem w kompetencje Rady Ministrów.

Ustawodawca w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym postanowił, że naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Jak podkreśla Z. Niewiadomski w Komentarzu do art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz. Pod redakcją prof. Z. Niewiadomskiego. 2 wydanie), s. 255–256, „w przypadku uchwały w sprawie przyjęcia studium bądź planu miejscowego, nieważnością uchwały w całości lub w części skutkować będzie istotne naruszenie trybu sporządzania, ale już każde naruszenia zasad sporządzania studium oraz każde naruszenie właściwości organów, co stanowi odmienne rozwiązanie od generalnie przyjętego w ustawie o samorządzie gminnym.”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 października 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 114/08, wskazał, że „Zasady sporządzania planu miejscowego rozumiane są jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy dotyczące m.in. zawartych w akcie planistycznym ustaleń.”. Podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Bk 585/08, odnosząc się do zasad sporządzania planu zago-

spodarowania przestrzennego określił, że „Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, związanej ze sporządzaniem takiego aktu, a więc: zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. W odniesieniu do planu miejscowego jego zawartość określają (część tekstowa i graficzna, prognoza oddziaływania na środowisko) art. 15 ust. 1, art. 17 pkt 4 i art. 20 ust. 1, przedmiot (a więc wprowadzane ustalenia) określa art. 15 ust. 2 i 3, natomiast standardy dokumentacji planistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobów dokumentowania prac planistycznych) określa wydane na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 16 ust. 2 ustawy rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.”.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że § 3 pkt 4 i § 4 pkt 4 uchwały, zawierający procedurę podziału nieruchomości, narusza art. 20 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm. – zwana dalej ustawą), art. 93 ust. 1 i 2 oraz art. 100 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 110, poz. 651 ze zmianami), a także art. 7 i 94 Konstytucji. Tym samym zasadne jest stwierdzenie ich nieważności.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1980

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.464.2011.MG

Wrocław, dnia 3 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

w sprawie uchwały Rady Gminy Długołęka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/94/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

§ 3 pkt 4 uchwały Rady Gminy Długołęka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/94/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka.

Uzasadnienie

W dniu 28 kwietnia 2011 roku Rada Gminy Długołęka podjęła uchwałę nr V/94/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 79/10 w obrębie wsi Długołęka. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 maja 2011 roku.

Organ nadzoru w trakcie postępowania nadzorczego stwierdził, że § 3 pkt 4 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 20 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm. – zwana dalej ustawą), art. 93 ust. 1 i 2 oraz

art. 100 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 110, poz. 651 ze zmianami), a także art. 7 i 94 Konstytucji.

Podstawą podjęcia przedmiotowej uchwały był m. in. art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Wskazaną normę kompetencyjną należy interpretować w powiązaniu z art. 7 i 94 Konstytucji. Wedle art. 7 Konstytucji organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis ten ściśle koresponduje z art. 94 Konstytucji, stosownie do którego organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa.

W ramach ustaleń dotyczących szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości Rada postanowiła w § 3 pkt 4 uchwały:

- „a) przy wydzielaniu nowych działek budowlanych docelowa powierzchnia działki powinna wynosić min. 800 m²,
- b) nowe linie podziałów będą harmonijnie nawiązywać do istniejących podziałów lub linii rozgraniczających tereny komunikacji tj. będą do nich prostopadłe lub zbliżone do prostopadłych (ewentualnie równoległe lub zbliżone do równoległych),
- c) powyższe zasady nie dotyczą działek:
- wydzielonych pod komunikację wewnętrzną drogową, dla których należy zachować minimalną szerokość 4,5 m,
 - wydzielonych pod komunikację wewnętrzną pieszą, dla których należy zachować minimalną szerokość 3 m,
 - wydzielonych pod ewentualne urządzenia infrastruktury technicznej.”.

W ocenie organu nadzoru Rada wprowadzając powyższą regulację dokonała w treści przedmiotowego planu ustaleń dotyczących tzw. podziału geodezyjnego, czyli podziału, o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W odniesieniu do terenu MN przepisy uchwały zawierają jedynie postanowienia w zakresie podziału: określenie parametrów działek po podziale i sposób przebiegu linii podziału. Ponadto istotą scalenia i podziału jest przekształcenie niekorzystnie ukształtowanych nieruchomości w celu umożliwienia ich wykorzystania i zainwestowania zgodnie z przeznaczeniem w planie miejscowym. Proces scalenia i podziału zachodzi wówczas, jeżeli zgodnie ze wskazaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego postępowaniem tym obejmuje się większą ilość nieruchomości, a wydzielone działki w wyniku podziału zawierają się w granicach nieruchomości sprzed podziału. Należy w tym miejscu zauważyć, że niniejszy plan obejmuje obszar tylko jednej działki. Dlatego też wprowadzanie jakichkolwiek zasad odnoszących się do scalenia i podziału nieruchomości jest bezprzedmiotowe. Fakt ten utwierdza organ nadzoru w przekonaniu, że wprowadzone regulacje dotyczą w istocie podziału nieruchomości. O ile szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości mogą być określone w planie miejscowym, o tyle żaden przepis prawa nie upoważnia rady do umieszczenia w takim planie zasad podziału. Zwłaszcza takim przepisem nie jest art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który nie uzależnia podziału nieruchomości od wydzielenia przez radę gminy w miejscowym planie działek i wprowadzenia stosownych parametrów w tym zakresie, lecz jedynie od zgodności z jego postanowieniami odnoszącymi się do ogólnych dyrektyw kształtowania ładu przestrzennego, determinującymi w pewien sposób wykonywanie prawa własności.

Artykuł 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje zakres miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z pkt 8 ww. przepisu ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem. W zależności od potrzeb w miejscowym planie określa się granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości (art. 15 ust. 3 pkt 1 powołanej ustawy). Należy podkreślić w tym miejscu, że art. 15 ust. 2 ustawy określa elementy obligatoryjne, zaś art. 15 ust. 3 elementy fakultatywne planu.

Z kolei § 4 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) precyzuje, że ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 ustawy, wójt gminy sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. W tym przypadku przepisem odrębnym jest art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zgodnie z którym gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości, a szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy. Z kolei w myśl art. 102 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami scalenia i podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli są one położone w granicach obszarów określonych w planie miejscowym albo gdy o scalenie i podział wystąpią właściciele lub użytkownicy wieczystości posiadający ponad 50% powierzchni gruntów objętych scaleniem i podziałem.

Warto zauważyć, że sporządzanie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z „przepisami odrębnymi” to również uwzględnienie zasady, zgodnie z którą „akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być sprzeczne z nimi” (wyrok NSA z dnia 16 marca 2001 r., IV SA 385/99, LEX nr 53377).

Zdaniem organu nadzoru, o ile ustawodawca zobowiązał organy gminy realizujące procedurę planistyczną do określenia w planie miejscowym zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, o tyle nie przyznał tym organom kompetencji do stanowienia zasad podziału nieruchomości. Należy przy tym podkreślić, że zarówno postępowanie podziałowe jak i scaleniowo – podziałowe stanowią przedmiot uregulowań ustawy o gospodarce nieruchomościami. W dziale III rozdziale 1 tej ustawy mowa jest o podziałach nieruchomości, a w rozdziale 2 o scalaniu i podziale nieruchomości. Podkreślenia wymaga także, że obydwa te postępowania znacznie się od siebie różnią.

Co jednak dla potrzeb niniejszych rozważań jest najważniejsze, ustawodawca wprost wskazuje na konieczność uwzględnienia warunków wprowadzonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wyłącznie w przypadku scalania i podziału nieruchomości. W art. 102 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami stwierdza bowiem, że gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości, o którym mowa w art. 101 ust. 1 tej ustawy. Szczegółowe warunki scalenia i podziału nieruchomości określa plan miejscowy, co wiąże się ściśle ze wskazanymi wyżej przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, upoważniającymi organy gminy do zamieszczania tego typu regulacji w planie miejscowym. W przypadku postępowania podziałowego w art. 93 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami ustawodawca stwierdza natomiast, że podziału nieruchomości można dokonać, jeżeli jest on zgodny z ustaleniami planu miejscowego. W razie braku tego planu stosuje się przepisy art. 94. Zgodność z ustaleniami planu, o których mowa w tym przepisie nie oznacza uprawnienia do zamieszczania w planie warunków podziału – owe ustalenia mogą dotyczyć wyłącznie przeznaczenia terenu i możliwości jego zagospodarowania, o czym rozstrzyga sam ustawodawca, stwierdzając w art. 93 ust. 2, że zgodność z ustaleniami planu w myśl ust. 1 dotyczy zarówno przeznaczenia terenu, jak i możliwości zagospodarowania wydzielonych działek gruntu.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2235/10, wyjaśnił, że to wójt gminy jest organem właściwym do podziału nieruchomości. Miejscowy plan nie jest aktem przeznaczonym do dokonywania takich rozstrzygnięć o charakterze indywidualnym. Tym samym Rada nie jest uprawniona do udzielania w swych uchwałach wytycznych wiążących wójta przy wykonywaniu jego ustawowych kompetencji, chyba że inaczej stanowi przepis szczególny. Plan zagospodarowania przestrzennego nie jest zatem częścią procedury rozgraniczenia, a jego rola w dokonywaniu podziału działek jest ograniczona do określania przeznaczenia części terytorium gminy. W ustalaniu przeznaczenia terenu i możliwości zagospodarowania nie mieści się określenie wielkości działek jakie mogą podlegać podziałowi, bądź być efektem rozgraniczenia. Innymi słowy, nie można w planie wiążąco ustalać granic działek po podziale, dopuszczalnej ich wielkości czy innych parametrów, a także wielkości działek, które mogą być dzielone, ani decydować o dopuszczalności podziału.

Zdaniem organu nadzoru powyższe potwierdza, że organy gminy w ramach posiadanego władztwa planistycznego nie dysponują uprawnieniem do określania dodatkowych, szczegółowych zasad, jakim miałby podlegać ewentualny podział nieruchomości. Należy mieć na względzie, że skoro własność jest chroniona konstytucyjnie, a jej ograniczenia mogą wynikać wyłącznie z ustaw, to brak odpowiedniej normy kompetencyjnej wyłącza możliwość kształtowania przez organ administracji publicznej sposobu wykonywania tego prawa. Z tego samego względu przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej.

W świetle powyższych rozważań stwierdzenia wymaga fakt, że § 3 pkt 4 przedmiotowej uchwały stanowi zasady podziału nieruchomości. Dodatkowo zapis uchwały zatytułowany jako zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości nie zawiera wszystkich wymaganych elementów określonych w § 4 pkt 8 rozporządzenia. Odnośnie zapisu § 3 pkt 4 uchwały, o tym, że są to faktycznie zasady podziału geodezyjnego świadczy wielokrotne posłużenie się pojęciem wydzielania działek. W tym kontekście jeszcze raz trzeba podkreślić, że w ramach planu miejscowego rada gminy nie jest upoważniona do stanowienia o zasadach podziału geodezyjnego. Ponadto należy zwrócić uwagę, że na mocy art. 100 ustawy o gospodarce nieruchomościami to Rada Ministrów (a nie rada gminy w ramach planu miejscowego) jest upoważniona do stanowienia w drodze rozporządzenia o sposobie i trybie dokonywania podziałów nie-

ruchomości. Korzystając z tego uprawnienia Rada Ministrów wydała w dniu 7 grudnia 2004 roku rozporządzenia w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości (Dz. U. z 2004 r. Nr 268, poz. 2663). Tym samym zakwestionowany zapis § 3 pkt 4 uchwały podjęty został z wkroczeniem w kompetencje Rady Ministrów.

Ustawodawca w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym postanowił, że naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Jak podkreśla Z. Niewiadomski w Komentarzu do art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz. Pod redakcją prof. Z. Niewiadomskiego. 2 wydanie), s. 255–256, „w przypadku uchwały w sprawie przyjęcia studium bądź planu miejscowego, nieważnością uchwały w całości lub w części skutkować będzie istotne naruszenie trybu sporządzania, ale już każde naruszenia zasad sporządzania studium oraz każde naruszenie właściwości organów, co stanowi odmienne rozwiązanie od generalnie przyjętego w ustawie o samorządzie gminnym.”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 października 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 114/08, wskazał, że „Zasady sporządzania planu miejscowego rozumiane są jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy dotyczące m.in. zawartych w akcie planistycznym ustaleń.”. Podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Bk 585/08, odnosząc się do zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego określił, że „Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, związanej ze sporządzaniem takiego aktu, a więc: zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. W odniesieniu do planu miejscowego jego zawartość określają (część tekstowa i graficzna, prognoza oddziaływania na środowisko) art. 15 ust. 1, art. 17 pkt 4 i art. 20 ust. 1, przedmiot (a więc wprowadzane ustalenia) określa art. 15 ust. 2 i 3, natomiast standardy dokumentacji planistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobów dokumentowania prac planistycznych) określa wydane na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 16 ust. 2 ustawy rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.”.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że § 3 pkt 4 uchwały, zawierający procedurę podziału nieruchomości, narusza art. 20 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm. – zwana dalej ustawą), art. 93 ust. 1 i 2 oraz art. 100 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r., Nr 110, poz. 651 ze zmianami), a także art. 7 i 94 Konstytucji. Tym samym zasadne jest stwierdzenie jego nieważności.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

1981

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.469.2011.MG

Wrocław, dnia 3 czerwca 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

w sprawie uchwały Rady Gminy Długołęka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/99/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowej-wschodniej części wsi Wilczyce

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

§ 6 zdanie drugie uchwały Rady Gminy Długołęka z dnia 28 kwietnia 2011 roku nr V/99/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowej-wschodniej części wsi Wilczyce.

Uzasadnienie

W dniu 28 kwietnia 2011 roku Rada Gminy Długołęka podjęła uchwałę nr V/99/11 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w południowej-wschodniej części wsi Wilczyce. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 maja 2011 roku.

Organ nadzoru w trakcie postępowania nadzorczego stwierdził, że § 6 zdanie drugie uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

W kwestionowanym przepisie uchwały Rada postanowiła:

„Na obszarze tym dla inwestycji związanych z pracami ziemnymi wymagane jest przeprowadzenie badań archeologicznych, w zakresie określonym przez organ konserwatorski.”.

W myśl art. 7 pkt 4 i art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r., Nr 162, poz. 1568 ze zmianami), jedną z form ochrony zabytków są ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W planie ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków. Kompetencja ta ściśle koresponduje z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Wskazane upoważnienia określają kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad, na jakich poszczególne zabytki, zależnie od indywidualnych uwarunkowań, mogą być chronione. Kompetencja ta nie oznacza jednak pełnej dowolności i musi być wykładana przez pryzmat obowiązującego prawa. W świetle art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Gminy Długołęka, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): *„Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoścącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznacznym z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...).”.*

W ocenie organu nadzoru wskazane uregulowanie uchwały wykracza poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i zakazów, obowiązujących w obszarze ewidencji zabytków archeologicznych.

Powyższe upoważnienie nie obejmuje możliwości umieszczania w miejscowym planie postanowień odnośnie obowiązku przeprowadzania badań archeologicznych. Należy bowiem wskazać, że kwestia obowiązku przeprowadzenia badań archeologicznych uregulowana została w art. 31 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wedle art. 31 ust. 1a pkt 2) tejże ustawy, osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego, jest obowiązana, z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1, pokryć koszty badań archeologicznych oraz ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków. Zgodnie zaś z art. 31 ust. 2 zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych, o których mowa w ust. 1a, ustala wojewódzki konserwator zabytków w drodze decyzji, wyłącznie w takim zakresie, w jakim roboty budowlane albo roboty ziemne lub zmiana charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, zniszczą lub uszkodzą zabytek archeologiczny. Z powyższego wynika, że obowiązek przeprowadzenia prac archeologicznych istnieje tylko o tyle, o ile występuje ryzyko przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego i o ile przeprowadzenie badań jest niezbędne w celu ochrony zabytków.

Procedura uchwalania planu miejscowego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z art. 28 ust. 1 tej ustawy naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

W ocenie organu nadzoru wprowadzenie w planie miejscowym obowiązku przeprowadzenia prac archeologicznych stanowi naruszenie zasad sporządzania planu, co uzasadnia stwierdzenie nieważności planu w części zawierającej takie zapisy.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

-
- Informacja o warunkach rozpowszechniania i prenumeraty Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego:
 - 1) egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych, w miarę posiadanych rezerw można nabywać w Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 1178, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - 2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia do Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - Informacja o czasie i miejscu, w którym wyłożone są do powszechnego wglądu zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami:
 - 1) Biblioteka Urzędowa Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 3004–3005, w godz. 9–15 (pn.–pt.), tel. 71/340-62-54
 - 2) Internet na stronie: <http://www.duw.pl>
-

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: a.augustynowicz@duw.pl

Skład druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: dziennik@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1